

ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ
สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้

ปริญญานิพนธ์
ของ
จิตติมา จ้อยเจือ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา
พฤษภาคม 2547
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ
สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้

บทคัดย่อ
ของ
จิตติมา จ้อยเจือ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา
พฤษภาคม 2547

จิตติมา จ้อยเจือ. (2547). *ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ วัฒนวงศ์, อาจารย์สิฏฐากร ชูทรัพย์.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ใน 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านทักษะและเทคนิคการสอน ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผล และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ จำแนกตาม เพศ ระดับชั้นปี การเข้าชั้นเรียน แขนงวิชาเอก ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสถาบันราชภัฏที่ศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาภาคปกติ หลักสูตรสาขาวิชาศิลปศาสตรระดับปริญญาตรี สายบริหารธุรกิจและการจัดการ โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ แขนงวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ แขนงวิชาการบัญชีและแขนงวิชาการตลาด คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 550 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t (t - test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - way Analysis of Variance)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ ใน 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านทักษะและเทคนิคการสอน ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2. นักศึกษาที่เพศ ระดับชั้นปี ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่างกัน มีความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการใน 4 ด้าน โดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักศึกษาที่มีการเข้าชั้นเรียนต่างกันต่างกัน มีความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษาที่เข้าเรียนเป็นประจำ และนักศึกษาที่ขาดเรียนเป็นบางครั้ง มี

ความคิดเห็นด้านวิชาการ และด้านทักษะและเทคนิคการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักศึกษาที่มีแขนงวิชาเอกต่างกัน มีความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ ใน 4 ด้าน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านวิชาการ ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน ด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านทักษะและเทคนิคการสอน นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. นักศึกษาที่ศึกษาสถาบันราชภัฏต่างกัน มีความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ ใน 4 ด้าน โดยรวมแตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านทักษะและเทคนิคการสอน ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านวิชาการและด้านการวัดและประเมินผล นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

STUEDNTS' OPINION TOWARDS THE LESSONS GIVEN BY THE STAFF UNDER
THE FACULTIES OF MANAGEMENT SCIENCE, RAJABHAT INSTITUTES IN THE
SOUTH OF THAILAND

AN ABSTRACT
BY
JITTIMA JOYCHUER

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Business Education
at Srinakharinwirot University
May 2004

Jittima Joychuer. (2004). *Students' Opinions of the Lessons Given by the Staff under the Faculties of Management Science, Rajabhat Institutes in the South of Thailand*, Degree Thesis, M.Ed. (Business Education). Bangkok: Graduate School, University. Advisors: Assoc. Prof. Dr. Suwat Watanawong and Mr. Sittakorn Choosap

The objective of this research is to survey the 4 aspects of the students' opinions about the lessons given by the staff in Management Science faculties in all the five Rajabhat Institutes in the South of Thailand. The four features being considered were academic skills and teaching techniques, technological and teaching media, and measurement and assessment. In addition, the students' opinions about the teaching performance of their instructors under the faculty the comparison of were compared. The students were classified according to sexes, years of study, frequencies of class attendance, programs of study, levels of achievements, and the institutes in which they were studying.

The sample group, acquired through the use of the multistage sampling, comprised of 550 daytime undergraduate students in the field of Arts. These students were taking Human Resource Management, Accounting, and Marketing under the program of Business Administration and Human Resource Management, faculty of Management Science, in all 5 Rajabhat Institutes in the South. At the time of this study, which was during the first semester of 2002, the students were either in the third or the fourth year of their study.

Rating scales were employed in collecting the data and the statistics used in analysis were percentage, mean, standard deviation, t-test, and one-way analysis of variance.

The findings are as follows:

1. In general, the students' opinions on their instructors' teaching performance were rated as moderate.
2. Students of different sexes, class levels, and achievement levels

had different views on the instructors' teaching. The differences, however, were not significant.

3. Students of different class attendances had different ideas towards the instructors' teaching performance. Generally, the differences were not statistically significant. However, when the ideas, regarding the academic ability, skills and teaching techniques of the teachers, as viewed by students regularly taken class and those who sometime missed the class (about 3 times) was brought into a closer look, the difference was revealed at the significant level of .05.

4. Students of different major subjects, as a whole, had different views of the 4 aspects of the lessons. This was significantly different at .01. However, when considering each of these aspects—academic ability, use of technology and teaching tools, and measurement and evaluation—a significant difference was found at .01. As for instructors' skills and teaching techniques, it was revealed that the students' opinions were statistically different at .05.

5. Students of different institutes had different opinions towards their instructors' teaching. In all four aspects, it was shown significantly different at .05. When the individual aspect was considered, however, following were what noted: the skills and teaching techniques and technology and teaching tools showed significantly different at .05; academic ability and measurement and evaluation indicated no significant difference.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ
สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้

ของ
นางสาวจิตติมา จ้อยเจือ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพร หะวานนท์)
วันที่.....เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2547

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ วัฒนวงศ์)

.....กรรมการ
(อาจารย์ สนิทรากร ชูทรัพย์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาพรณ สิริแพทยพิสุทธิ)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ ดร.พนิต กุลศิริ)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงสมบูรณ์ด้วยดี โดยได้รับความกรุณาเป็นอย่างดียิ่งจาก รศ.ดร.สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์สิฏฐากร ชูทรัพย์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รศ.ดร.สุภาพรรณ สิริแพทย์พิสุทธิ์ และ ดร.พนิต กุลศิริ ที่ได้กรุณาเป็นกรรมการร่วมในการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รศ.ดร.สุภาพรรณ สิริแพทย์พิสุทธิ์ ผศ.สมศักดิ์ ชอบตรง และ อาจารย์พวงเพ็ญ ชูรินทร์ ผู้เชี่ยวชาญที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ให้ข้อคิดเห็นและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการสร้างแบบสอบถาม ซึ่งทำให้การวิจัยดำเนินไปด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาบริหารธุรกิจทุกท่าน ที่กรุณาให้การแนะนำสั่งสอน และให้ความรู้ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือในการทำวิจัยครั้งนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผศ.สุพิทย์ ลิ่มไทย ผู้ซึ่งคอยเป็นกำลังใจและแสดงความห่วงใยศิษย์ตลอดเวลา พระคุณในครั้งนี้อย่างยิ่งจะระลึกถึงตลอดไป

ขอขอบพระคุณสถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานีที่ให้ทุนการศึกษา ขอขอบพระคุณท่านอธิการบดี คณบดีคณะวิทยาการจัดการ และหัวหน้าโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิภาคใต้ทั้ง 5 แห่ง ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการเก็บข้อมูล และขอขอบคุณนักศึกษาทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณอาจารย์วรรณะ บรรจง และคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี ตลอดจนเพื่อนๆ พี่ๆ วิชาเอกธุรกิจศึกษารุ่น 42 และ รุ่น 43 ทุกท่านที่ได้ช่วยเหลือห่วงใย เป็นกำลังใจ และให้คำแนะนำแก่ผู้วิจัยตลอดมา

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกพระคุณของมารดาและญาติพี่น้องที่ได้กรุณาให้การสนับสนุน และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

จิตติมา จ้อยเจือ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	4
ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
สมมติฐานการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
การสอนและคุณสมบัติของผู้สอน	10
วิธีสอนและลักษณะการสอนในสถาบันอุดมศึกษา.....	13
องค์ประกอบของการสอนในสถาบันอุดมศึกษา.....	20
องค์ประกอบของการปฏิบัติงานสอน.....	22
การจัดการศึกษาในคณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏ.....	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	42
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	51
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	51
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	53
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	54
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	90
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	93
สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีการดำเนินการวิจัย.....	93
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	96
อภิปรายผล.....	97
ข้อเสนอแนะ.....	101
บรรณานุกรม.....	103
ภาคผนวก.....	114
ก : หนังสือติดต่อขอความอนุเคราะห์.....	115
ข : รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย.....	121
ค : แบบสอบถาม.....	123
ง : ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม.....	132
จ : ค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบสอบถาม	134
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	137

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนประชากรจำแนกตามเพศ ชั้นปี แขนงวิชาเอก และสถาบัน	52
2	จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ ชั้นปี แขนงวิชาเอก และสถาบัน	52
3	จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา	62
4	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษา โดยรวม และรายด้าน	64
5	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอน ของคณาจารย์ ด้านวิชาการโดยรวมและรายข้อ	65
6	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอน ของคณาจารย์ ด้านทักษะและเทคนิคการสอน โดยรวมและรายข้อ	67
7	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอน ของคณาจารย์ ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน โดยรวมและรายข้อ	69
8	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอน ของคณาจารย์ ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมและรายข้อ	71
9	ผลการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน	73
10	ผลการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ จำแนกตามระดับชั้นปี โดยรวมและรายด้าน	74
11	ผลการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ จำแนกตามการเข้าชั้นเรียน โดยรวมและรายด้าน	75
12	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอน ของคณาจารย์ จำแนกตามแขนงวิชาเอก โดยรวมและรายด้าน	76
13	ผลการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ จำแนกตามแขนงวิชาเอก โดยรวมและรายด้าน	77
14	ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของ คณาจารย์ ด้านวิชาการจำแนกตามแขนงวิชาเอก	78
15	ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของ คณาจารย์ ด้านทักษะและเทคนิคการสอน จำแนกตามแขนงวิชาเอก	78
16	ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของ คณาจารย์ ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน จำแนกตามแขนงวิชาเอก	80

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
17 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของ คณาจารย์ ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามแขนงวิชาเอก	81
18 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของ คณาจารย์ รวมทุกด้าน จำแนกตามแขนงวิชาเอก	82
19 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอน ของคณาจารย์ จำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยรวมและราย ด้าน.....	83
20 ผลการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ จำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยรวมและรายด้าน.....	84
21 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอน ของคณาจารย์ จำแนกตามสถาบันราชภัฏที่ศึกษา โดยรวมและรายด้าน	85
22 ผลการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ จำแนกตามสถาบันราชภัฏที่ศึกษา โดยรวมและรายด้าน	86
23 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของ คณาจารย์ ด้านทักษะและเทคนิคการสอน จำแนกตามสถาบันราชภัฏที่ ศึกษา	87
24 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของ คณาจารย์ ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน จำแนกตามสถาบันราช ภัฏที่ศึกษา.....	88
25 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของ คณาจารย์ รวมทุกด้าน จำแนกตามสถาบันราชภัฏที่ศึกษา.....	89
26 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์.....	90

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	8
------------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นกระบวนการในการพัฒนาศักยภาพของบุคคลให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีทั้งคุณค่าและคุณประโยชน์ในฐานะความเป็นมนุษย์ โดยเป็นพลเมืองที่ดี มีวินัย มีคุณธรรมและใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีคุณประโยชน์แก่สังคมในฐานะเป็นผู้ผลิต ผู้สร้างสรรค์ มีความรู้ความสามารถ มีทักษะในการทำงานสร้างสรรค์สังคมให้เจริญก้าวหน้า (วิจิตร จันทรากุล. 2540 : 4) จากการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 – 7 แม้จะประสบความสำเร็จในการพัฒนาเป็นอย่างดีทางด้านเศรษฐกิจ แต่ก็ได้สร้างปัญหาไว้หลายประการ ได้แก่ การใช้ทรัพยากรมนุษย์ไปอย่างไม่ถูกแนวทาง มีช่องว่างของการกระจายรายได้มากขึ้น สังคมมีความสับสน อาจเป็นเพราะว่ารัฐมุ่งเน้นพัฒนาเศรษฐกิจมากกว่าการศึกษาและสังคม ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 จึงเปลี่ยนจุดเน้นเป็นการพัฒนาคน เพื่อให้คนในสังคมได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีภูมิปัญญาความคิดที่จะเป็นผู้ชี้แนะการพัฒนาและร่วมในการพัฒนาประเทศและในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544) ก็เน้นเรื่องคุณภาพมากกว่าปริมาณ โดยเร่งขยายและยกระดับความรู้พื้นฐานของเยาวชน มุ่งให้การศึกษาที่มีคุณภาพโดยเสมอภาคและเท่าเทียมกัน เร่งผลิตและพัฒนากำลังคนระดับกลางและระดับสูงให้เพียงพอแก่ความต้องการ (คณะนักวิจัย. 2539 : 22)

กระแสการเปลี่ยนแปลงของการศึกษาที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้สถาบันอุดมศึกษามีความจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมในเรื่อง การพัฒนาบุคลากรทั้งในสายผู้สอนและสายสนับสนุนการสอน เพื่อให้สามารถทำงานได้สอดคล้องกับการพัฒนาการศึกษาที่กำหนดไว้ สถาบันราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการ มีปรัชญาในการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 (ราชกิจจานุเบกษา. 2538 : 2) คือ จัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตในระดับปริญญาตรีให้มีความรู้ มีคุณค่าในสังคมของการเปลี่ยนแปลง ทั้งยังสามารถถ่ายทอดความรู้ด้วยวิธีการต่างๆ รวมทั้งการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้และการแสวงหาความรู้ของบัณฑิต อาจารย์ผู้สอนควรเป็นผู้นำในเรื่องของการจัดกระบวนการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน รวมถึงการวัดและประเมินผล และเรื่องสำคัญที่สุดที่ควรพิจารณาคือความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ของผู้สอนให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาวิชา หลักการและแนวคิดของเนื้อหาวิชา ดังความคิดเห็นของวิจิตร ศรีสอาน (2524 : 33) ที่กล่าวว่า การเรียนการสอนเป็นของคู่กัน เมื่อกล่าวถึงด้านการเรียนก็เน้นที่นักศึกษา ว่าเรียนอย่างไรจึงจะดีที่สุด ส่วนด้านการสอนเน้นที่ตัวอาจารย์และวิธีสอน

การเรียนการสอน เป็นงานแรกและเป็นงานหลักของสถาบันอุดมศึกษา โดยมุ่งฝึกฝนคนให้เป็นคนโดยสมบูรณ์ คือ มีความรู้ มีคุณธรรม และประการที่สำคัญคือ คิดเป็น ดังนั้น ระบบการเรียนการสอนจึงพยายามที่จะให้นักศึกษามีโอกาสค้นคว้า และคิดด้วยตนเอง แต่ตามสภาพความเป็นจริง การสอนในสถาบันอุดมศึกษาของไทย ยังใช้การสอนแบบบรรยายเป็นหลัก เพราะเป็นแบบที่ใช้กันมา การรับอาจารย์ใหม่เข้าบรรจุในสถาบันก็เน้นเฉพาะความเป็นเลิศทางวิชาการที่ได้เรียนมา อาจารย์หลายท่านจึงมุ่งชวนหาแนวทางทางเทคนิคการสอนชนิดอื่นด้วยตนเอง แต่ส่วนใหญ่ก็ยังถนัดที่จะบอกเนื้อหาหรืออ่านโน้ตเก่าให้นักศึกษาฟังอยู่ (วันชัย ศิริชนะ. 2539 : 8)

อาจารย์ผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษาจะต้องเป็นผู้รอบรู้ มีความสามารถในการสอน สามารถทำให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนที่แสดงออกหรือประเมินได้ เป็นผู้มีความรู้ ทักษะและมีเจตคติที่ดีต่อวิชาการและสถาบัน อาจารย์จะต้องมีความสามารถศึกษา ค้นคว้า วิจัย เรียบเรียงตำรา บทความในสาขาที่ตนรับผิดชอบ อาจารย์จะเป็นผู้ประสบความสำเร็จในการสอนและบรรลุความเป็นเลิศในวิชาชีพได้ ควรมีคุณลักษณะทางด้านวิชาการคือ มีการปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้ทันสมัยอยู่เสมอเนื้อหาวิชาใหม่ๆ ในสาขาวิชาชีพของตน รวมทั้งมีความสามารถในการสร้างแบบทดสอบ ประมวลรายวิชาต่างๆ ที่ใช้สอนและมีผลงานทางวิชาการ มีความสนใจในปัญหาของท้องถิ่นและประเทศชาติ

การจัดการเรียนการสอนของสถาบันราชภัฏให้เกิดประโยชน์สูงสุดนั้น นอกจากความสำเร็จแล้ววิธีสอนและประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ก็มีส่วนสำคัญเป็นอย่างมากแต่เนื่องจากพัฒนาการของวิทยาการและความก้าวหน้าของสังคมปัจจุบันที่ส่งผลต่อการศึกษา ทำให้อาจารย์จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาด้านความรู้ให้ทันสมัยอยู่เสมอ โดยการศึกษาต่อ การเข้ารับการอบรมสัมมนา รวมทั้งมีการค้นคว้าแสวงหาองค์ความรู้ใหม่ๆ เพิ่มเติมอยู่เสมออีกด้วย สื่อมวลชนและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาส่วนใหญ่จะกล่าวถึง คุณภาพของบัณฑิตในภาพรวมของการปฏิบัติงานสอนของผู้สอนที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนว่า มีปัญหาในเรื่องความรับผิดชอบในการสอนของอาจารย์ ปัญหาในการอบรมนักศึกษาให้เป็นพลเมืองดี ออกไปประกอบอาชีพดีและมีจรรยาวิชาชีพ ซึ่งอาจารย์ยังขาดในเรื่องเหล่านี้ ทั้งนี้เนื่องจากอาจารย์บางท่านมีความจำเป็นต้องไปทำงานพิเศษภายนอกสถาบัน (นงเยาว์ ชัยเสรี. 2537 : 8) และผลกระทบอีกประการหนึ่งคือ จำนวนชั่วโมงสอนที่สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน รวมถึงการดำรงตำแหน่งผู้บริหารของสถาบันทำให้เป็นอุปสรรคสำคัญในการปฏิบัติงานสอนที่ดีได้ (สถาบันราชภัฏเชียงใหม่. 2540 : 34)

การเปิดการสอนสาขาวิชาชีพอื่น นอกจากวิชาชีพครู สาขาวิชาศิลปศาสตร์และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ของสถาบันราชภัฏ ก็พบว่า มีปัญหาเช่นกัน จากการประชุมเรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏ (สภาสถาบันราชภัฏ. 2539 : 25) พบว่า การสอนในสาขาวิชาดังกล่าวมีปัญหาเรื่องการถ่ายทอดความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ อาจารย์ผู้สอนซึ่งศึกษามาทางด้านวิชาชีพโดยตรง ขาดความรู้และทักษะการสอนในวิชาชีพครู ส่งผลให้เกิดปัญหาในด้านการสอน การใช้เทคนิคในการสอน การใช้จิตวิทยาการเรียนการสอน รวมถึงการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียนไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่สถาบันต้องการอีกด้วย (สมศิริ แทนปัน. 2535 : 2) ซึ่งทางกรมการฝึกหัดครูได้ศึกษาพบว่า ปัญหาสำคัญที่เป็นปัญหาเฉพาะของอาจารย์ผู้สอน คือปัญหาเกี่ยวกับ

การเตรียมการสอน เนื้อหาที่สอนส่วนใหญ่ไม่เอื้อต่อการนำไปใช้ เอกสาร ตำรา และหนังสือมีจำนวนน้อย ขาดแหล่งค้นคว้าที่มีคุณภาพ อาจารย์รับภาระการสอนหลายวิชาและต้องทำงานอื่นๆ อีกมากจนไม่มีเวลาเตรียมการสอน ส่วนใหญ่เกี่ยวกับการดำเนินการสอนพบว่า อาจารย์ผู้สอนยังขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์การสอนที่ทันสมัย ขาดความรู้ความสามารถในการใช้และการบำรุงรักษา อาจารย์ผู้สอนใช้วิธีสอนแบบบรรยายมากกว่าวิธีสอนแบบอื่นๆ ห้องปฏิบัติการมีไม่เพียงพอ ปริมาณและคุณภาพของตำราและเอกสารประกอบการเรียนไม่พอเพียง ส่วนปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียนพบว่า ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานไม่ดีพอ ขาดความกระตือรือร้น และแรงจูงใจการเรียนรู้ ไม่ซักถามและไม่มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน และปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลพบว่า แบบทดสอบยังมีคุณภาพไม่ดีพอ ผู้สอนขาดทักษะในการสร้างแบบวัดและประเมินผล มีปัญหาการตรวจข้อสอบและการให้เกรด และไม่มี การนำเอาผลการวัดและประเมินผลมาพัฒนาการเรียนของผู้เรียนและการสอนของผู้สอน (กรมการฝึกหัดครู. 2535 : 34) สอดคล้องกับการศึกษาของ นันทิยา ผิวงาม (2540 : 122) เรื่องพฤติกรรมการสอนของอาจารย์คณะวิทยาการจัดการ ในสถาบันราชภัฏสกลนคร พบว่าอาจารย์ขาดความรู้ในการนำเทคนิควิธีสอนที่เหมาะสมมาใช้ในการสอน เพราะอาจารย์ส่วนใหญ่ไม่ได้จบการศึกษาทางวิชาชีพครู

ปัญหาต่าง ๆ ที่พบจากเอกสาร บทความ งานวิจัย และจากการประชุมทางวิชาการ สรุปได้ว่า ส่วนใหญ่เป็นปัญหาที่เกิดจากการสอน โดยเฉพาะด้านวิชาการ ด้านทักษะและเทคนิควิธีการสอน ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นปัญหาเกี่ยวข้องกับการสอนของคณาจารย์ทั้งสิ้น ผู้วิจัยในฐานะที่ปฏิบัติงานสอนอยู่ในสถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี จึงมีความสนใจในปัญหาดังกล่าว และต้องการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ในคณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ ในด้านต่างๆ คือ ด้านวิชาการ ด้านทักษะและเทคนิคการสอน ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผล เพื่อนำผลการศึกษาไปปรับปรุงการสอนของคณาจารย์โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ให้ประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ ใน 4 ด้าน ด้านวิชาการ ด้านทักษะและเทคนิคการสอน ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผล
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ จำแนกตามตัวแปร เพศ ระดับชั้นปี การเข้าชั้นเรียน แขนงวิชาเอก ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสถาบันการศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลการวิจัยนี้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนาการสอนของโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับ ผู้บริหาร อาจารย์ นำไปใช้ในการพัฒนาจัดการเรียนการสอนของโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ ตามนโยบายและแนวทางดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2539

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักศึกษาภาคปกติ หลักสูตรสาขาวิชาศิลปศาสตร์ ระดับปริญญาตรี 4 ปี สายบริหารธุรกิจและการจัดการ โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ แขนงวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ แขนงวิชาการบัญชี และแขนงวิชาการตลาด คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้คือ สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช สถาบันราชภัฏสงขลา สถาบันราชภัฏภูเก็ต สถาบันราชภัฏยะลา ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 950 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาภาคปกติ หลักสูตรสาขาวิชาศิลปศาสตร์ ระดับปริญญาตรี 4 ปี สายบริหารธุรกิจและการจัดการ โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ แขนงวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ แขนงวิชาการบัญชี และแขนงวิชาการตลาด คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ คือ สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช สถาบันราชภัฏสงขลา สถาบันราชภัฏภูเก็ต สถาบันราชภัฏยะลา ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 โดยใช้วิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 550 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

1.1 เพศ

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

- 1.2 ระดับชั้นปี แบ่งเป็น
 - 1.2.1 ชั้นปีที่ 3
 - 1.2.2 ชั้นปีที่ 4
- 1.3 การเข้าชั้นเรียน
 - 1.3.1 เป็นประจำ
 - 1.3.2 ขาดเรียนเป็นบางครั้ง
- 1.4 โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ แบ่งเป็น 3 แขนงวิชาเอก
 - 1.4.1 แขนงวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์
 - 1.4.2 แขนงวิชาการบัญชี
 - 1.4.3 แขนงวิชาการตลาด
- 1.5 ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งเป็น 3 ระดับ
 - 1.5.1 ระดับต่ำ
 - 1.5.2 ระดับปานกลาง
 - 1.5.3 ระดับสูง
- 1.6 สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ 5 แห่ง
 - 1.6.1 สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี
 - 1.6.2 สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช
 - 1.6.3 สถาบันราชภัฏสงขลา
 - 1.6.4 สถาบันราชภัฏภูเก็ต
 - 1.6.5 สถาบันราชภัฏยะลา

2. ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ ใน 4 ด้าน ดังนี้

- 2.1 ด้านวิชาการ
- 2.2 ด้านทักษะและเทคนิคการสอน
- 2.3 ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน
- 2.4 ด้านการวัดและประเมินผล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ หมายถึง ความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อการสอนของคณาจารย์ โดยที่อาจารย์มีความสามารถในการวางแผน ดำเนินการจัดกิจกรรม การสอนต่างๆ เพื่อให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ตลอดจนเป็นผู้ที่มีความรู้ด้านวิชาการ มีการใช้ทักษะและเทคนิคการสอน มีการใช้

เทคโนโลยีและสื่อการสอน และมีการวัดและประเมินผล เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของการสอนตามที่กำหนดไว้ใน 4 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านวิชาการ หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ วิเคราะห์ วิจัย มีความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน มีการแสวงหาองค์ความรู้ใหม่ มีการค้นคว้าศึกษาวิจัยอย่างต่อเนื่อง มีการเตรียมการสอนอย่างเป็นขั้นตอน มีการสร้างบรรยากาศวิชาการ มีการจัดแบ่งช่วงระยะเวลากับเนื้อหาวิชาที่ใช้ในการเรียนการสอน ดำเนินการสอนอย่างมีวิจารณญาณให้มีความสัมพันธ์กันระหว่างเรื่องที่สอนกับการดำรงชีวิต สังคม วัฒนธรรมและตัวผู้เรียน รวมทั้งสามารถปรับปรุงการสอนอย่างเหมาะสมตลอดเวลา

1.2 ด้านทักษะและเทคนิคการสอน หมายถึง ความสามารถ ความชำนาญในการสอน โดยใช้ทักษะในการวางแผนการสอน ดำเนินการสอนอย่างคล่องแคล่วและเรียบร้อย ใช้เทคนิควิธีการสอนอย่างเหมาะสมรวมทั้งเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามและแสดงความคิดเห็นในเวลาเรียนได้

1.3 ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน หมายถึง ความสามารถในการเลือกใช้สื่อการสอนได้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา รวมทั้งมีความรู้ในการใช้ การบำรุงรักษา และการจัดหาสื่อประกอบการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจชัดเจน ตลอดจนการรู้จักนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ประกอบการสอนอย่างเหมาะสม

1.4 ด้านการวัดและประเมินผล หมายถึง ความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับวิธีการวัดผล ที่ถูกต้อง ยุติธรรม โดยคำนึงถึงความยากง่ายของบทเรียน เนื้อหาวิชา ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของวิชาที่สอนและเป็นไปตามเกณฑ์การประเมินของสถาบัน รวมทั้งมีการปรับปรุงเกณฑ์การประเมิน และนำผลการประเมินกลับมาใช้ปรับปรุงการสอน อีกทั้งยังสามารถเปิดเผยผลการประเมินได้

2. คณาจารย์ หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนเป็นข้าราชการประจำของสายบริหารธุรกิจและการจัดการ โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ ที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในปีการศึกษา 2545

3. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 หลักสูตรสาขาศิลปศาสตร ระดับปริญญาตรี 4 ปี ภาคปกติ สายบริหารธุรกิจและการจัดการ โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ แขนงวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ แขนงวิชาการบัญชี และแขนงวิชาการตลาด คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ทั้ง 5 แห่ง คือ สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช สถาบันราชภัฏสงขลา สถาบันราชภัฏภูเก็ต สถาบันราชภัฏยะลา

4. ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาแต่งตั้งเข้าเรียนชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 จนถึงภาคเรียนปัจจุบัน ที่ได้จากการทดสอบ ภาคทฤษฎีและปฏิบัติของหลักสูตรสาขาศิลปศาสตร ระดับปริญญาตรี 4 ปี สายบริหารธุรกิจและการจัดการ โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

4.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับต่ำ หมายถึง นักศึกษาที่เรียนได้คะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 1.80 – 2.50

4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปานกลาง หมายถึง นักศึกษาที่เรียนได้คะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.51 – 3.00

4.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสูง หมายถึง นักศึกษาที่เรียนได้คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.01 ขึ้นไป

5. การเข้าชั้นเรียน หมายถึง การเข้าเรียนของนักศึกษาในรายวิชาที่มีการตรวจสอบจำนวนเวลาการเข้าเรียนของอาจารย์ผู้สอน ตามข้อบังคับกรรมการสภาสถาบันราชภัฏ แบ่งเป็น 2 ระดับ

5.1 เป็นประจำ หมายถึง มีการเข้าเรียนครบทุกครั้งของเวลาเรียนทั้งหมด 100%

5.2 ขาดเป็นบางครั้ง หมายถึง มีการเข้าเรียนไม่ครบ 16 ครั้งหรือขาดเรียนภายในข้อกำหนดการตกลงของอาจารย์ผู้สอน ตั้งแต่ 1- 3 ครั้งหรือมาเรียนไม่น้อยกว่า 80 %

6. สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ หมายถึง สถาบันราชภัฏที่กระจายอยู่ในเขตภาคใต้ ซึ่งมีการประชุม ตกลง ร่วมมือกันระหว่างสถาบัน เพื่อจัดดำเนินการบางประการที่มีลักษณะการบริหารจัดการต่างๆ ที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน ได้แก่ สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช สถาบันราชภัฏสงขลา สถาบันราชภัฏภูเก็ต สถาบันราชภัฏยะลา

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาที่เพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ แตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีการเข้าชั้นเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ แตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่มีแขนงวิชาเอกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ แตกต่างกัน
5. นักศึกษาที่ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์แตกต่างกัน
6. นักศึกษาที่ศึกษาสถาบันราชภัฏต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

- สถานภาพของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ
สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้
1. เพศ
 - 1.1 ชาย
 - 1.2 หญิง
 2. ระดับชั้นปี
 - 2.1 ชั้นปีที่ 3
 - 2.2 ชั้นปีที่ 4
 3. การเข้าชั้นเรียน
 - 3.1 เป็นประจำ
 - 3.2 ขาดเป็นบางครั้ง
 4. โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ แบ่งแขนงวิชาเอกเป็น
 - 4.1 แขนงวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์
 - 4.2 แขนงวิชาการบัญชี
 - 4.3 แขนงวิชาการตลาด
 5. ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งเป็น 3 ระดับ
 - 5.1 ระดับต่ำ
 - 5.2 ระดับปานกลาง
 - 5.3 ระดับสูง
 6. สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ 5 แห่ง
 - 6.1 สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี
 - 6.2 สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช
 - 6.3 สถาบันราชภัฏสงขลา
 - 6.4 สถาบันราชภัฏภูเก็ต
 - 6.5 สถาบันราชภัฏยะลา

ตัวแปรตาม

ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์
คณะวิทยาการจัดการ ใน 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านวิชาการ
2. ด้านทักษะและเทคนิคการสอน
3. ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน
4. ด้านการวัดและประเมินผล

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. การสอนและคุณสมบัติของผู้สอน
2. วิธีสอนและลักษณะการสอนในสถาบันอุดมศึกษา
3. องค์ประกอบของการสอนในสถาบันอุดมศึกษา
4. องค์ประกอบของการสอน
5. การจัดการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การสอนและคุณสมบัติของผู้สอน

การสอนเป็นปัจจัยสำคัญในการถ่ายทอดความรู้ แนวความคิด และอุดมการณ์ต่างๆ ในหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอนเกิดขึ้นระหว่างอาจารย์ผู้สอนกับการเรียน โดยเฉพาะอาจารย์ผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดเงื่อนไขในการเรียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร (ชาญชัย อินทรประวัตติ. 2523 : 8)

ชม ภูมิภาค (2516 : 155) ให้ความหมายของการสอนไว้ว่า หมายถึง การกระทำของครูที่ให้นักเรียนเกิดผลตามความมุ่งหมายที่วางไว้ วิธีดำเนินการสอนย่อมแตกต่างกันไปแล้วแต่จุดมุ่งหมายที่จะให้เกิดอะไรในตัวผู้เรียน

ชาญชัย อินทรประวัตติ (2523 : 9 – 10) ให้ความหมายของการสอนไว้ว่า การจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งในเรื่องการสอนนั้นจะมี องค์ประกอบที่สำคัญคือ ครู นักเรียนและวิธีสอน

บำรุง กลัดเจริญ และฉวีวรรณ กินาวงศ์ (2527 : 145) ให้ความหมายของการสอนว่าเป็นกระบวนการที่ครูพยายามสร้างความสัมพันธ์กับนักเรียน ในอันที่จะแนะนำให้นักเรียนมีกิจกรรมในการแก้ปัญหา ทั้งเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล โดยการใช้เทคนิคที่ต่างกันออกไปตามความเหมาะสมของนักเรียนและสถานการณ์ทั่วไป

กาญจนา คุณารักษ์ (2529 : 155) ให้ความหมายของการสอนไว้ว่า หมายถึง กระบวนการและพฤติกรรมของครูในด้านต่างๆ ที่ทำให้ผู้เรียนได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามความมุ่งหมายที่หลักสูตรต้องการ โดยอาศัยสถานการณ์และระยะเวลาที่เหมาะสม อันจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ขึ้น

กาเย และคณะ (Gagne & et al., 1992, p3 อ้างอิงจาก สุทนต์ ศรีไสย์. 2539 : 1) ได้ให้ความหมายของการสอนไว้ว่า “ การสอนเป็นกลุ่มของเหตุการณ์ที่ช่วยอำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ” การสอน (Instruction) เป็นกระบวนการที่มีจุดหมาย เพื่อช่วยให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้สามารถเห็นได้ง่ายแม้ว่าการเรียนรู้ของบุคคลนั้นอาจจะเกิดขึ้นโดยมีการสอนหรือไม่มีการสอนก็ได้ และเมื่อการสอนได้ถูกออกแบบให้สอดคล้องกับเป้าหมายโดยเฉพาะกับการเรียน ในทางปฏิบัติผลที่ได้รับจากการสอนอาจจะประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลวได้เช่นกันถ้าหากไม่มีการวางแผนอย่างรัดกุม

นันทิยา ผิวงาม (2540 : 9) ที่ให้ความหมายว่า การสอนเป็นกิจกรรมร่วมที่ผู้สอนและผู้เรียนสร้างปฏิสัมพันธ์ต่อกัน มีการวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และนำผลจากการเรียนรู้มาพัฒนา ทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม

ความหมายของการสอน ดังที่นักการศึกษาและผู้มีประสบการณ์ในการสอนหลายท่านได้ให้ความหมายไว้สรุปได้ว่า การที่ผู้สอนจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้ตรงตามความมุ่งหมายที่วางไว้ โดยทั้งผู้สอนและผู้เรียนได้มีส่วนร่วมกันจัดและวางแผนกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้เทคนิควิธีต่างๆ ให้เหมาะสมกับตัวผู้เรียน

คุณสมบัติของผู้สอนเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาความเป็นเลิศทางวิชาการและเสริมสร้างการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพในสถาบันการศึกษา ดังที่นักวิชาการได้ให้ข้อสรุปไว้

เจสียา บุรีภักดี และคณะ (2520 : 367 – 369) ได้สรุปผลจากการวิจัย คุณสมบัติลักษณะของผู้สอนที่ดีไว้ 8 ด้าน ดังนี้

1. ด้านคุณธรรมและความประพฤติ มีความเที่ยงธรรม ซื่อสัตย์สุจริต ตรงต่อเวลา รับผิดชอบในหน้าที่การปฏิบัติงานสอน วางตนเหมาะสม และรู้จักประเมินผลและปรับปรุงตนเอง
2. ด้านบุคลิกลักษณะ มีความศรัทธาในอาชีพครู ขยันขันแข็ง สุขภาพอ่อนโยน
3. ด้านการเป็นพลเมืองดีในสังคมประชาธิปไตย ยึดมั่นในสถาบันชาติศาสนาและพระมหากษัตริย์ รู้จักสิทธิและหน้าที่ของตน และรู้จักประหยัด
4. ด้านการสอน มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร รู้ถึงจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาแห่งชาติ ใช้ภาษาได้ถูกต้อง สอนให้เด็กรู้จักคิด เลือกสื่อการสอนได้เหมาะสม
5. ด้านมนุษยสัมพันธ์ สามารถปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่นได้ดี เข้าใจในความแตกต่างของผู้เรียน เชื่อฟังคำสั่งของผู้บังคับบัญชา และร่วมมือในกิจกรรมของสถาบัน
6. ด้านการอบรมและแนะแนว การเป็นตัวอย่างที่ดี เข้าใจผู้เรียน มีระเบียบวินัย สามารถควบคุมผู้เรียนให้ประพฤติปฏิบัติตามระเบียบ
7. ด้านวิชาการ การค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ นำเอาความคิดเห็นและเทคนิควิธีสอนใหม่ๆ มาใช้ รวมทั้งมีความกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา
8. ด้านสุขภาพทางกายและจิตใจ จดสิ่งเสียดสี ดูแลสุขภาพและจิตใจอยู่เสมอ และพร้อมที่จะเผชิญกับความจริง

เจียรนัย พงษ์ศิริวาทย์. (2528 : 18 – 20) ได้สรุปคุณสมบัติของผู้สอน 4 ประการที่ทำให้ครูมีประสิทธิภาพ

1. มีความรู้ในเรื่องทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้และพฤติกรรมของผู้เรียน ผู้สอนควรมีความรู้ทางจิตวิทยา มานุษยวิทยา สังคมศาสตร์ ภาษาศาสตร์ และรู้เรื่องระเบียบวินัยต่างๆ เพื่อช่วยให้การตัดสินใจแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
2. มีทัศนคติที่ทำให้เกิดการเรียนรู้และมนุษย์สัมพันธ์อย่างแท้จริง
3. มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน
4. มีเทคนิคและความชำนาญทางการสอน

ครูที่มีประสิทธิภาพในการสอนจะขาดเทคนิคและความชำนาญทางการสอนไม่ได้ ผู้สอนจะต้องหาประสบการณ์จากการฝึกสอน เพื่อจะได้ทราบความแตกต่างระหว่างบุคคล และนำไปใช้ในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้

คุณสมบัติของผู้สอนในระดับอุดมศึกษา ได้แก่ อธิษาศัย ความสามารถ ความสนใจ บุคลิกภาพ เข้าใจธรรมชาติของกระบวนการการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เพื่อสามารถจะจัดกิจกรรมหรือเลือกวิธีสอนให้ เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและผู้เรียนที่กำลังจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในภายภาคหน้า มีความรู้และประสบการณ์เป็นอย่างดีในสาขาที่ตนเองสอนและยังต้องสนใจศึกษาค้นคว้าเกี่ยวเนื่องไปในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง เป็นผู้ที่มีมองโลกอย่างกว้างขวาง ควรจะเป็นผู้ที่มีความสังเกตและเป็นผู้ที่มีความคิดในสาขาวิชาอื่นอีกด้วย รวมทั้งยอมรับว่าตนเองเป็นเพียงบุคคลหนึ่งซึ่งมีพัฒนาการในการเรียนรู้ เพื่อปฏิบัติงานสอนของตนให้ได้สูงที่สุดที่สามารถทำได้ เช่นเดียวกับบุคคลอื่น (สมสุข ชีระพิจิตร. 2527 : 20) การเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาที่มีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องมีอาจารย์ที่ดี ซึ่งอาจารย์ที่ดีและมีคุณภาพนั้น จะต้องเป็น ผู้ที่มี “ความเป็นนักวิชาการ” ซึ่ง ไกรยุทธ ชีระยาคีนันท์. (2527 : 50 – 56) ได้สรุป คุณสมบัติของนักวิชาการไว้ดังนี้ คือ

1. ความใฝ่รู้ หมายถึง มีความปรารถนาอยากรู้ความหมายของสิ่งต่างๆ ความหมายของปรากฏการณ์ของพฤติกรรม ทั้งที่เกิดขึ้นรอบๆ ตัว ปรากฏอยู่ในตำรา ในถ้อยแถลงของผู้รู้และผู้ไม่รู้ทั้งหลายและทำความเข้าใจความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวกับสิ่งนั้น ตลอดจนปรากฏการณ์และพฤติกรรมนั้นๆ ด้วย

2. ฉันทะ หมายถึง ความชอบ ความพอใจที่มีต่อสิ่งที่เลือกทำ มีความพอใจ มีความชอบใจในสิ่งที่อาจารย์ผู้นั้นได้ยึดแล้วว่าเป็นศาสตร์ของตัวเอง ในสิ่งที่เลือกไว้แล้วว่าเป็นวิชาที่ตัวเองถนัด ในสิ่งที่จัดได้ว่าเป็นอาชีพของตนเอง

3. มีความขยันหมั่นเพียร หมายถึง ความขยันที่จะค้นคว้าแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ความขยันที่จะแสดงความเข้าใจที่มีอยู่ในรูปของการอภิปราย การโต้แย้ง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในรูปของการเขียนบทความวิชาการ ในรูปของการเขียนหนังสือและตำรา

4. มีความกล้าหาญ หมายถึง ความกล้าหาญที่จะแสดงความคิดเห็นตามที่ตัวเองเข้าใจว่าถูกต้องแล้ว ให้ประจักษ์ต่อคนทั่วไปและต่อคนในวงการศึกษาเดียวกันโดยผ่านสื่อต่างๆ เช่น การอภิปราย การบรรยาย การเขียนบทความทางวิชาการ การเรียบเรียงตำรา หรือหนังสือ เป็นต้น
5. จรรยาบรรณ หมายถึง ความไม่สนใจที่จะบิดเบือนตรรกศาสตร์ของความคิด เพียงเพื่อค้นคว้าความคิดเห็นที่ตนไม่เห็นด้วย ไม่ชอบหรือไม่ยอมรับ การบิดเบือนหลักฐาน หรือข้อมูลเพียงให้ได้ข้อยุติที่ต้องการ

วิธีสอนและลักษณะการสอนในสถาบันอุดมศึกษา

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของวิธีสอน ไว้ดังนี้

กาญจนา เกียรติประวัติ (2524 : 134) ให้ความหมายของวิธีสอนว่าหมายถึง วิธีการที่ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้เทคนิควิธีสอน สื่ออุปกรณ์การสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา เพื่อให้บรรลุถึงจุดประสงค์ของการสอน

วารี ธีระจิตร (2530 : 50) กล่าวว่า วิธีสอน คือ การจัดกิจกรรมต่างๆ ที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้เกิดความเจริญงอกงามและพัฒนาไปในทางที่พึงปรารถนา สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา

สุทธนู ศรีไสย์ (2539 : 2) ได้ให้ความหมายของความแตกต่างระหว่างการสอน (Instruction) กับวิธีสอน (Teaching)

การสอน (Instruction) หมายถึง เหตุการณ์ทั้งหมดที่อาจจะมีผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ของมนุษย์ ซึ่งอาจจะรวมไปถึง หนังสือ ตำรา เอกสาร สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ของจริง โปรแกรม โทรทัศน์ ฯลฯ สำหรับบทบาทของครูผู้สอนในที่นี้จะเป็นเพียงผู้จัดเหตุการณ์หรือประสบการณ์หรืออำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียนเท่านั้น ในทำนองเดียวกันผู้เรียนก็อาจจะเป็นผู้จัดเหตุการณ์การสอนได้ด้วยตนเองเช่นกัน

วิธีสอน (Teaching) หมายถึง กระบวนการหรือวิธีสอนที่ผู้เรียนจะมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดโดยในทางปฏิบัติเราจะถือว่าวิธีสอนจะเป็นเพียงรูปแบบหนึ่งของการสอน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2540 : 95) ได้ให้ความหมายของวิธีสอนว่า หมายถึง กระบวนการต่างๆ ที่ผู้สอนใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

วิธีสอนจึงจัดได้ว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการศึกษา ถือได้ว่าเป็นกระบวนการให้การศึกษที่ผู้สอนจัดให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ขึ้นเอง วิธีสอนที่นำมาใช้กันเป็นส่วนใหญ่มีหลายวิธี อาจารย์ผู้สอนควรเลือกใช้วิธีสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชานั้นๆ แต่ไม่มีวิธีสอนวิธีใดที่ใช้สอนได้เหมาะสมทุกวิชา เพราะวิธีสอนแต่ละวิธีมีจุดเด่นเฉพาะตัว

จินตนา สุขมาก (2530 : 191 – 211) ได้อธิบายวิธีสอนแบบต่างๆ ไว้ดังนี้

1. วิธีสอนแบบบรรยาย หมายถึง การสอนที่ผู้สอนได้เตรียมศึกษาหาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทเรียนที่จะสอนจากตำราเรียน หนังสือต่างๆ ตลอดจนวิชาความรู้อื่นๆ มาเป็นอย่างดี เพื่อนำมาบรรยายให้ผู้เรียนฟัง
 2. วิธีสอนแบบอนุมัย (The Deductive Method) เป็นการสอนให้ผู้เรียนได้รู้หลัก กฎเกณฑ์ นิยาม ทฤษฎี โดยทั่วไปก่อน แล้วจึงทำการพิสูจน์ให้เห็นความจริง
 3. วิธีสอนแบบอุปมัย (The Inductive Method) เป็นการสอนจากตัวอย่างไปหา กฎเกณฑ์ หลักการ ข้อเท็จจริงหรือข้อสรุป
 4. วิธีสอนแบบสาธิต เป็นวิธีสอนโดยการทำให้ดูเป็นตัวอย่าง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชานั้นๆ เป็นอย่างดี
 5. วิธีสอนแบบทดลอง เป็นวิธีการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการค้นพบ ด้วยวิธีการปฏิบัติในห้องทดลอง ซึ่งผู้เรียนจะได้ประสบการณ์จากการสังเกตและทดลอง
 6. วิธีสอนแบบโครงการ (Project Method) เป็นวิธีสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนทำกิจกรรมที่เป็นปัญหาตามสภาพความจริงในชีวิตประจำวัน โดยเน้นผลงานของผู้เรียนที่กระทำได้เป็นผลสำเร็จ
 7. วิธีสอนแบบนาฏการ (Dramatization) หมายถึง การแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ โดยผู้แสดงตามบทที่ผู้เขียน เขียนไว้ เช่น การสอนนาฏศิลป์ ลิเก โขน
- อาภรณ์ ใจเที่ยง (2540 : 96) จัดแบ่งวิธีสอนเป็น 2 แบบ คือ
1. วิธีสอนแบบผู้สอนเป็นศูนย์กลาง เป็นวิธีสอนที่ผู้สอนเป็นผู้จัดและดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นส่วนใหญ่ เช่น เป็นผู้วางแผนดำเนินการ และปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ผู้เรียนมีบทบาทในการร่วมกิจกรรมน้อย การเรียนการสอนจึงมีลักษณะเป็นการสื่อสารทางเดียว โดยผู้สอนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน ตัวอย่างของการสอนแบบนี้ คือ วิธีสอนแบบบรรยาย วิธีสอนแบบสาธิต วิธีสอนแบบใช้คำถาม วิธีสอนแบบใช้หนังสือเรียน เป็นต้น
 2. วิธีสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นวิธีสอนที่ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรม ดำเนินการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง โดยมีผู้สอนเป็นผู้ประสานงาน ให้ข้อเสนอแนะ ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ เช่น วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม วิธีสอนแบบบทบาทสมมติ วิธีสอนแบบวิทยาศาสตร์ วิธีสอนแบบทดลอง เป็นต้น
- การจัดแบ่งกลุ่มผู้เรียนเพื่อวางแผนการสอน เมื่อผู้สอนได้จัดบรรยากาศของชั้นเรียน สิ่งแวดล้อม กิจกรรม วัสดุอุปกรณ์ได้ครบถ้วน แล้วก็ควรได้มีการจัดการเกี่ยวกับผู้เรียนด้วย (คู่มืออาจารย์สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี. 2542 : 28 - 29) วิธีการจัดกลุ่มผู้เรียนเพื่อให้สอดคล้องกับรูปแบบการสอน ประกอบด้วย

1. การสอนแบบกลุ่มใหญ่ เป็นการสอนที่มีผู้เรียนจำนวนมาก การสอนใช้วิธีการบรรยาย ปาฐกถา หรือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาอภิปรายให้ความรู้และข้อคิดเห็นตามหัวข้อที่กำหนดไว้ในรายวิชานั้นๆ

2. การสอนแบบกลุ่มย่อย จะมีขนาดกลุ่มตั้งแต่ 5 – 20 คน วิธีสอนส่วนใหญ่จะใช้วิธีการสัมมนา คือแบ่งกิจกรรมการเรียนการสอนออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกคือส่วนที่อาจารย์จะวางแผนกำหนดรายการสอน เตรียมเนื้อหาสาระและบรรยายให้ความรู้พื้นฐานเพื่อประกอบความคิดเห็นเป็นหลักในการบรรยาย ส่วนที่สอง เป็นส่วนที่นักศึกษาทำกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกัน กล่าวคือ นักศึกษาจะต้องเป็นผู้วางแผนกำหนดหัวข้อของสาระเนื้อหาพร้อมกับอาจารย์ เมื่อวางแผนขั้นตอนสาระเนื้อหาแล้ว จึงศึกษาค้นคว้ารวบรวมเรียบเรียงสาระในหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย แล้วนำมาอภิปราย ถกเถียงหาข้อตกลงกันในกลุ่มย่อยก่อนที่จะดำเนินการรายงานในกลุ่มใหญ่อีกครั้ง เพื่อที่ผู้สอนและผู้เรียนได้มีโอกาสดูแลเปลี่ยนแปลงทัศนะและดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนไปด้วยกัน

3. การสอนเป็นรายบุคคล เป็นอีกแนวทางหนึ่งของการสอนระดับอุดมศึกษา ซึ่งส่วนใหญ่หลักสูตรสากลโดยทั่วไปจะกำหนดรายวิชานี้ไว้ในระดับปีที่ 3 และปีที่ 4 ซึ่งมีชื่อเรียกว่า “เอกัตศึกษา” “การเรียนรู้โดยอิสระ” หรือ “การศึกษารายบุคคล” ส่วนภาษาอังกฤษใช้ “Individual Study” หรือ “Independent Study” เป็นการสอนแบบที่มีเจตนาให้ผู้เรียนได้มีโอกาสศึกษา ค้นคว้าด้วยตนเอง แนวทางเสนอแนะจากอาจารย์ ควบคุม วิชานี้จะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า เมื่ออาจารย์ผู้สอนสามารถเลือกใช้วิธีสอนที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียนและบทเรียนได้แล้ว ผู้สอนควรศึกษาเรียนรู้ลักษณะการสอนที่ดี การสอนลักษณะใดก็ตามที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี จัดเป็นการสอนที่ดีทั้งสิ้น ลักษณะการสอนที่ดีตามความเห็นของ

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2529 : 77 – 78) ได้กล่าวถึง ลักษณะการสอนที่ดีในระดับอุดมศึกษาควรประกอบด้วย

1. การสร้างบรรยากาศที่ดี เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปด้วยดี
2. จัดกลุ่มเป้าหมายก่อนที่จะพบผู้เรียน
3. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกระทำกิจกรรมในชั้นเรียน เช่น การกำหนดจุดประสงค์การเรียนการสอน
4. ควบคุมชั้นเรียนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ พร้อมทั้งให้ความสนใจผู้เรียนเป็นรายบุคคล
5. รักษาระดับการสอนที่ดีไว้โดยประเมินการสอนของตนเอง แล้วนำมาปรับปรุงการสอนให้ดียิ่งขึ้นแจ้งผลการเรียนให้นักเรียนทราบเป็นระยะๆ แต่งกายสุภาพ และมีอารมณ์ขัน เมื่ออาจารย์ผู้สอนสามารถเลือกใช้วิธีสอนที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียนและบทเรียนได้แล้ว

ผู้สอนควรเรียนรู้ถึงลักษณะการสอนที่ดี การสอนลักษณะใดก็ตามที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี จัดเป็นการสอนที่ดีทั้งสิ้น

ลักษณะการสอนที่ดีตามความเห็นของ สุมานิน รุ่งเรืองธรรม (2526 : 3 – 6) สรุปได้ว่า

1. ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ด้วยการกระทำของตนเอง และการกระทำนั้นส่วนมากจะเป็นรูปธรรม สิ่งที่คุณเรียนได้กระทำนั้นคือ กิจกรรมต่างๆ
2. ให้เหมาะสมกับวัยและความเจริญเติบโตของผู้เรียน โดยจัดสอนเนื้อหาวิชาให้ยากง่ายตามความเจริญเติบโตของผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยวิธีการที่เหมาะสมแก่ระดับวุฒิภาวะของผู้เรียน (Maturation Level)
3. ให้เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences) คือ จัดแปลงบทเรียนให้เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างผู้เรียน มีการจัดกลุ่มให้แต่ละกลุ่มสามารถทำงานทำกิจกรรมได้ตามความสามารถของตน
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเจริญงอกงามทางร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา และมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะและทัศนคติที่ดีต่อการเรียน คือให้ได้ทั้งความรู้ ความสามารถปฏิบัติได้ มีสุขนิสัยและมีทัศนคติทางสุศึกษาที่ดีด้วย
5. ให้ผู้เรียนรู้จักอยู่ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตย คือ สอนให้รู้จักเคารพนับถือบุคคลอื่น ตลอดจนความคิดเห็นของผู้อื่น รู้จักที่จะเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่คนอื่น รู้จักทำงานร่วมกันและประสานสัมพันธ์กันได้ มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน การให้รู้จักวิธีทางประชาธิปไตย จะต้องเป็นการให้ปฏิบัติได้จริงและจะต้องให้มีขึ้นทุกขณะในการเรียนการสอน
6. สอนโดยการแนะนำให้ผู้เรียนด้วยตนเองคือ สอนโดยวิธีนำทาง ผู้สอนจะไม่เป็นผู้บอกให้ทุกอย่าง ผู้สอนจะไม่เป็นผู้บังคับ แต่จะเป็นผู้แนะนำแนวทางให้คิดให้พิจารณาเองว่าควรจะทำอย่างไร เพราะเหตุใด และควรใช้วิธีการอย่างไร โดยผู้สอนจะคอยให้ความช่วยเหลือและให้การสนับสนุนอย่างใกล้ชิด เพื่อให้ผู้เรียนเป็นตัวของตัวเอง โดยผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ในเรื่องต่างๆ ต่อไปนี้คือ รู้จักกำกับการและอำนวยความสะดวกตนเอง (Self Direction) รู้จักบังคับควบคุมการกระทำของตนเอง (Self Control) รู้จักแนะนำนำพาตนเองให้เรียนรู้ได้ (Self Guidance) และรู้จักกระทำและปฏิบัติด้วยตนเอง (Self Initiation)

ชาญชัย อาจินสมาจาร (2537 : 83 – 85) ให้ความเห็นว่า ลักษณะการสอนที่ดีควรจะ มีสหสัมพันธ์กับการเรียนรู้ของผู้เรียน ควรประกอบด้วย

1. การสอนที่แจ่มแจ้ง (Clarity of Instruction) คือ มีการวางแผนการสอน จัดลำดับการสอน เรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาวิชาที่ตนสอน มีการทบทวนกระบวนการอยู่เสมอ ให้คำแนะนำที่แจ่มชัด และใช้ตัวอย่างจากวัสดุอุปกรณ์ เพื่อทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจง่ายขึ้น
2. มีความกระตือรือร้น (Enthusiasm During Instruction) คือ ความกระตือรือร้นของผู้สอนขณะทำการสอน จะทำให้ผู้เรียน การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้สนุก เป็นต้น

3. การเน้นในเรื่องงาน (Task Orientation) ผู้เรียนจะมีการแข่งขันในเรื่องการเรียนรู้ได้จากผู้สอนที่มีการจัดเวลาและสถานการณ์ที่เหมาะสม โดยเน้นให้ผู้เรียนทำตัวเหมือนนักธุรกิจ คือมีการแข่งขันในการทำงานให้มากขึ้น

4. กลยุทธ์การสอน (Instructional Strategies) ผู้สอนควรใช้กลยุทธ์การสอนให้ตรงตามเนื้อหา และระดับการพัฒนาของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

5. มีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน (Interaction with Students) ผู้สอนควรสร้างบรรยากาศในทางบวกในเรื่องการเรียนรู้ ได้แก่ มีความสัมพันธ์ที่มีความยุติธรรมต่อผู้เรียน เน้นตัวผู้เรียนในเรื่องคุณค่าและศักดิ์ศรี รวมทั้งการให้ความเข้าใจและให้โอกาสผู้เรียนในเรื่องต่างๆ ด้วยความยุติธรรม

6. ใช้คำถามที่น่าสนใจ (Use of Interesting Question) ผู้สอนควรใช้คำถามกระตุ้นผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนตั้งคำถามได้ในแต่ละบทเรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกมีส่วนร่วมและมีความตื่นตัวในการเรียน

ลักษณะการสอนที่ดี สุพิน บุญชูวงศ์ (2538 : 8 – 9) ได้สรุปไว้มีดังนี้

1. ส่งเสริมนักเรียนให้เรียนด้วยการกระทำ ปฏิบัติ จึงเป็นการเรียนที่ให้ประสบการณ์ที่มีความหมาย

2. ส่งเสริมนักเรียนให้เรียนด้วยการทำงานเป็นกลุ่ม

3. มีการตอบสนองความต้องการของนักเรียน

4. มีการสอนให้สัมพันธ์ระหว่างวิชาที่เรียนกับวิชาอื่นๆ ในหลักสูตรเป็นอย่างดี

5. มีการใช้สื่อการสอน เพื่อสร้างความสนใจหรือช่วยให้เด็กเรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่าย

6. มีกิจกรรมให้นักเรียนทำหลายอย่าง เพื่อช่วยให้สนุกสนานในการเรียน

7. ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิดอยู่เสมอ ด้วยการซักถามหรือให้แสดงความคิดเห็น

8. ส่งเสริมความคิดริเริ่ม และความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน

9. มีการใช้การจูงใจในระหว่างการเรียนการสอน โดยการให้รางวัล

10. มีการส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแบบประชาธิปไตย ด้วยการเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น มีการรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เคารพความคิดเห็นของผู้อื่น ยกย่องความคิดเห็นที่ดี ตลอดจนให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนงานร่วมกับครู

11. มีการสร้างความสนใจก่อนลงมือทำการสอนเสมอ การสร้างความสนใจนับเป็นสิ่งจำเป็นสิ่งแรกในกระบวนการเรียนการสอนที่ครูไม่ควรละเลย เพราะเมื่อนักเรียนสนใจเรียน ตั้งใจเรียนแล้ว การเรียนการสอนก็จะได้ผลดี

12. มีการประเมินผลอยู่ตลอดเวลา โดยวิธีการต่างๆ เช่น การสังเกต การซักถาม การทดสอบ เพื่อให้แน่ใจว่าการสอนของครูตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการมากที่สุด

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2540 : 11 – 12) ให้ความเห็นว่า ลักษณะการสอนที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. เป็นการสอนที่มีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี ครอบคลุมประกอบของการสอน ได้แก่ การตั้งจุดประสงค์การสอน การจัดเนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้อุปกรณ์ การสอนและการวัดผลประเมินผล

2. เป็นการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา ทั้งด้านความรู้ความคิด ด้านเจตคติ และด้านทักษะ ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้แจ้ง คิดชอบ และปฏิบัติดี เกิดการเจริญเติบโต ทุกด้าน อย่างขึ้นบันและแจ่มใส

3. เป็นการสอนที่ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียน ได้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของเนื้อหา โดยใช้กิจกรรมในรูปแบบต่างๆ ที่เหมาะสม

4. เป็นการสอนที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำกิจกรรมด้วยตนเอง หรือได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี และเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน

5. เป็นการสอนที่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตร

6. เป็นการสอนที่คำนึงถึงประโยชน์ที่ผู้เรียนจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันตลอดไป เช่น การสอนโดยให้ผู้เรียนได้คิด วิเคราะห์ วิวิจารณ์ ได้รู้จักวิธีแสวงหาความรู้ ได้ฝึกคิดแก้ปัญหา ย่อมดีกว่าวิธีสอนโดยการบอกความรู้ให้ หรือกระทำให้ดูแต่เพียงอย่างเดียว การให้ผู้เรียนได้นำประสบการณ์ทั้งความรู้ ความคิด ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ปัจจุบันและอนาคตได้ ย่อมเป็นการสอนที่มีคุณค่าแก่ผู้เรียน

7. เป็นการสอนที่สร้างความสนใจผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสนใจเรียนตลอดจนจบกระบวนการสอน เช่น ผู้สอนใช้สื่อการสอนที่น่าสนใจ ใช้คำถามกระตุ้นให้คิด ใช้วิธีสอนหลายรูปแบบที่เหมาะสม ให้ผู้เรียนได้ลงมือกระทำ (Learning by Doing) ได้ทดลอง ได้ค้นคว้า ฯลฯ ย่อมทำให้ผู้เรียนเรียนด้วยความสนใจ

8. เป็นการสอนที่มีบรรยากาศส่งเสริมการเรียนรู้ ทั้งบรรยากาศด้านวัตถุและด้านจิตใจ บรรยากาศด้านวัตถุ หมายถึง การมีสภาพห้องเรียน อุปกรณ์การเรียน และสิ่งแวดล้อมที่ดี เอื้ออำนวยให้เกิดความสบายตา สบายใจในการเรียน ส่วนจิตใจ หมายถึง การที่ครูมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนด้วยดี ให้ความเป็นกันเอง ให้ความเมตตา ความรัก ความอบอุ่นแก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเรียนด้วยความสุข มีชีวิตชีวา และไม่ตึงเครียด

9. เป็นการสอนที่ผู้สอนรู้จักใช้จิตวิทยาการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม เช่น การให้รางวัลและการลงโทษที่พอดี การให้คำชม การจูงใจ เราใจ ให้ผู้เรียนเกิดแรงกระตุ้นภายใน การให้ผู้เรียนได้รับทราบผลงานของตนโดยทันที การให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจในความสำเร็จของตน การคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล การให้เรียนจากสิ่งที่ง่ายไปหาสิ่งยาก ฯลฯ เหล่านี้เป็นปัจจัยช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ได้ดี

10. เป็นการสอนที่ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย เช่น ให้ผู้เรียนมีอิสระในการแสดงความคิดเห็น ผู้เรียนได้ฝึกการทำงานร่วมกัน ได้ฝึกการเป็นผู้นำ ผู้ตาม ฝึกการทำ

ตามข้อกำหนดของกลุ่ม และฝึกอบรมวินัยในตนเอง สิ่งเหล่านี้จะเป็นการปูพื้นฐานการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม และการเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศไทยต่อไป

11. เป็นการสอนที่มีกระบวนการ หมายถึง มีลำดับขั้นการสอนที่ไม่สับสน ในการสอนจำเป็นต้องมีการเตรียมการสอน เตรียมจัดลำดับการสอนให้สอดคล้องต่อเนื่องกันอย่างเหมาะสม ตั้งแต่ ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป กระบวนการสอนจะมีขั้นตอนแตกต่างกันไปตามลักษณะของวิธีสอนที่นำมาใช้ เช่น วิธีสอนแบบสาธิต ย่อมมีขั้นตอนการสอนแตกต่างจากวิธีสอนแบบทดลอง ซึ่งผู้สอนต้องวางแผนจัดลำดับขั้นตอนการสอนให้ถูกต้อง

12. เป็นการสอนที่มีการวัดและประเมินผล ทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน โดยอาจใช้วิธีต่างๆ เช่น การสังเกต การซักถาม การทดสอบ การให้ค้นคว้ารายงาน การทำแบบฝึกหัด ฯลฯ การวัดและประเมินผลจะช่วยวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน และวัดผลสำเร็จของผู้สอน ผู้สอนจะนำผลการประเมินมาเป็นข้อมูลย้อนกลับ เพื่อพิจารณาการสอนของตนว่ามีข้อบกพร่องที่องค์ประกอบการสอนข้อใด ทำให้แก้ไขได้ตรงจุด เพื่อความสมบูรณ์ของการสอนครั้งต่อไป

13. เป็นการสอนที่ผู้สอน สอนด้วยวิญญานความเป็นครู สอนด้วยความกระตือรือร้น สอนด้วยความตั้งใจ ความเต็มใจ และความมั่นใจ บุคลิกภาพท่าที การแสดงออกของผู้สอนจะสะท้อนให้ผู้เรียนเข้าใจความรู้สึกของผู้สอนได้ดี ถ้าผู้สอนมีความรู้สึกที่ดี ทั้งต่อผู้เรียนและต่ออาชีพ ผู้เรียนส่วนใหญ่จะเรียนด้วยความศรัทธา ด้วยความสุข ด้วยความตั้งใจ และด้วยความเต็มใจเช่นกัน

การสอนที่มีประสิทธิภาพ นอกจากจะเลือกวิธีสอนที่เหมาะสมแล้วสิ่งที่ครูจะต้องกระทำ ได้แก่ (อมรา รัตตากร. 2539 : 94 - 95)

1. แสดงความกระตือรือร้น
2. ทำให้ผู้เรียนเป็นผู้ชนะ
3. ระมัดระวังการพูด
4. ระมัดระวังการกระทำ
5. คาดหวังที่จะพบสิ่งที่ดีในตัวผู้เรียน
6. ให้ความรักความเมตตา
7. ให้สามารถเข้าพบได้
8. ไม่เป็นที่น่าเบื่อหน่าย
9. มีความรู้ในเนื้อหาอย่างดีและจัดการจำหน่ายไปยังตัวผู้เรียน
10. มีความเป็นนักวิชาชีพ

สรุปได้ว่า ลักษณะการสอนที่ดี เป็นการสอนที่เลือกใช้วิธีสอนให้เหมาะสมที่จะพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้มีการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนและเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางสร้างสรรค์ โดยเฉพาะการสอนในระดับอุดมศึกษามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนในระดับอุดมศึกษาควรศึกษาถึงองค์ประกอบของการสอน วิธีสอน และทักษะการสอนที่เหมาะสมกับ

ผู้เรียน รวมทั้งเลือกเทคนิควิธีสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหา ตลอดจนใช้จิตวิทยาในการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็วที่สุด และอาจารย์ผู้สอนต้องพิจารณาเลือกใช้วิธีสอนให้เหมาะสม ซึ่งการสอนที่ดีจะทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียน อาจารย์ผู้สอนต้องมีเทคนิควิธีสอนที่น่าสนใจ และช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ให้ความคิดใหม่ๆ แก่ผู้เรียน และ จูงใจให้ทำงานอย่างเต็มความสามารถในที่สุด

องค์ประกอบของการสอนในสถาบันอุดมศึกษา

การเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษา หากได้มีการพิจารณาอย่างละเอียดแล้ว นอกจากอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาและเนื้อหาวิชาหรือหลักสูตรที่จัดได้ว่าเป็นองค์ประกอบหลักของการสอนแล้ว ยังพบว่ามียังองค์ประกอบในด้านต่างๆ ที่สถาบันควรตระหนักและให้ความสำคัญ เพื่อให้การดำเนินงานจัดการศึกษาบรรลุเป้าหมายและเกิดคุณภาพ ดังที่ สมสุข ชีระพิจิตร (2527 : 20) อธิบายไว้ว่า

องค์ประกอบในแง่มุมต่างๆ ที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา

1. สภาพแวดล้อมโดยทั่วไปของสถาบัน การจัดการศึกษาในแต่ละสถาบันซึ่งไม่ว่าจะเป็นสถาบันการศึกษาประเภทใด ระดับใดก็ตาม อาจมีความขัดแย้งทางวิชาการ เช่น ความขัดแย้งระหว่างทฤษฎีกับแนวปฏิบัติของสถาบัน หรือความไม่สมดุลย์กันระหว่างจำนวนผู้เข้ารับการศึกษากับในแต่ละสาขาวิชา เป็นต้น เหล่านี้ทำให้ส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร การประเมินผล และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. ความไม่ได้สัดส่วนของสภาวะแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษาทั้งทางด้านวิชาการ สังคม การเรียนการสอน การให้บริการสังคม และอื่นๆ บางสถาบันอาจเน้นการอบรมนักศึกษาของตนไปในทางด้านใดด้านหนึ่ง ตามปรัชญาและจุดมุ่งหมายของสถาบันนั้นๆ บางสถาบันอาจเน้น ด้านวิชาการมากจนลืมนึกไปว่าบัณฑิตจะมีปัญหาด้านการปฏิบัติตน การวางตนในสังคม หรือบางสถาบันอาจเน้นการฝึกวิชาชีพจนขาดการอบรมจรรยาวิชาชีพ หรือความรู้ทั่วไป ซึ่งอาจจะ เป็นปัญหาสำหรับนักศึกษาภายหลัง ดังนั้นสัดส่วนที่เหมาะสมของสภาวะแวดล้อมของสถาบัน จึงมีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนอีกประการหนึ่ง

3. ความแตกแยกกันระหว่างผู้สอน และกลุ่มผู้เรียน หรือระหว่างผู้สอนและระหว่างกลุ่มผู้เรียน ซึ่งอาจเกิดจากปัญหาต่างๆ กัน มีความเห็นไม่ตรงกัน อันเนื่องมาจากปัญหาด้านการเมือง ด้านวิชาการ ด้านสังคม ด้านการบริหาร หรือปัญหาครอบครัวก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นเนื่องจากการแตกแยกกรณีใด ย่อมมีผลกระทบต่อการเรียนการสอนทั้งสิ้น

4. ความเร่งร้อนและความตึงเครียดของนักศึกษาในสังคมปัจจุบัน เป็นองค์ประกอบที่มี ผลต่อการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาที่สำคัญประการหนึ่ง ผลกระทบจากเรื่องนี้ก่อให้เกิด การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร การเปิดสาขาวิชาใหม่ๆ ให้ตรงตามความต้องการของสังคมปัจจุบัน นอกจากนั้นยังมีผลกระทบต่อการจัดแบ่งเวลาในการ

ปฏิบัติการภารกิจ ทั้งของผู้สอนและผู้เรียน ดังนั้นสภาพสังคมปัจจุบัน ซึ่งมีการแข่งขันกันในทุกด้านตลอดเวลา อาจเป็นสาเหตุทำให้คุณภาพการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาดีขึ้น ด้อยลง หรือมีความแตกต่างกันได้

5. ความกดดันที่เกิดจากการเรียนหรือการสอนที่นักศึกษาับภาระหนักมากเกินไป ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผลกระทบจากสังคมและค่านิยมในปัจจุบัน

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2537 : 77 – 80) ให้ความเห็นว่า ผู้สอนในระดับอุดมศึกษาควรจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบอื่นๆ ที่เกี่ยวกับผู้สอน ผู้เรียน จิตวิทยาการเรียนการสอนและนำมาปรับใช้ให้เหมาะสม ดังนี้คือ

1. องค์ประกอบเกี่ยวกับด้านผู้สอน สิ่งที่ผู้สอนในระดับอุดมศึกษาจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง มี คือ มีพื้นฐานความรู้ด้านวิชาการดี มีความสามารถเชี่ยวชาญในวิชาชีพที่จะทำการสอน อีกทั้งยังต้องมีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการ และกลวิธีการสอน ควรมีพื้นฐานในด้านส่วนตัวที่เหมาะสมจะทำการสอนในระดับอุดมศึกษา เช่น อายุ วุฒิ การศึกษา ประสบการณ์ในการสอน และควรมีทัศนคติที่ดีต่อการสอนด้วย

2. องค์ประกอบเกี่ยวกับด้านผู้เรียน ผู้สอนควรจะได้ศึกษาข้อมูลส่วนตัว และพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน เพื่อจะได้นำข้อมูลมาช่วยในการกำหนดการจัดระบบการสอนให้ตรงตามความต้องการ ความสามารถและความสนใจของผู้เรียน โดยกำหนดให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนในหลักสูตรด้วย

3. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ผู้สอนควรใช้จิตวิทยาในการสอน นำมาสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เพื่อจูงใจให้กระบวนการสอนเป็นที่น่าสนใจซึ่งปฏิสัมพันธ์นี้จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

องค์ประกอบของการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา (คู่มืออาจารย์สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี. 2543 : 27 –29)

การสอนเป็นกระบวนการในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนให้เป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์ ผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษาจึงต้องพิจารณาองค์ประกอบดังนี้

1. ผู้เรียน ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเป็นผู้ที่อยู่ในระยะผู้ใหญ่วัยรุ่น จึงเป็นผู้มีอารมณ์ผันแปร ต้องการคำแนะนำให้ปรับพฤติกรรมให้ถูกทาง ในด้านการเรียนมีความกระตือรือร้นสนใจบทเรียนที่แปลกใหม่ สนใจความคิดที่มีอุดมการณ์ สนใจเรื่องที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และนำไปช่วยเหลือสังคมได้ ผู้เรียนระดับอุดมศึกษามาจากสิ่งแวดล้อมและวิถีชีวิตจากครอบครัวที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะพื้นฐานทางวิชาการที่ได้รับมาจากโรงเรียนต่างๆ ที่มีความแตกต่างกัน สถิติปัญญาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นผู้สอนจึงควรยอมรับและเข้าใจสภาพของผู้เรียนที่ไม่เหมือนกัน ผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาเพื่อให้รู้ว่าผู้เรียนมีลักษณะอย่างไร ชอบอะไร สนใจอะไร แล้วพยายามทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในวิชาที่อาจารย์จะสอนให้ได้ การที่ผู้เรียนสนใจวิชาหนึ่งวิชาใดเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้ผู้เรียนบังเกิดความมุ่งมั่นที่

จะศึกษาเล่าเรียนในวิชานั้นให้สำเร็จ ถ้าผู้สอนสามารถทำให้ผู้เรียนสนใจบทเรียนได้ก็ย่อมจะทำให้การสอนประสบความสำเร็จได้ด้วย

2. ผู้สอนย่อมมีบทบาทสำคัญที่สุดในการถ่ายทอดความคิด วิทยาการให้แก่ผู้เรียน ดังนั้นผู้สอนย่อมจะเป็นผู้ที่ทำให้การเรียนการสอนเกิดผลดีได้ ดังนี้

2.1 บุคลิกภาพของผู้สอน หมายถึงรวมถึงการพูด เสียงที่พูด ความกระฉับใน การพูด สำเนียงที่พูด หน้าตา กิริยาท่าทาง และการแสดงออกต่างๆ

2.2 ความรู้ของผู้สอน ผู้เรียนย่อมคาดหวังไว้อย่างสูงว่า ผู้สอนจะมีความพร้อมทาง วิชาการสามารถจะให้อธิบายหลักเกณฑ์ ทฤษฎี ปัจจัยต่างๆให้ผู้เรียนได้กระจ่างชัด

2.3 วิธีการสอน การสอนที่ดีนั้นรวมถึงการที่ผู้สอนรู้จักการถ่ายทอดความรู้ ความคิดให้ผู้เรียน โดยใช้วิธีการแตกต่างกันออกไปอย่างเหมาะสมและน่าสนใจ ทำให้ผู้เรียนได้ ความรู้ ความคิดกันตามความมุ่งหมายของผู้สอน

3. อุปกรณ์ ผู้สอนควรรู้จักเลือกอุปกรณ์ประกอบการสอนให้สอดคล้องกับบทเรียน อุปกรณ์ที่จำเป็นในการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา ได้แก่ หนังสือ เอกสารประกอบการสอน วิทยากร สื่อ โสตทัศนอุปกรณ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ เป็นต้น

4. สิ่งแวดล้อม เช่น เสียง แสง สภาพความแออัดภายในห้องเรียน ความร้อนหรือการ บริหารงานต่างๆ เช่นระเบียบการสอบ ตลอดจนข้อสอบที่ออกมาไม่ตรงกับเรื่องที่อาจารย์สอน หรือไม่ตรงกับที่กำหนดในหลักสูตร ปัจจัยต่างๆ ที่กล่าวมานี้เป็นกระทบต่อการสอนทั้งสิ้น

5. เงื่อนไขอื่นๆ เช่น หลักสูตรกำหนดขอบเขต สาระให้ศึกษาเกินกว่าหน่วยกิตหรือ เวลาที่กำหนดให้ ทำให้อาจารย์สอนเร่ง สอนจนทำให้การสอนไม่ได้ผลดี หรือบางครั้งบางวิชา อาจจะจัดไม่ตามลำดับความยากง่าย บางวิชาที่ง่ายอาจจะกำหนดให้เรียนปีที่ 4 แต่วิชาที่ยากให้ เรียนปี 2 ทำให้อาจารย์จัดการเรียนการสอนไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร หรือบางครั้งก็อาจเนื่องจากการ จัดตารางสอน บางวิชาอาจจะต้องสอนเวลาบ่ายทุกครั้งทำให้ผู้เรียนง่วงนอน ขาดสมาธิใน การเรียน

จึงอาจสรุปได้ว่า การปฏิบัติงานสอนของอาจารย์ให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของคณะ วิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏ ควรให้ความสำคัญขององค์ประกอบของการสอนในสถาบัน ทั้งจากสภาพแวดล้อมในด้านบริหาร ด้านวิชาการ ด้านการบริการ และด้านอื่นๆ เพื่อช่วยให้ เกิดคุณภาพในการจัดการศึกษา และทำให้การผลิตบัณฑิตเป็นที่ยอมรับของสถานประกอบการ และหน่วยงานมากยิ่งขึ้น

องค์ประกอบของการสอน

อาจารย์ผู้สอนที่ดีควรเป็นบุคคลที่มีบุคลิกดี มีคุณลักษณะในด้านการแสวงหาความรู้ มีความสนใจในสาขาที่สอนและสาขาอื่นๆ อันเป็นองค์ประกอบด้านหนึ่งที่ทำให้การปฏิบัติงาน สอนประสบผลสำเร็จ และองค์ประกอบที่สำคัญของการปฏิบัติงานสอนที่อาจารย์ผู้สอนควร

ปฏิบัติมี 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านทักษะและเทคนิคการสอน ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน ด้านการวัดและประเมินผล (ศิริวรารักษ์ ปทุมมาศ. 2543 : 5)

ด้านวิชาการ

อาจารย์ผู้สอนที่มีคุณภาพต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ในด้านวิชาการ มีการแสวงหาความรู้ ความก้าวหน้าและสร้างความตื่นตัวที่จะพัฒนาประสิทธิภาพทางด้านวิชาการอยู่เสมอ หากขาดความรู้ทางด้านวิชาการก็ถือว่าขาดคุณสมบัติของการเป็นครูอาจารย์ (วิจิตร ศรีสอาน. 2529 : 9 – 10)

ส่วนความรู้ด้านวิชาการที่ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2536 : 278 –279) อธิบายไว้คือ ความรู้และความคิด ซึ่งอาจารย์ผู้สอนควรจะมีความรู้ลึกซึ้งในสาขาวิชาของตนเอง โดยคิดให้กว้างออกไปในหลักการและความสำคัญของวิชาอื่นๆ รวมทั้งยังต้องคิดให้ไกลคือ คิดให้แจ่มชัดว่า วิชาการต่างๆ หรือวิธีการต่างๆ จะนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างไร

การพิจารณาความรู้ด้านวิชาการของผู้ที่จะเป็นอาจารย์ผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษา ควรมีการคัดเลือกอาจารย์ซึ่งมีคุณลักษณะของครูดี ดังผลการศึกษาของ สุรชาติ สังข์รุ่ง (2539 : 55 – 57) สรุปได้ว่า ครูดีควรมีลักษณะด้านวิชาการ คือ มีสติปัญญาดี มีความรู้ในวิชาที่สอนอย่างดี มีความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพ รวมทั้งรู้จักวิธีการแสวงหาความรู้และหมั่นแสวงหาความรู้ใหม่ๆ อยู่เสมอ โดยเฉพาะในด้านการสอนควรใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาของผู้เรียนรู้จักหาแนวทางใหม่ๆ มาปรับปรุงการสอนอยู่เสมอ มีการใช้สื่อการสอนอย่างเหมาะสม รวมทั้งมีการประเมินผลการเรียน และนำผลการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอน

อาจารย์ที่มีคุณภาพควรจะดำเนินการสอนให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยใช้ความรู้ความสามารถ แนวคิดและเทคนิควิธี ในการส่งเสริมและพัฒนาความรู้ด้านวิชาการ ดังที่

ทวีป อภิสิทธิ์ (2530 : 38 – 41) กล่าวไว้ว่า อาจารย์ควรปฏิบัติดังนี้

1. มีความศรัทธาในสาขาอาชีพที่ตนทำอยู่ โดยการบอกรับหรือติดตามอ่านเอกสารวารสาร โดยเฉพาะในสาขาวิชาของตนเอง
2. มีการติดตามข่าวสารข้อมูลอย่างสม่ำเสมอ โดยให้ความสนใจอ่านหนังสือพิมพ์ ฟังวิทยุ เข้าห้องสมุด เพื่อติดตามความเคลื่อนไหว และความเจริญก้าวหน้าของวิทยาการใหม่ๆ
3. มีการสังสรรค์ทางวิชาการกับเพื่อนร่วมงาน หรือบุคคลในแวดวงวิชาการในสาขาเดียวกันหรือต่างสาขาอยู่เสมอ
4. ให้ความสนใจเข้าร่วมประชุม อบรม สัมมนา ในสาขาวิชาชีพหรือวิชาที่เกี่ยวข้อง อันจะเป็นประโยชน์แก่งานด้านวิชาการและการสอนด้วย
5. สนใจ ค้นคิดและค้นคว้าทดลอง เพื่อพัฒนาวิชาการ วิชาชีพและเทคนิควิธีในการถ่ายทอดความรู้ให้เกิดความก้าวหน้าอยู่เสมอ

เสรี ชัดแ่ม (2540 : 3) ให้ความเห็นว่าหน้าที่ที่สำคัญของอาจารย์ผู้สอนในฐานะที่เป็นวิชาชีพ คือ ควรมีความสามารถในสาขาวิชาที่สอน โดยควรจบปริญญา วิชาเอกในสาขาวิชาที่สอน อีกทั้งยังควรได้รับการอบรมและค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ ซึ่งความรู้ด้านวิชาการของอาจารย์ผู้สอน จัดได้ว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก ถึงแม้ว่า สถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่จะมีนโยบายให้การสนับสนุนการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของอาจารย์ก็ตาม แต่จากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการการพัฒนาด้านวิชาการของอาจารย์ผู้สอนในระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย พบว่า อุปสรรคของการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของอาจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คืออาจารย์มีภาระในการสอนมาก เรื่องที่จัดประชุม อบรม สัมมนาไม่เป็นที่น่าสนใจ ส่วนประเด็นในด้านการศึกษาต่อ พบว่า มีอุปสรรคในเรื่องที่มีอายุมาก มีภาระทางครอบครัว และสุขภาพไม่ดี (จิรเนาว์ ทัดศรี. 2533 : บทคัดย่อ)

บุหลัน ทองกลีบ (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาและความต้องการในการพัฒนาสมรรถภาพทางด้านวิชาการของอาจารย์วิทยาลัยพยาบาล สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงสาธารณสุข พบว่า อาจารย์วิทยาลัยพยาบาลที่มีประสบการณ์ต่างกัน และอยู่ในภูมิภาคที่ต่างกันมีปัญหาในการพัฒนาสมรรถภาพทางด้านวิชาการโดยรวมต่างกัน

สุรพงษ์ หงษ์ศิลา (2539 : 38) ได้ศึกษาเรื่อง สมรรถภาพอาจารย์อุตสาหกรรมศึกษา พบว่า อาจารย์ควรมีความรู้ ความสามารถ ทักษะและเจตคติที่ดี ด้วยการเตรียมการสอนและเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอนได้อย่างเหมาะสม

นิโรจน์ ไทยทอง (2535 : 106 – 108) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาบุคลากรสาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษาในวิทยาลัยครู พบว่า อาจารย์มีความต้องการในการพัฒนาบุคลากรสาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษา ด้วยการศึกษาค้นคว้าและการฝึกอบรมระยะสั้น โดยเรื่องที่ จัดอบรมควรทันสมัยและสามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนได้จริง ส่วนเรื่องลาศึกษาต่อ นั้น มีความต้องการที่จะได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านเวลาและทุนการศึกษา

สรุปได้ว่า การปฏิบัติงานสอนให้เกิดคุณภาพนั้น อาจารย์ผู้สอนซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการสอน อาจารย์ผู้สอนควรได้ตระหนักและให้ความสำคัญในเรื่องความรู้ด้านวิชาการ กล่าวคือ มีความรู้ลึกในสาขาวิชาหลักของตนเอง โดยคิดให้กว้างออกไปในหลักการและคิดให้ไกล อีกทั้งอาจารย์ผู้สอนควรเพิ่มพูนความรู้และพัฒนาตนเอง จากการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมเสมอ และควรได้มีการทดลองปรับปรุงความรู้ให้ทันสมัยทันต่อเหตุการณ์ เพื่อนำมาถ่ายทอดให้เหมาะสมกับผู้เรียนด้วย

ด้านทักษะและเทคนิคการสอน

อาจารย์ผู้สอนที่ดีควรมีคุณลักษณะสำคัญ 3 ประการ คือ

1. การมีความรู้ดี รู้ลึกและรู้รอบ
2. การมีทักษะและเทคนิคการสอนดี

3. การมีคุณธรรม จริยธรรมและมีศรัทธาในอาชีพครู

จะเห็นได้ว่าทักษะและเทคนิคการสอนเป็นคุณลักษณะที่ช่วยให้ผู้สอนประสบความสำเร็จในอาชีพ ซึ่งจะต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างถูกต้องและสม่ำเสมอ (อาภรณ์ ใจเที่ยง.

2540 : 167)

ความหมายของทักษะการสอน ได้มีผู้ให้ความหมายไว้หลายนัย

กาญจนา เกียรติประวัติ (2524 : 77 – 78) สรุปว่า ทักษะการสอนเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในขณะทำการสอน จากการให้ความรู้จากการอธิบาย การบรรยาย การสาธิต การใช้สื่อการเรียน การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน รวมทั้งการที่ผู้สอนมีบทบาทในการแนะนำเรื่องต่างๆ แก่ผู้เรียนด้วย

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2540 : 168 – 169) ได้สรุปว่า ทักษะการสอนคือ ความชำนาญในการสอนโดยใช้ความสามารถ ดำเนินการสอนอย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว และเรียบร้อย ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในบทเรียนโดยใช้เวลาน้อย อาจารย์ผู้สอนที่มีทักษะการสอนควรมีคุณลักษณะดังนี้

1. ทำการสอนด้วยความคล่องแคล่ว กระฉับกระเฉง จะทำให้การสอนเป็นไปอย่างราบรื่นและสำเร็จเรียบร้อย แม้จะพบอุปสรรคบ้างก็สามารถแก้ปัญหาให้ผ่านไปด้วยความมั่นใจ

2. ทำการสอนด้วยความถูกต้องแม่นยำ หมายถึง มีความถูกต้องแม่นยำในด้านเนื้อหาสาระและวิธีการ ผู้สอนสามารถให้เนื้อหาสาระที่ถูกต้องตรงตามทฤษฎี ครอบคลุมขอบข่ายวิธีการและมีความแม่นยำ รวมทั้งการใช้วิธีการ ทักษะในการจัดกระบวนการเรียนการสอนเหมาะสมกับลักษณะวิชา ระดับสติปัญญา และสภาพแวดล้อมของผู้เรียน

3. ทำการสอนบรรลุผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพในเวลาที่เหมาะสม ผู้สอนที่มีทักษะการสอน จะทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การสอนตามเวลาที่กำหนด

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2537 : 57) ได้สรุป ลักษณะการสอนที่มีประสิทธิภาพของผู้สอนไว้ดังนี้

1. มีการตั้งจุดมุ่งหมายของการสอนที่ชัดเจน

2. การวางแผนการสอนจำเป็นต้องคำนึงถึงผู้เรียน ในแง่ประสบการณ์เดิม สติปัญญา อายุ และเนื้อหาที่นำมาสอน เพื่อวางแผนการสอนให้เนื้อหาวิชาและการจัดกิจกรรมได้เหมาะสมกับผู้เรียน

3. การวางแผนการสอน เป็นเรื่องที่คุณสอนจะประมวลความเห็นจากประสบการณ์เดิมของผู้เรียน จากจุดมุ่งหมายที่คาดหวังและจากทรัพยากรที่มีอยู่ นำมาจัดให้เหมาะสมกับสถานการณ์นั้นแล้วจึงเลือกเนื้อหา หนังสือ อุปกรณ์ และวัสดุการสอนอื่นๆ ตลอดจนวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกัน

4. การจัดสภาพห้องเรียน เป็นการเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอน ทั้งทางด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ให้มีบรรยากาศเหมาะสมแก่การเรียนรู้ และการสร้างบรรยากาศทางอารมณ์

5. การนำแหล่งความรู้ ทั้งทางด้านบุคคล สิ่งแวดล้อม วัสดุ สิ่งพิมพ์ และอุปกรณ์ต่าง มาใช้ประกอบการสอน โดยเลือกให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายของบทเรียน

6. การสอนควรเน้นการค้นคว้าด้วยตนเอง ทักษะการแก้ปัญหา การจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์เรียนรู้

7. มีการประเมินผลเพื่อนำไปปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ในการปฏิบัติงานสอนให้เกิดประสิทธิภาพ นอกจากจะต้องใช้วิธีสอนหลากหลายวิธี ใช้ความสามารถด้านทักษะและการถ่ายทอดความรู้ เพื่อทำให้ผู้เรียนได้เกิดความเข้าใจ และกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งจะต้องได้รับการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ อาจารย์บางท่านจะขาดทักษะในการถ่ายทอดความรู้ โดยเฉพาะอาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาอื่น นอกจากคณะครุศาสตร์ และศึกษาศาสตร์ ซึ่งอาจารย์มีความรู้ความสามารถในแขนงวิชาของตน แต่ขาดการฝึกทักษะในการถ่ายทอดความรู้ โดยเฉพาะถ้าเป็นอาจารย์ใหม่ ก็จะต้องขาดประสบการณ์ในด้านนี้ จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาการสอนเป็นอย่างมาก (เปื่อง กุมุท. 2519 : 2)

จากการศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนสาขาวิชาการต่างๆ ของวิทยาลัยครู (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2536 : 29 – 31) พบว่า อาจารย์ผู้สอนไม่พร้อมในด้านความรู้ ขาดประสบการณ์ในการสอน การถ่ายทอดความรู้ และเทคนิคในการสอน ขาดความรู้ในด้านการประเมินผล มีการจ้างอาจารย์พิเศษ หรือเชิญวิทยากรในท้องถิ่นมาทำการสอนเป็นจำนวนมาก ซึ่งอาจารย์พิเศษหรือวิทยากรไม่สามารถประยุกต์เนื้อหาให้สัมพันธ์กับประสบการณ์ได้ ส่งผลให้นักศึกษาที่เรียนไม่ได้รับความรู้ที่แท้จริง และเกิดความไม่มั่นใจในคุณภาพทางวิชาการด้วย

ฮูเวอร์ (Hoover. 1980 : 339) ได้สรุป คุณสมบัติของการเป็นอาจารย์ผู้สอนไว้ว่า อาจารย์ผู้สอนควรมีความสามารถในการเสนอเนื้อหาได้ชัดเจน มีทักษะที่ดีต่อผู้เรียน มีการสร้างสรรค์ความรู้ที่ติดต่อกันในกลุ่มผู้ร่วมงาน ให้ความสนใจในวิชาที่สอน และมีการกระตุ้นผู้เรียนให้รู้จักคิด อีกทั้งยังสามารถประยุกต์เนื้อหาวิชาให้สัมพันธ์กัน อาจารย์ผู้สอนรู้จักเลือกใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหา รวมถึงถึงระดับขั้นของผู้เรียนว่าเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีหรือนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาด้วย

การเป็นอาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์และมีทักษะในการสอนนั้น มีความสำคัญมาก กล่าวคือ ผู้สอนจะต้องรู้จักพลิกแพลงการสอนได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน รวมทั้งสภาพของสังคมอันเป็นคุณสมบัติที่สำคัญยิ่งของการเป็นครูที่ดีด้วย (ชาญชัย ศรีไสยเพชร. 2525 : 164 – 169) ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ โรนัลด์ อี โจนส์ และจอห์น อาร์ ไรท์ (2539 : 149 – 150) ที่ว่าอาจารย์ผู้สอนควรมีทักษะความชำนาญใน

เทคนิคการสอนต่างๆ โดยสามารถเลือกใช้เทคนิคการสอนอย่างได้ผล มีการพัฒนาความรู้ความสามารถในการเลือกเทคนิคการสอนจากประสบการณ์ ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนจึงจำเป็นต้องเรียนรู้วิธีใช้เทคนิคการสอน รู้จักตนเอง และพัฒนาค่าแนวคิดเกี่ยวกับเทคนิคการสอนด้วย

เสรี ชัดเข้ม. (2540 : 20 – 23) ได้เสนอแนะว่า อาจารย์ผู้สอนควรมีทักษะต่างๆ ดังนี้

1. ทักษะในการสื่อสาร คือ การให้ความคิดเห็นและข้อมูลอย่างมีเหตุผล มีทักษะในการทำงาน และเลือกใช้วิธีสอนให้เหมาะสมกับระดับความสามารถและอายุของผู้เรียน
2. ทักษะในการจัดการ คือ การจัดกระบวนการเรียนการสอน จัดการความก้าวหน้าในการเรียน การให้เวลากับการสอน การเลือกหัวข้อวิชา ช่วงเวลา และเลือกใช้อุปกรณ์อย่างเหมาะสม รวมทั้งจัดการแก้ปัญหาเนื่องจากเหตุฉุกเฉินอื่นๆ
3. ทักษะการสร้างและการพัฒนารายวิชา คือ การวางแผนรายวิชา การคัดเลือกและสร้างอุปกรณ์การสอน และการแสวงหาแหล่งทรัพยากรการเรียนการสอน

กล่าวโดยสรุป ในการดำเนินการสอนให้ประสบความสำเร็จ ผู้สอนต้องมีทักษะและเทคนิคการสอน โดยผู้สอนจะต้องได้ศึกษาและทำการฝึกฝนจนสามารถใช้ทักษะและเทคนิคการสอนเหล่านั้นได้อย่างสัมพันธ์กัน จึงจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน

ในการปฏิบัติงานสอนของอาจารย์ให้เกิดประสิทธิภาพดีนั้น สื่อการสอนมีบทบาทในการเป็นตัวกลางที่ให้ข้อมูลความรู้ จากผู้สอนหรือจากแหล่งความรู้ไปยังผู้เรียนได้เป็นอย่างดี แต่การใช้สื่อการสอนให้ประสบผลสำเร็จนั้น จะต้องใช้สื่อการสอนให้ตรงกับจุดประสงค์เนื้อหา และกิจกรรมการเรียน อีกทั้งยังต้องใช้อย่างประหยัดและคุ้มค่าที่สุดด้วย (อำภา บุญช่วย. 2537 : 98)

นอกจากนั้นเทคโนโลยีที่เจริญก้าวหน้าขึ้น มีส่วนช่วยให้ผู้สอนสามารถนำเทคโนโลยีที่ทันสมัย มาประกอบการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น คอมพิวเตอร์ช่วยสอน คอมพิวเตอร์ในการออกแบบ เป็นต้น ซึ่งเทคโนโลยีที่ทันสมัยจะช่วยให้ ประหยัดเวลาและแรงงาน ทั้งยังสามารถช่วยให้การสอนประสบผลสำเร็จ

สื่อการสอนเป็นเทคโนโลยีที่ผู้สอนสามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงานสอน สื่อ (Media) หมายถึง สิ่งใดๆ ที่บรรจุข้อมูลเพื่อให้ผู้ส่ง และผู้รับสามารถสื่อสารกันได้ตรงตามวัตถุประสงค์ เมื่อมีการนำสื่อมาใช้ในการเรียนการสอน จึงเรียกว่า สื่อการสอน (Instructional Media) ซึ่งหมายถึง ตัวกลางที่ช่วยนำและถ่ายทอดความรู้จากครูผู้สอน หรือจากแหล่งความรู้ไปยังผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้

กิดานันท์ มลิทอง (2531 : 75 – 76) สื่อการสอนในกระบวนการเรียนการสอน ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายและประหยัดเวลา ช่วยถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดเห็นระหว่างอาจารย์และนักศึกษา ช่วยสร้างความเข้าใจเรื่องราวที่อาจารย์สอนได้อย่างรวดเร็วและจำได้อย่างถาวร สบาย สามารถเรียนรู้ได้มากขึ้น ซึ่งทำให้นักศึกษารู้จักการอธิบายแสดงความคิดเห็น

สื่อการสอนมีความจำเป็นในการสอนมาก เพราะสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอันเป็นผลให้มีความรู้ใหม่ๆ เกิดขึ้น ทำให้อาจารย์จำเป็นต้องสอนเนื้อหาวิชามากขึ้น และประกอบกับจำนวนนักศึกษาที่เพิ่มมากขึ้น สื่อการสอนจึงมีความสำคัญ ที่จะช่วยเน้นให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้นการที่นักศึกษามีภูมิหลังและความพร้อมที่แตกต่างกันทำให้การเรียนรู้ต่างกัน อาจารย์จึงควรรู้จักใช้สื่อการสอนและเทคนิควิธี ที่จะทำให้นักศึกษามีความสนใจในบทเรียน โดยเกิดประสิทธิผลในการเรียนสูงสุด

สมบุรณ์ สงวนญาติ (2534 : 89) ได้สรุป บทบาทและความสำคัญของสื่อการสอนในการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1. ช่วยให้คุณภาพการเรียนรู้ดีขึ้น เพราะผู้เรียนเกิดความเข้าใจเป็นรูปธรรมชัดเจน
2. ช่วยให้ผู้เรียน เรียนรู้ได้ในปริมาณมากขึ้นในเวลาที่กำหนด
3. ช่วยให้ผู้เรียนสนใจ และมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในกระบวนการเรียนการสอน
4. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความประทับใจ และการเรียนรู้มีความแม่นยำขึ้น
5. ส่งเสริมการคิดและการแก้ปัญหาในกระบวนการเรียน
6. ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ในสิ่งที่เรียนรู้ได้ลำบาก เพราะสามารถทำสิ่งที่ซับซ้อนได้ง่าย

กิตานันท์ มลิทอง (2536 : 83) ให้ความเห็นว่า สื่อการเรียนการสอนจะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการสอน ดังนี้

1. สื่อจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหา ในบทเรียนที่ย่อยยากซับซ้อนได้ง่ายขึ้นในระยะเวลาสั้น และช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดในเรื่องนั้นๆ ได้อย่างถูกต้อง

2. สื่อจะช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจให้กับผู้เรียน ทำให้เกิดความสุขและไม่รู้สึกเบื่อหน่ายต่อการเรียน

3. การใช้สื่อจะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตรงกัน และเกิดประสบการณ์ร่วมกันในวิชาที่เรียน

4. ช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น

5. ช่วยเสริมสร้างลักษณะที่ดีในการศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์จากการใช้สื่อเหล่านั้น

6. ช่วยแก้ปัญหาเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยการจัดให้มีการใช้สื่อในการศึกษารายบุคคล

การจัดประเภทของสื่อการสอนที่นิยมใช้กันมากในปัจจุบันอาจจัดแบ่งได้ดังนี้ คือ

1. สื่อทางโสต (Audio)
2. สื่อสิ่งพิมพ์ (Print)
3. ภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว (Still and Motion Visual)
4. ของจริง (Real Object)

เหตุผลของการที่ต้องมีการจัดประเภทของสื่อ เนื่องจากสื่อชนิดหนึ่งๆ นั้นสามารถทำหน้าที่อย่างหนึ่งได้ดีที่สุด อย่างไรก็ตาม สื่อการสอนอาจจำแนกตามลักษณะการใช้ได้เป็น 3 ประเภท เรียกว่าเป็นโสตทัศนูปกรณ์ (Audio Visual Aids) ซึ่งประกอบด้วย

1. สื่อประเภทใช้เครื่องฉาย ได้แก่ เครื่องฉายแผ่นโปร่งใส เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องฉายสไลด์

2. สื่อประเภทไม่ใช้เครื่องฉาย ได้แก่ ภาพนิ่ง แผนภูมิ ของจริง ของจำลอง

3. สื่อประเภทเครื่องเสียง ได้แก่ เครื่องบันทึกเสียง วิทยุ แผ่นเสียง

การใช้สื่อการสอนในแต่ละครั้งนั้น ผู้สอนสามารถใช้เพียงอย่างเดียว หรืออาจใช้สื่อร่วมกันหลายๆ อย่างในรูปแบบของสื่อประสมก็ได้ ซึ่งเป็นการนำโสตทัศนูปกรณ์ตั้งแต่ 2 อย่างขึ้นไปมาใช้ร่วมกันในการเรียนการสอน การใช้สื่อประสมโดยทั่วไปแล้ว จะใช้สื่อแต่ละอย่างเป็นขั้นตอน แต่ในบางครั้งก็อาจใช้สื่อหลายชนิดพร้อมกันได้ ในบางครั้งผู้สอนอาจผลิตชุดสื่อประสมขึ้นตามขั้นตอนการใช้ของระบบการสอน เช่น จัดเป็นชุดการสอนสำหรับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจัดเป็นชุดการเรียน สำหรับผู้เรียนเพื่อให้สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง สื่อประสมแต่ละชุดจะมีลักษณะอย่างไรรั้น ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของบทเรียนและวัตถุประสงค์ของการใช้ แต่โดยทั่วไปแล้ว ชุดสื่อประสมจะจัดอยู่ในกล่องหรือแฟ้มที่ประกอบด้วยสิ่งต่างๆ ดังนี้ (พรรณราย เทียมทัน. ม.ป.ป.)

1. คู่มือสำหรับผู้สอนในการใช้ชุดการสอน และสำหรับผู้เรียนในชุดการเรียน
2. คำสั่งเพื่อกำหนดแนวทางในการสอนหรือการเรียน
3. เนื้อหาบทเรียนจะจัดอยู่ในรูปของสไลด์ ฟิล์มสตริป เทปบันทึกเสียง วัสดุกราฟิก วีดิโอ-เทป หนังสือบทเรียน ฯลฯ เป็นต้น

4. กิจกรรมการเรียน เน้นการให้ผู้เรียนทำกิจกรรมที่กำหนดให้ หรือค้นคว้าต่อจากที่ได้เรียนไปแล้ว เพื่อให้มีความรู้กว้างขวางขึ้น

5. การประเมินผล เป็นแบบทดสอบเกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียนนั้น
หลักเกณฑ์การเลือกใช้สื่อการสอน (พรรณราย เทียมทัน .ม.ป.ป.) ได้ให้ความเห็นว่าการเลือกใช้สื่อการสอนควรพิจารณาตามเกณฑ์ต่อไปนี้

1. ความเหมาะสม สื่อที่จะใช้นั้นจะต้องเหมาะสมกับเนื้อหาวัตถุประสงค์ของการสอน
2. ความถูกต้อง สื่อที่ใช้นั้นช่วยให้นักเรียนได้ข้อสรุปในเนื้อหาที่ถูกต้อง
3. ความเข้าใจ สื่อที่ใช้ช่วยให้นักเรียนรู้จักคิดอย่างมีเหตุผล และให้ข้อมูลที่ถูกต้องด้วย
4. ประสบการณ์ที่ได้รับ สื่อที่ใช้นั้นช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ให้แก่นักเรียน
5. เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ระดับชั้น จำนวนผู้เรียน ความสามารถ ความสนใจ
6. ทักษะและรูปแบบการเรียนของนักเรียนเหมาะสมกับทัศนคติและทักษะของครูผู้สอน
7. ก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้ได้ดี
8. คำนึงถึงราคาและการลงทุนในการผลิตและการนำมาใช้

9. สื่อนั้นช่วยให้นักเรียนร่วมกิจกรรมตามที่ครูต้องการ
10. ระยะเวลาในการเสนอสื่อการสอนนั้นเหมาะสม
11. สื่อนั้นช่วยเสนอแนะกิจกรรมอื่นๆ ที่นักเรียนอาจปฏิบัติเพิ่มเติมได้
12. มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการใช้สื่อ เช่น สถานที่ แสงสว่าง และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ เป็นต้น

จากการวิจัยของ จันทรา คลองเพ็ง (2532 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาค้นคว้าเรื่อง คุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสอนวิชาพลศึกษาว่า วิทยาลัยพลศึกษาควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาบุคลากรให้มีความชำนาญทางวิชาการ มีการพัฒนาสื่อการสอนและการใช้อุปกรณ์กีฬาให้ทันสมัยอยู่เสมอ เช่นเดียวกับผล การวิจัยของวิจิต วิญญกุล (2536 : 37) เรื่อง ทศนคตินักศึกษา กศ.บป.ที่มีต่อการเรียน การสอนและบริการวิชาการของคณะวิชาวิทยาการจัดการ วิทยาลัยครูเพชรบูรณ์ที่พบว่า อาจารย์มี พฤติกรรมด้านการใช้สื่อประกอบการสอนน้อย ควรพัฒนาให้มีการใช้สื่อประกอบการสอนให้มากขึ้น

นิพนธ์ วรรณเวช (2538 : 83) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพแวดล้อมสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา พบว่า สื่ออุปกรณ์การสอนมี จำนวนไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา และสื่ออุปกรณ์การสอน บางประเภทด้อยคุณภาพ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่าควรจัดให้มีการอบรมอาจารย์ผู้สอนให้ได้เรียนรู้การใช้เทคโนโลยีและ สื่อการสอนที่ทันสมัยด้วย

งานวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโครงการ กศ.บป. ของ ดาราวดี สุกมลสัถย์ และคณะ (2538 : 223) พบว่า ผู้เรียนต้องการให้อาจารย์ผู้สอนแนะนำการใช้ สื่อการสอนที่ทันสมัยก่อนที่จะทำการสอน

สุภา อังกระวรรณท์ (2539 : บทคัดย่อ) เรื่องทัศนคติและความต้องการในการใช้ คอมพิวเตอร์ ของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏเชียงใหม่ พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็น ว่า คอมพิวเตอร์เป็นเทคโนโลยีสมัยใหม่ ที่ใช้ในการเรียนการสอนได้ดีในบางวิชา และยังคง ใช้เวลาในการเรียนรู้ทั้งผู้สอนและผู้เรียน อีกด้วย

จากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน สรุปได้ว่า การใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน มีความเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานสอนเป็นอย่างมาก ผู้สอน ควรเลือกและใช้สื่อการสอนให้ถูกต้อง เหมาะสมกับตัวผู้เรียน เนื้อหา และประหยัดทรัพยากร ให้ได้ผลคุ้มค่าที่สุด การสอนจึงจะบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้กำหนดไว้

ด้านการวัดและประเมินผล

การวัดผลและประเมินผลเป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างหนึ่งในบทบาทของอาจารย์ เพราะนอกจากจะใช้สำหรับประเมินความรู้ความสามารถของนักศึกษาแล้ว ยังใช้เป็นมาตรการ ในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของตนเองว่า ได้ผลเป็นไปตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่

กำหนดหรือไม่ อาจารย์จึงจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจ และมีความสามารถดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ซึ่งความหมายของการวัดผลและการประเมินผลมีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่านดังนี้

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2535 : 1) ได้ให้ความเห็นว่า การวัดผลหมายถึงการใช้เทคนิคและวิธีการ ซึ่งเรียกว่าเครื่องมือวัดอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อศึกษา ค้นหา หรือตรวจสอบคุณลักษณะของบุคคล ผลงาน หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความหมายแทนพฤติกรรมหรือคุณลักษณะของสิ่งของหรือบุคคลที่ต้องการศึกษา

ภัทรา นิคมานนท์ (2538 : 8 – 9) ให้ความเห็นว่า การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การเอาข้อมูลทั้งหลายที่ได้จากการวัดมาใช้ในการตัดสินใจ โดยการหาข้อสรุป การตัดสินใจ ประเมินค่าหรือตีราคา โดยเปรียบเทียบกับข้อมูลอื่นๆ หรือเกณฑ์ที่ตั้งไว้

อำนาจ เลิศขยันดี (2538 : 6) ให้ความหมายของการวัดผลว่า หมายถึง กระบวนการที่ได้มาตรฐานที่ต้องมีเครื่องมือของการวัด เป็นสิ่งที่กำหนดคุณลักษณะของผู้ที่จะวัด (Objects) ผลที่ได้ออกมาจะเป็นปริมาณ (Quantity) ซึ่งก็คือ ตัวเลข (Number) ในการจัดการเรียนการสอนของครู อาจต้องใช้แบบทดสอบวัดและประเมินผล อันเป็นกระบวนการในการตัดสินใจ ข้อมูลที่ได้มาจากการวัดผลหรือการทดสอบอย่างมีหลักเกณฑ์ และการใช้เทคนิค การประเมินผล ยังต้องมีหลักการของการประเมินผลตามลักษณะกิจกรรมอีกด้วย

การประเมินผลการเรียนการสอนในวิชาต่างๆ มีหลักการดังนี้ (อำนาจ เลิศขยันดี. 2538 : 152 – 153)

1. ให้ความหมายของสิ่งที่ประเมินให้ชัดเจน และจัดลำดับความสำคัญก่อน – หลัง การประเมินสิ่งต่างๆ จำเป็นต้องใช้เครื่องมือวัดผลเพื่อการเก็บข้อมูลเบื้องต้นให้ละเอียด เพราะหากไม่ทราบว่าจะประเมินสิ่งใด ประเมินผลอะไร ก็อาจจะเลือกเครื่องมือวัดผลมาใช้ได้ไม่เหมาะสม เช่น การประเมินผลคุณลักษณะทางจิตวิทยาการศึกษาซึ่งต้องใช้เทคนิควิธีการประเมินผลให้ถูกต้อง ถูกวิธีการ จึงจะทำให้การลงความเห็นตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ มีความเที่ยงตรงและเชื่อมั่นได้

2. ใช้เทคนิควิธีการประเมินให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการประเมินผล จุดประสงค์ของการประเมิน เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ผู้ประเมินผลทราบว่า ควรจะเลือกใช้เทคนิควิธีอะไรในการประเมินผลการเรียนการสอน เช่น เทคนิควิธีการทดสอบเป็นกลุ่ม หรือทดสอบทีละคน แล้วแต่กรณี ส่วนการประเมินผลบุคลิกภาพ หรือการศึกษาเด็กเป็นรายกรณี จำเป็นต้องใช้เทคนิควิธีการหลายๆ อย่าง ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการศึกษาเด็กแต่ละคน เป็นต้น

3. การประเมินผลแบบรวบยอด ต้องใช้เทคนิควิธีการหลายอย่างผสมผสานกัน และเนื่องจากจุดประสงค์การเรียนการสอนมีหลายประเภท ทั้งทางด้านความรู้ ความคิด คุณธรรม และการปฏิบัติงาน ดังนั้น เทคนิคการประเมินผลจึงควรใช้เครื่องมือและวิธีการหลายๆ ประเภท

ผสมผสานกันให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนการสอน ไม่ควรใช้เครื่องมือวัดผลอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียว

4. การใช้เทคนิควิธีการประเมินผลแต่ละแบบแต่ละอย่าง ผู้ประเมินควรต้องเข้าใจขีดจำกัดและข้อบกพร่องของวิธีนั้นๆ

5. เทคนิคการประเมินผลควรนำไปสู่ข้อสรุปที่ดี โดยข้อสรุปที่ได้นั้นสามารถนำไปใช้เพื่อการแนะแนวหรือการบริหารการศึกษาได้ เป็นต้น

อารมณีน ทินจำลอง (2542 : 21) ได้สรุป การวัดและประเมินผล ว่าเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการเรียนการสอน เพราะเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบว่า การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จหรือบรรลุวัตถุประสงค์ได้ในระดับใด และครูมีหน้าที่โดยตรงที่จะต้องทำการทดสอบเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง แล้วนำผลไปพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ดังนั้น ครูจะต้องเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบและวิธีการวัดและประเมินผลเป็นอย่างดี

เบญจวรรณ รอดแก้ว (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลการเรียนในสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ผลการวิจัยพบว่า

1. อาจารย์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลการเรียนอยู่ในระดับมาก แต่นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลการเรียนในสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลการเรียนในสถาบันราชภัฏภายในกลุ่มอาจารย์ที่มีภูมิหลังต่างกัน พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นกลุ่มอาจารย์ที่มีตำราและเอกสารประกอบการสอนกับกลุ่มอาจารย์ที่ไม่มีตำราและเอกสารประกอบการสอน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลการเรียนในสถาบันราชภัฏภายในกลุ่มนักศึกษาที่มีภูมิหลังต่างกัน พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ข้อเสนอแนะจากการวิจัย (เบญจวรรณ รอดแก้ว. 2540 : 89 - 90)

1. โดยภาพรวม อาจารย์กับนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลการเรียนในสถาบันราชภัฏต่างกัน อาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก แต่นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งให้เห็นว่า อาจารย์ควรมีพฤติกรรมการวัดผลประเมินผลการเรียนเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะการประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน ซึ่งยังได้รับความสนใจจากอาจารย์ไม่มากนัก ฝ่ายวิชาการของสถาบันควรกระตุ้นอาจารย์ให้มีพฤติกรรมดังกล่าวเพิ่มขึ้น

2. ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ฝ่ายวิชาการของสถาบันราชภัฏจะต้องเร่งดำเนินการจัดอบรมแก่คณาจารย์ ให้อาจารย์เพิ่มพูนความรู้ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน เกี่ยวกับการสร้างข้อสอบแบบต่างๆ เครื่องมือวัดผลประเภทต่างๆ การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ การดำเนินการวัดและประเมินผล สถิติที่ใช้ในการสรุปผลการเรียน เพื่อให้อาจารย์มีความรู้ความชำนาญในการปฏิบัติ สามารถนำไปใช้ได้จริง ทำให้การวัดและประเมินผลมีมาตรฐานดียิ่งขึ้น

3. สถาบันควรจะมีบทบาทในการกำหนดกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่จำเป็นในกระบวนการวัดผลประเมินผล เพื่อคณาจารย์ทุกท่านนำไปใช้ให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน เกิดความยุติธรรมแก่ผู้เรียนทุกคน

4. สถาบันควรหาวิธีการสร้างแรงจูงใจ ให้อาจารย์เห็นความสำคัญของการปฏิบัติงานวัดผลประเมินผลการเรียน เช่น ประกาศยกย่องชมเชยผู้ส่งเกรดคนแรก และถือเป็นความสามารถทางวิชาการอย่างหนึ่งด้วย

จากการศึกษาเอกสาร ดำรงงานวิจัย สรุปได้ว่า การวัดผลและการประเมินผลเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งใน การปฏิบัติงานสอนของอาจารย์ เพราะเป็นวิธีการพิจารณาตัดสินความสามารถของนักศึกษาตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา ช่วยให้อาจารย์รู้จักนักศึกษาดีขึ้น รวมถึงทำให้อาจารย์ทราบข้อบกพร่องต่างๆ เกี่ยวกับการสอนด้วย

การจัดการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏ

สถาบันราชภัฏเป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น สังกัดกระทรวงศึกษา เดิมคือ “วิทยาลัยครู” มีจำนวนทั้งสิ้น 36 แห่ง ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร 6 แห่ง และกระจายอยู่ในภูมิภาคทั่วประเทศ 30 แห่ง แต่ปัจจุบันได้เพิ่มเป็น 41 แห่ง สถาบันราชภัฏมีหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 (ราชกิจจานุเบกษา. 2538 : 2) คือ ให้การศึกษาระดับอุดมศึกษาขั้นสูง ทำการวิจัย ให้บริการวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี ทำนุบำรุงศิลป วัฒนธรรม ผลิตรายการและส่งเสริมวิทยฐานะครู ปัจจุบันสถาบันราชภัฏ ยังคงจัดการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาลัยครูฉบับปรับปรุง พ.ศ.2536 (กรมการฝึกหัดครู. 2536 : 5) ซึ่งมีหลักการดังนี้

หลักสูตรวิทยาลัยครูยึดหลักมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพระดับอุดมศึกษา มุ่งผลิตกำลังคนสนองความต้องการของท้องถิ่นและสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทั้งที่เป็นนักวิชาการทั้งวิชาชีพชั้นสูง มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตามสภาพการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม และความก้าวหน้าของวิทยาการ เปิดโอกาสให้มีการเลือกเรียนได้อย่างกว้างขวางทั้งหลักสูตรระดับอนุปริญญา ระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) ในการจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ มุ่งเน้นการปฏิบัติควบคู่ทฤษฎี และยึดหลักความร่วมมือระหว่างสถาบัน การศึกษาและชุมชน นำไปสู่การพัฒนาก่อให้เกิด

ความก้าวหน้าทางวิชาการและพัฒนาผู้เรียน ให้มีสมรรถภาพในวิชาชีพ ทั้งในด้านความรู้ ด้านเทคนิควิธีและการจัดการงานอาชีพและคุณธรรม (กรมการฝึกหัดครู. 2536 : 4)

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร มุ่งให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณสมบัติ ตามหลักสูตรวิทยาลัยครู ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2536 (กรมการฝึกหัดครู. 2536 : 6) ดังนี้

1. มีความรู้ ทักษะและเทคนิคเฉพาะทาง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี
2. มีทักษะในด้านการจัดการงานอาชีพ สามารถดำเนินงานอาชีพของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. มีความคิดสร้างสรรค์ มีนิสัยใฝ่รู้ มีทักษะและวิจารณญาณในการแก้ปัญหา สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน
4. มีเจตคติที่ดี มีจรรยาบรรณและมุ่งมั่นที่จะพัฒนาให้เกิดก้าวหน้าในอาชีพ
5. มีโลกทัศน์ที่กว้าง ยอมรับความเปลี่ยนแปลงของสังคม
6. เป็นพลเมืองดี มีความตระหนักต่อการพัฒนาตนเองและเป็นผู้ผู้นำในการพัฒนาสังคม
7. มีความเป็นประชาธิปไตย กระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในการปกครองแบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

สาขาวิชาที่เปิดรับนักศึกษา มีดังนี้

- สาขาวิชาการศึกษา หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) เปิดสอน 31 โปรแกรมวิชา
- สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) เปิดสอน 24 โปรแกรมวิชา
- สาขาวิชาศิลปศาสตร์ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) เปิดสอน 41 โปรแกรมวิชา

ระดับของหลักสูตร

สถาบันราชภัฏมีการจัดการศึกษา 3 หลักสูตรตามหลักสูตรวิทยาลัยครู ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2536 (กรมการฝึกหัดครู. 2536 : 11 – 17) สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มี 3 ระดับ คือ

1. หลักสูตรระดับอนุปริญญา รับผู้จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ระดับ ปวช. ใช้เวลาเรียน 2 ปี ต้องเรียน ระหว่าง 70 – 90 หน่วยกิต
2. หลักสูตรปริญญา รับผู้จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ใช้เวลาเรียน 4 ปี ต้องเรียนระหว่าง 120 – 150 หน่วยกิต
3. หลักสูตรปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) รับผู้จบการศึกษาระดับอนุปริญญา หรือเทียบเท่า ใช้เวลาเรียน 2 ปี ต้องเรียนระหว่าง 60 – 80 หน่วยกิต

สายและโปรแกรมวิชา (คู่มือการศึกษาสถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี ปีการศึกษา 2543 : 167 - 168) หลักสูตรวิทยาลัยครู สาขาศิลปศาสตร์ จำนวน 41 โปรแกรมวิชา จัดเป็นสายและโปรแกรมวิชา ดังนี้

1. สายดนตรีและศิลปการแสดง มี 4 โปรแกรมวิชา
2. สายนิเทศศาสตร์ มี 3 โปรแกรมวิชา
3. สายบริหารธุรกิจและการจัดการ มี 8 โปรแกรมวิชา
4. สายมนุษยศาสตร์ มี 10 โปรแกรมวิชา
5. สายศิลปกรรมและศิลปประยุกต์ มี 7 โปรแกรม
6. สายสังคมศาสตร์ มี 4 โปรแกรม
7. สายอุตสาหกรรมบริการ มี 5 โปรแกรมวิชา

กลุ่มที่ 3 สายบริหารธุรกิจและการจัดการ มี 8 โปรแกรมวิชา ประกอบด้วย

1. โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับอนุปริญญา
2. โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา)
3. โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี
4. โปรแกรมวิชาการจัดการสำนักงาน ระดับอนุปริญญา
5. โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ระดับอนุปริญญาตรี
6. โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี
7. โปรแกรมวิชาเศรษฐศาสตร์สหกรณ์ ระดับอนุปริญญา
8. โปรแกรมวิชาเศรษฐศาสตร์สหกรณ์ ระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา)

ความเป็นมาของ โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี

ในสภาพสังคมปัจจุบัน “การบริหารธุรกิจ” เป็นสาขาวิชาหนึ่งที่อยู่ในความสนใจของบุคคลทั่วไป ทั้งนี้เพราะธุรกิจเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิตของมวลมนุษย์ การประกอบอาชีพธุรกิจในอดีตตามความคิดคำนึงของบุคคลทั่วไปเชื่อว่า ได้ผลตอบแทนน้อยกว่าอาชีพอื่นๆ แต่ในปัจจุบันความคิดนี้ได้แปรเปลี่ยนไป กล่าวคือ ผู้ที่ยึดอาชีพทางด้านการบริหารธุรกิจหรือทำธุรกิจ จะเนื่องมาจากได้ตระหนักแล้วว่า เป็นอาชีพที่ทำหำยและให้ผลตอบแทนสูง อีกทั้งยังเป็นการเลื่อนฐานะของตนทางสังคมด้วย ดังนั้นจึงได้มีผู้สนใจศึกษาทางด้านการบริหารธุรกิจมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาพของธุรกิจในปัจจุบันพบว่า ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีต่างๆ มีบทบาทสำคัญกับวงการธุรกิจอย่างมากและส่งผลให้ธุรกิจเกิดการแข่งขันกันอย่างรุนแรงมากขึ้นทุกขณะ กล่าวได้ว่า “การบริหารธุรกิจ” เป็นศาสตร์แขนงหนึ่งและเป็นวิชาการที่ให้ความรู้เกี่ยวกับแนวความคิด วิธีการ หลักการ และการปฏิบัติขั้นพื้นฐานต่างๆ ที่ใช้กันอยู่ในวงการธุรกิจปัจจุบัน และเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพจึงจำเป็นต้องมีการจัดการศึกษาที่มีระเบียบแบบแผน มีการกำหนดจุดหมายปลายทาง และวางแผนปฏิบัติอย่างเป็นระเบียบแบบแผนในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเรียกว่า “หลักสูตร” ขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ที่ศึกษาทางด้านการบริหารธุรกิจเป็นผู้ที่รู้จักคิดเป็น คิดอย่างมีวิจารณญาณ เกิดทักษะ และเกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ต่างๆ ในตัวผู้เรียน อันเป็นความต้องการของสังคมแบบอุตสาหกรรม

ใหม่ รวมทั้งการยอมรับที่ว่าหน้าที่เศรษฐกิจของชาติจะเจริญรุ่งเรืองได้ นอกเหนือจากการที่ประเทศชาติจะต้องมีผู้บริหารประเทศที่ดีและมีความสามารถแล้ว ยังต้องมีนักธุรกิจที่ดี มีความรู้ ความสามารถ มีจริยธรรมทางธุรกิจ ซึ่งนักธุรกิจที่ดีเหล่านี้ จะต้องเป็นบุคคลที่มีพื้นฐานการศึกษาและได้รับการฝึกอบรมทางด้านธุรกิจมาเป็นอย่างดีอีกด้วย สำหรับหลักสูตรศิลปศาสตร โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี ที่จัดขึ้นในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา ทั้งที่เป็นของภาครัฐและเอกชนในปัจจุบัน เป็นหลักสูตรที่เน้นการผสมผสานทฤษฎีและปฏิบัติในทุกสาขาวิชา ซึ่งจะยังประโยชน์แก่ผู้เรียนและสังคม ทั้งนี้เนื่องจากเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวาง อีกทั้งยังเป็นที่ประจักษ์ชัดแล้วว่า บุคลากรที่สำเร็จทางด้านการบริหารธุรกิจสามารถออกไปตอบสนองความต้องการของหน่วยงานต่างๆ ในสังคมทั้งภาครัฐและเอกชน เป็นกำลังสำคัญที่ช่วยให้ หน่วยงานต่างๆ สามารถดำเนินงานได้สำเร็จตามเป้าหมาย และยังมีบทบาทในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจแก่ประเทศชาติ (สุนิสา วิลัยรักษ์. 2540 : 40)

หลักสูตรวิชาการบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี ของสภาการฝึกหัดครูได้ถือกำเนิดขึ้นในสภาวะที่รัฐบาลมีนโยบายที่มีการเร่งรัด จัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ตลอดจนส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพในทุกระดับและประเภทการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2534 : 6 – 7) อีกทั้งยังได้มีการกำหนดรายวิชาในแต่ละแขนงวิชาอย่างเหมาะสม มีความทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและตลาดแรงงานด้วยเช่นกัน ดังนั้นจึงเป็นที่เชื่อมั่นได้ว่า บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาไปแล้วจะเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถตรงตามจุดประสงค์ของหลักสูตร และสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในระดับหนึ่ง (กรมการฝึกหัดครู. 2536 : 85 – 92)

แนวคิดและหลักในการสอนวิชาทางธุรกิจ (อมรา รัตตากร. 2538 : 91-92)

กลุ่มวิชาทางธุรกิจแบ่งออกได้ 2 กลุ่ม คือ วิชาที่เน้นด้านเนื้อหาและความคิดรวบยอด ซึ่งเรียกกลุ่มวิชาประเภทนี้ว่า Business Concept ตัวอย่างวิชาในกลุ่มนี้ได้แก่ การเงินธุรกิจ นโยบายธุรกิจ พฤติกรรมองค์กร จิตวิทยาธุรกิจ ฯลฯ กลุ่มวิชาเหล่านี้ส่วนใหญ่การเรียนการสอนมุ่งด้านความรู้ (Cognitive) และด้านความรู้สึกนึกคิด (Affective) ดังนั้นการเรียนการสอนจึงต้องมุ่งด้านเนื้อหา ทฤษฎี และความคิดเห็นตลอดจนเจตคติที่พึงประสงค์ วิธีสอนและกิจกรรมต่างๆ จึงต้องเลือกให้สอดคล้องกับลักษณะและจุดประสงค์ของวิชา

กลุ่มที่ 2 ของวิชาทางธุรกิจคือ กลุ่มวิชาที่เน้นด้านทักษะที่จะต้องใช้หรือจำเป็นต้องมีในการประกอบอาชีพทางธุรกิจ กลุ่มวิชาเหล่านี้ได้แก่ พิมพ์ดีด เครื่องมือปฏิบัติการสำนักงาน โปรแกรมประยุกต์ด้านงานธุรกิจ โปรแกรมประยุกต์ด้านการเงินและการบัญชี ฯลฯ ลักษณะวิชาในกลุ่มนี้มุ่งเน้นในด้านทักษะในด้านนั้นๆ เพื่อให้มีความสามารถ และชำนาญเกิดเป็นทักษะที่สามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการเรียนการสอนจึงต้องเลือกวิธีสอนและ

กิจกรรมที่เน้นหนักด้านการฝึกทักษะ พฤติกรรมที่มุ่งเน้นคือพฤติกรรมด้านทักษะ (Psychomotor)

ในการเรียนการสอนทางธุรกิจยังมีบางวิชาที่มุ่งเน้นทั้งความคิดรวบยอด และทักษะเท่าๆ กันหรือในสัดส่วนที่เท่าๆ กัน เช่น การบัญชี บัญชีธนาคาร การพัฒนาบุคลิกภาพ การออกแบบผลิตภัณฑ์ การวิจัยทางธุรกิจ เป็นต้น ในกลุ่มวิชาเหล่านี้ ผู้สอนจะต้องเลือกใช้วิธีสอน เพื่อให้เกิดความรู้ (Cognitive) เกิดความรู้สึกรัก (Affective) และผู้สอนที่มุ่งให้เกิดทักษะ (Psychomotor) อย่างได้สัดส่วนและสอดคล้องกับลักษณะวิชา เนื้อหา และขอบเขตของวิชานั้นๆ

สรุป วิชาต่างๆในสาขาธุรกิจสามารถแบ่งเป็นกลุ่ม Business Concept และกลุ่มวิชา Business Skill ซึ่งผู้สอนจะต้องศึกษาหลักสูตรของแต่ละวิชา เพื่อเข้าใจในจุดประสงค์ของวิชา อันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการเลือกวิธีสอน เอกสารตำรา สื่อการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลที่เหมาะสมให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในแนวทางที่พึงประสงค์

องค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอนของคณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏ
(สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ. 2540 : 20 – 26) ซึ่งประกอบด้วย

1. การจัดการเรียนการสอน คือ กระบวนการที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและโปรแกรมวิชา โดยการใช้รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้และการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา ผู้เรียนและสถานการณ์ รวมทั้งความพยายามที่จะเชื่อมโยงองค์ความรู้สากลกับภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนการบูรณาการกิจกรรมการสอน การวิจัยและกิจกรรมพัฒนานักศึกษาเข้าด้วยกัน

ความสำคัญของการเรียนการสอน เป็นปัจจัยสำคัญยิ่งในการประกันคุณภาพ เพราะเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงของระบบการจัดการศึกษาที่ครอบคลุมกระบวนการเรียนการสอน การใช้สื่อและอุปกรณ์การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และการประเมินการสอนของผู้สอน ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและพัฒนายกระดับมาตรฐานให้สูงขึ้นหรือเป็นที่ยอมรับมากขึ้น โดยมีเกณฑ์ดังนี้

- 1.1 มีกระบวนการวางแผนการจัดการเรียนการสอนเป็นระบบ
- 1.2 อาจารย์มีพฤติกรรมการสอนที่เหมาะสม
- 1.3 มีการประเมินผลการเรียนเพื่อนำผลไปใช้ในการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง
- 1.4 ผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม
- 1.5 มีสื่ออุปกรณ์ และเทคโนโลยีสนับสนุนการเรียนการสอนตรงตามมาตรฐานของ

โปรแกรมวิชา

1.6 มีระบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับ
โปรแกรมวิชา

2. อาจารย์ หมายถึง ผู้ทรงคุณวุฒิในทางวิชาการหรือวิชาชีพ ที่มีบทบาทและหน้าที่สำคัญในการปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบันในทุกๆ ด้าน คือ การสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อาจารย์ต้องมีพื้นฐานของการเป็นคนดี และควรมีบทบาทที่เด่นในเรื่องการเป็นนักวิชาการที่มีความเป็นครู เป็นนักวิจัย และเป็นผู้ให้บริการทางวิชาการ นอกจากนี้อาจารย์จะต้องมีหน้าที่สนับสนุนและช่วยเหลือกิจการของสถาบัน เพื่อให้งานด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้เกิดผลดี

ความสำคัญของอาจารย์คือ เป็นสัญลักษณ์ของสถาบันในเรื่องความเป็นนักวิชาการ ความเป็นครูและการสร้างสรรค์ทางวิชาการ ตลอดถึงการริเริ่มสร้างสรรค์จรโลงสถาบันในทุกๆ ด้าน อาจารย์จึงต้องเป็นผู้แสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง มีปฏิสัมพันธ์อย่างสร้างสรรค์กับบุคคลอื่น มีความสุขกับการสร้างสรรค์พัฒนาคนและพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ โดยมีเกณฑ์ดังนี้

2.1 มีแนวทางและวิธีการรับอาจารย์ที่มีประสิทธิภาพ

2.2 มีการกำหนดภาระงานของอาจารย์ที่ต้องรับผิดชอบในงานต่างๆ ชัดเจน ได้แก่ งานผลิตบัณฑิต งานวิจัย งานบริการวิชาการ งานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม งานกิจการนักศึกษาและงานบริหารและบริการ

2.3 มีการพัฒนาอาจารย์ให้สามารถทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 มีการประเมินอาจารย์ เพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

3. นักศึกษา หมายถึง กลุ่มบุคคลเป้าหมายที่สถาบันจะพัฒนาให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพสอดคล้องกับปรัชญาของสถาบัน เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและโปรแกรมวิชาในด้านวิชาการ วิชาชีพ และคุณลักษณะที่สำคัญ โดยมีเกณฑ์กำหนดคุณลักษณะบัณฑิตของสถาบันชัดเจน มีแนวทางและกระบวนการรับนักศึกษาที่มีประสิทธิภาพ มีการพัฒนา นักศึกษาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และมีการติดตามผลการมีงานทำ การศึกษาต่อ ผลการทำงานของผู้สำเร็จการศึกษาและนำมาใช้ในการปรับปรุงการผลิตบัณฑิต การบริหารคณะแบบโปรแกรมวิชา คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏ
(ประเสริฐ จริยานุกุล. 2541 : 1 – 2)

สถาบันราชภัฏโดยการบริหารงานวิชาการของคณะในลักษณะภาควิชามาเป็นเวลานาน ซึ่งได้ประสบปัญหาการบริหารงานมาโดยตลอด นอกจากจะขาดประสิทธิภาพในการบริหารงานแล้ว ยังเป็นการดำเนินงานที่สร้างจุดบอดให้แก่สถาบันมากขึ้น ไม่มีการพัฒนาความก้าวหน้าเชิงวิชาการ เกิดปรากฏการณ์และข้อจำกัดหลายประการคือ

1. จำนวนอาจารย์แต่ละภาควิชาที่แตกต่างกัน การปฏิบัติงานสอนตามภารกิจไม่ครบถ้วน

2. การระดมทรัพยากรทุกอย่างต้องกระจายไปทุกภาควิชาอย่างทั่วถึง ไม่ค้ำค้ำ ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

3. ภาควิชามุ่งปฏิบัติการกิจเฉพาะในส่วนตนเท่านั้น

4. ภาควิชาให้ความสำคัญกับศาสตร์กับคุณภาพบัณฑิตส่วนย่อยเท่านั้น

5. ปัจจุบันมีการเปิดโปรแกรมวิชาใหม่ๆ มากขึ้น รายวิชาจำนวนมาก ภาควิชาไม่สามารถจัดอาจารย์ผู้สอนได้เบ็ดเสร็จ

คณะวิทยาการจัดการจัดตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2528 นับเป็นคณะที่สี่ของสถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ เพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น เนื่องจากในปัจจุบันมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้นเป็นผลให้ตลาดแรงงานมีความต้องการแรงงานสาขาต่างๆ มากกว่าในอดีตที่ผ่านมา สถาบันราชภัฏ ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาเพื่อท้องถิ่น จึงมีส่วนสำคัญในการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถ เพื่อสนองความต้องการของตลาดแรงงาน (คณะวิทยาการจัดการ. 2541 : 3)

พ.ศ. 2528 เปิดสอนวิชาเอกการจัดการสำนักงาน ระดับอนุปริญญาและวิชาเอกวารสารและการประชาสัมพันธ์ ระดับอนุปริญญา

พ.ศ. 2529 เปิดสอนวิชาเอกธุรกิจการท่องเที่ยว ระดับอนุปริญญา

พ.ศ. 2530 เปิดสอนโปรแกรมการจัดการทั่วไป ระดับอนุปริญญา

พ.ศ. 2531 เปิดสอนโปรแกรมการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา)

พ.ศ. 2532 เปิดสอนโปรแกรมการจัดการทั่วไปและโปรแกรมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ระดับปริญญาตรี 4 ปีหลังจากปี พ.ศ. 2532 เป็นต้นมาคณะวิทยาการจัดการ ก็เปิดรับนักศึกษาหลากหลายโปรแกรมมากขึ้น ปัจจุบันคณะวิทยาการจัดการ เปิดสอนรวม 6 โปรแกรมวิชา คือ

1. โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป
2. โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (แขนงวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์)
3. โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (แขนงวิชาการบัญชี)
4. โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (แขนงวิชาการตลาด)
5. โปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์
6. โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

สาขาวิชาศิลปศาสตร์ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสาขาวิชาศิลปศาสตร์ เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาศิลปศาสตร์ สามารถประกอบอาชีพตามความต้องการของสังคม และท้องถิ่น โดยมีคุณสมบัติ ดังนี้ (คู่มือการศึกษาสถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี ปีการศึกษา 2543 : 167 - 168)

1. สามารถประกอบอาชีพโดยใช้ความรู้ทักษะ และเทคนิคเฉพาะทางด้านศิลปศาสตร์ ในหน่วยงานของรัฐ เอกชนและประกอบอาชีพอิสระได้

2. นำความรู้ทางด้านศิลปศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงความเป็นอยู่ คุณภาพชีวิตของตนและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ตระหนักถึงความสำคัญของวิทยาการ ทางด้านศิลปศาสตร์ ที่มีผลกระทบต่อการ ดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ สังคมและสภาพแวดล้อม

4. พัฒนาและส่งเสริม จริยธรรม คุณธรรม เจตคติ และศรัทธาในการประกอบอาชีพ ทางด้านศิลปศาสตร์ อันจะนำไปสู่การพัฒนาสังคมได้อย่างดี

โครงสร้างหลักสูตรสาขาวิชาศิลปศาสตร์

หลักสูตรวิทยาลัยครู สาขาวิชาศิลปศาสตร์ ประกอบด้วยหมวดวิชาและกลุ่มวิชาดังนี้

1. หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป (General Education) หมายถึง วิชาการศึกษาทั่วไป ที่นักศึกษาทุกคนต้องเรียน เพื่อให้มีความรู้อย่างกว้างขวางและรอบรู้ในสิ่งที่จำเป็นสำหรับการ เป็นพลเมืองดีของสังคม หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป แบ่งเป็น 4 กลุ่มวิชา คือ

- 1.1 กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร
- 1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์
- 1.3 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์
- 1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี

2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน (Specialized Education) หมายถึง วิชาเฉพาะทางใดทาง หนึ่งที่นักศึกษาแต่ละคนจะเลือกเรียน เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะ รู้เทคนิควิธี และเข้าใจกระบวนการงานอาชีพ ตลอดจนมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ หมวดวิชาเฉพาะด้าน แบ่งเป็น 3 กลุ่มวิชา คือ

- 2.1 กลุ่มวิชาเนื้อหา หรือกลุ่มวิชาเอก – โท
- 2.2 กลุ่มวิชาวิทยาการจัดการ
- 2.3 กลุ่มวิชาปฏิบัติการ และฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

3. หมวดวิชาเลือกเสรี (Free Elective) หมายถึง วิชาที่ให้นักศึกษาเลือกเรียนได้ ตามความถนัดและความสนใจ เพื่อให้มีโลกทัศน์ที่กว้างขึ้น

โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ

(คู่มือการศึกษาสถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี ปีการศึกษา 2543 : 200 - 211)

โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี ตามหลักสูตรวิทยาลัยครู ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2536 สาขาศิลปศาสตร์ สายบริหารธุรกิจและการจัดการ ได้มีการกำหนด จุดประสงค์เฉพาะ โครงสร้างหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนไว้ดังนี้

จุดประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อผลิตบัณฑิตด้านบริหารธุรกิจที่มีความรู้ ความสามารถในการบริหารธุรกิจ ระดับวิชาชีพ (Professional) และนำไปประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี

2. เพื่อผลิตบัณฑิตด้านบริหารธุรกิจที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะทางในวิชาชีพ เช่น ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ การบัญชี การเงินและการธนาคาร การตลาด การบริหาร อุตสาหกรรม เลขานุการ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การจัดการคุณภาพธุรกิจระหว่างประเทศ ธุรกิจ บริการ สามารถประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ

3. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีเจตคติที่ดี และทักษะเพียงพอที่จะสามารถดำเนินธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ และพัฒนาตนเองให้มีความรับผิดชอบต่อสังคม

4. เพื่อให้บัณฑิตที่สนองความต้องการของตลาดแรงงาน และสอดคล้องตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

5. เพื่อให้บัณฑิตสามารถนำความรู้ไปเป็นแนวทางการศึกษาในระดับสูงต่อไป

โครงสร้างหลักสูตร

หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 149 หน่วยกิต โดยมีสัดส่วนหน่วยกิตแต่ละหมวดวิชาและแต่ละกลุ่มวิชาดังนี้

1. หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป 33 หน่วยกิต
 - 1.1 กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร 9 หน่วยกิต
 - 1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ 9 หน่วยกิต
 - 1.3 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ 6 หน่วยกิต
 - 1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 9 หน่วยกิต
2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน 106 หน่วยกิต
 - 2.1 กลุ่มวิชาเนื้อหา 84 หน่วยกิต
 - 2.2 กลุ่มวิชาวิทยาการจัดการ 15 หน่วยกิต
 - 2.3 กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 7 หน่วยกิต
3. หมวดวิชาเลือกเสรี 10 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาเนื้อหา 84 หน่วยกิต บัณฑิตเรียน 47 หน่วยกิต (16 วิชา) และเลือกเรียนรายวิชาในแขนงวิชาหนึ่งเพียงแขนงวิชาเดียวให้ได้จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า 37 หน่วยกิต จากแขนงวิชาต่อไปนี้

1. แขนงวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์
2. แขนงวิชาการบัญชี
3. แขนงวิชาการเงินการธนาคาร
4. แขนงวิชาการตลาด
5. แขนงวิชาการบริหารงานอุตสาหกรรม
6. แขนงวิชาการเลขานุการ
7. แขนงวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
8. แขนงวิชาการจัดการคุณภาพ

9. แขนงวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ

10. แขนงวิชาธุรกิจบริการ

จากข้อมูลจากกองแผนงานสภาสถาบันราชภัฏพบว่า สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ที่ทำ

การเปิดสอนแขนงวิชาเลือกเรียนมี 5 แขนงวิชาคือ แขนงวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ แขนงวิชาการบัญชี แขนงวิชาการเงินการธนาคาร แขนงวิชาการตลาด และแขนงวิชาธุรกิจบริการ แต่ผู้วิจัยต้องการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการปฏิบัติงานสอนของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการจัดการสถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ ที่เลือกศึกษาเฉพาะแขนงวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ แขนงวิชาการบัญชี แขนงวิชาการตลาด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการปฏิบัติงานสอนของอาจารย์นั้น ด้วยเหตุที่ผู้เรียนเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับผู้สอนมาก ดังนั้น การประเมินผลโดยผู้เรียนจึงเป็นวิธีที่ดีอีกวิธีหนึ่ง ซึ่ง ทินกร ปันธิโก. (2526 : 13) กล่าวว่า การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินผลการสอนของอาจารย์นั้น จะทำให้เกิดผลดี คือ อาจารย์ทราบวิธีการสอนของตน ทราบข้อบกพร่องในการสอน และทราบความต้องการของผู้เรียน ส่วนผู้เรียนได้มีโอกาสนำเสนอความคับข้องใจและฝ่ายบริหารก็จะได้มีแนวทางที่จะช่วยเหลือทั้งฝ่ายอาจารย์และฝ่ายผู้เรียนได้อย่างถูกต้องตรงกับความต้องการของทั้งสองฝ่าย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยที่ทำการศึกษาโดยวิธีให้ผู้เรียนประเมินผลการสอนของอาจารย์ระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย ซึ่งมีทั้งวิทยาลัยครูและมหาวิทยาลัย สำหรับงานวิจัยในวิทยาลัยครู (ปริศนา สมพงษ์. 2532 : 21 – 22 ; อ้างอิงจาก ยุพา อุดมศักดิ์ และคนอื่นๆ .2520 : 13 – 14) รูปแบบและวิธีสอนของสถาบันฝึกหัดครู ซึ่งถือว่า ครูเป็นครูของครูนั้น ควรได้ชื่อว่า มีมาตรฐานที่จะนำไปใช้เป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับนักศึกษาต่อไป แต่จากรายงานผลการวิจัยเรื่อง ทักษะของนักศึกษาวิทยาลัยครูและนักศึกษาวิทยาลัยวิชาการศึกษาที่มีต่อสถาบันฝึกหัดครู ผลปรากฏว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่าอาจารย์ในสถาบันฝึกหัดครูส่วนมากมีวิธีสอนเป็นแบบอย่างที่ไม่ดี ถึงแม้จะมีความรู้ในเนื้อหาวิชาเป็นอย่างดีก็ตาม ทั้งนี้เพราะอาจารย์ส่วนใหญ่สอนเพื่อหวังเงินตอบแทน ไม่มีความรับผิดชอบในฐานะอาจารย์ ไม่สนใจ และเข้าใจความต้องการของนักศึกษา ส่วนเรื่องแบบอย่างที่ดีครูไม่สามารถแสดงออกให้เป็นผู้ได้รับการยอมรับอย่างชัดเจนได้ (จุลดิษฐ์ อุบฮาด. 2542 : 28 – 29) มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ประสงค์ แสงแก้ว (2521 : 54 – 56) ได้วิจัยเรื่อง พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ในวิทยาลัยครูลำปาง ตามทักษะและความคาดหวังของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย อาจารย์ 61 คน และนักศึกษา 610 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม

มาตราส่วนประมาณค่าแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นการประเมินพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ ตอนที่ 2 เป็นการประเมินพฤติกรรมการสอนที่ควรจะใช้ตามที่นักศึกษาคาดหวัง ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ตามทัศนะและความคาดหวังของนักศึกษาแต่ละด้านต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน โดยพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ตามความคาดหวังของนักศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงกว่าพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ตามทัศนะของนักศึกษา

2. นักศึกษากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีทัศนะต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์แตกต่างไปจากนักศึกษากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและนักศึกษากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำ มีทัศนะต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกต่างกัน มีทัศนะต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ในวิทยาลัยครูลำปางแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคาดหวังต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5. นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกต่างกัน มีความคาดหวังต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ทินกร ปันธิโก (2526 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการสอนของอาจารย์วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึงจำนวน 30 คน จากทัศนะของครูประจำการ โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ช่วง และเป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอน 9 ด้าน คือ ด้านการจัดเตรียมการสอน ด้านการเสนอเนื้อหาในการดำเนินการสอน ด้านการใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน ด้านการมอบหมายงาน ด้านการเสริมแรงทางการเรียน ด้านการประเมินผล การเรียนการสอน ด้านการช่วยเหลือผู้เรียนเพิ่มเติม ด้านการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน และด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน กลุ่มตัวอย่างคือ ครูประจำการ จำนวน 620 คน ซึ่งกำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2525 ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูประจำการที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ มีทัศนะต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ทั้งในแต่ละด้านและโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ครูประจำการเพศหญิงและครูประจำการเพศชาย มีทัศนะต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้านการเสนอเนื้อหาในการสอนและด้านการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ครูประจำการที่ศึกษาคณะวิชาต่างกัน มีทัศนะต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ทั้งในด้านแต่ละด้านและโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู (2533 : บทคัดย่อ) รายงานการประเมินผลการใช้หลักสูตรสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และสาขาศิลปศาสตร์ ในสหวิทยาลัยทักษิณ ผลจากการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาในทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนพบว่า คำอธิบายรายวิชาไม่ชัดเจน ทำให้เกิดปัญหาด้านเนื้อหาวิชาซับซ้อน ขาดแคลนอาจารย์ที่มีความสามารถเฉพาะทาง ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนขาดความเข้าใจในหลักสูตร

2. ปัญหาในทัศนะของนักศึกษาพบว่า เนื้อหาในหลักสูตรไม่ทันสมัย อาจารย์ผู้สอนขาดความรับผิดชอบในการสอน อาจารย์ที่มีความรู้และประสบการณ์ตรงมีจำนวนน้อย ไม่มีการใช้สื่อประกอบการสอนและถ้าใช้ก็เป็นสื่อที่ไม่ทันสมัย อาจารย์ผู้สอนใช้วิธีการสอนที่น่าเบื่อ และมีการฝึกปฏิบัติน้อย

กรมการฝึกหัดครู (2535 :31) จากการสังเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษาของบุคลากร กรมการฝึกหัดครู พบว่า ประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ในวิทยาลัยครู ด้านการเตรียมการสอน วิธีสอน สื่อการสอนและการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง แต่ด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์ เจตคติต่อวิชาที่สอนและความสัมพันธ์กับผู้เรียนอยู่ในระดับดี

บุญสม สุขุมลพงษ์ (2536 : 78 – 79) ได้วิจัยเรื่อง พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาเอกนาฏศิลป์ในสถาบันราชภัฏอุดรธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย นักศึกษาจำนวน 70 คน บุคลากรประจำการ จำนวน 29 คน และบัณฑิตวิชาเอกนาฏศิลป์ จำนวน 49 คน รวมเป็นกลุ่มตัวอย่าง 148 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 75 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเห็นว่าพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาเอกนาฏศิลป์เป็นรายด้านและรวมด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านการเตรียมการสอน นักศึกษาเห็นว่า พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาเอกนาฏศิลป์อยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษา กศ.บป.และบัณฑิตวิชาเอกนาฏศิลป์เป็นรายด้านและรวมด้านไม่แตกต่างกัน

ประจวบ ทิพย์ปรีชา (2537 : 80 – 83) ได้วิจัยเรื่อง พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษ สายบริหารธุรกิจและการจัดการทั่วไป ในทัศนะของนักศึกษาวิทยาลัยครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาสายบริหารธุรกิจและการจัดการทั่วไป วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา จำนวน 532 คน เป็นนักศึกษาภาคปกติและนักศึกษา กศ.บป. 432 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ผลการวิจัยพบว่า ทัศนะของนักศึกษาภาคปกติที่มีต่ออาจารย์ประจำมีพฤติกรรมการสอนด้านติดตามผลอยู่ในระดับน้อย ส่วนพฤติกรรมด้านอื่นอยู่ในระดับปานกลาง พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ประจำในทัศนะของนักศึกษาระดับอนุปริญญา ไม่แตกต่างจากทัศนะของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

นิภาพรรณ วิโรทัยสกุล (2539 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูธุรกิจตามทัศนะของนักศึกษาสาขาวิชาบริหารธุรกิจ ระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 2 สถาบันเทคโนโลยี

ราชมณฑลในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามสาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 375 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามีทัศนะเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูธุรกิจอยู่ในระดับมาก
2. นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีทัศนะเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูธุรกิจไม่แตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีทัศนะเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูธุรกิจโดยรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีทัศนะเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูธุรกิจด้านการสอนมากกว่านักศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ไม่พบความแตกต่าง

สุณิสา วิลัยรักษ์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การใช้หลักสูตรศิลปศาสตร์ โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ เกี่ยวกับการจัดทำแผนการสอน การเตรียมความพร้อมของบุคลากร การเตรียมสื่อการเรียนการสอนและอาคารสถานที่ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลการเรียนการสอน ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ในสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์จำนวน 111 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าตามแบบของลิเคิร์ท และแบบสัมภาษณ์ชนิดไม่มีโครงสร้าง ปลายเปิด การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ นำเสนอข้อมูลในรูปแบบของค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ด้านการจัดทำแผนการสอน อาจารย์ได้ปฏิบัติโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก
2. ด้านการเตรียมความพร้อมของบุคลากร อาจารย์ได้ปฏิบัติโดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง
3. ด้านการเตรียมสื่อการเรียนการสอนและอาคารสถานที่ อาจารย์ได้ปฏิบัติโดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง
4. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อาจารย์ได้ปฏิบัติโดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง
5. ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน อาจารย์ได้ปฏิบัติโดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง

การนำหลักสูตรศิลปศาสตร์ โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในสถานการณ์จริงให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ สถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ควรให้ความสำคัญ สนับสนุนและส่งเสริมในเรื่องต่อไปนี้เป็นคือ กำหนดให้อาจารย์ผู้สอนโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ แขนงวิชา

เดียวกันมาจัดทำแผนการสอนร่วมกัน จัดให้มีห้องสมุดภายในคณะวิทยาการจัดการ มีนโยบายที่แน่นอนและชัดเจนในการพัฒนาอาจารย์ผู้สอนให้มีความพร้อมสำหรับการปฏิบัติงานสอน จัดเตรียมงบประมาณสำหรับการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนทางด้านการบริหารธุรกิจโดยเฉพาะ พร้อมกับเน้นการสอนที่สัมพันธ์กับหลักสูตรที่เน้นผู้เรียนสามารถนำไปใช้ประกอบวิชาชีพจริงได้ รวมทั้งจัดทำธนาคารข้อสอบสำหรับการให้ยืมข้อสอบมาตรฐานเพื่อการวัดและประเมินผลที่ได้มาตรฐาน

นันทิยา ผิวงาม (2540 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์คณะวิทยาการจัดการ ในสถาบันราชภัฏสกลนคร วิทยาลัยอีสานเหนือ ที่เป็นจริงและคาดหวัง 4 ด้าน คือ ด้านการเตรียมการสอน ด้านดำเนินการสอน ด้านการประเมินผลการเรียน และด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ ชั้นปี สาขาวิชา สถาบัน กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น จำนวน 214 คน เป็นนักศึกษาปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจและสาขาการจัดการทั่วไป ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 สถาบันราชภัฏเลย อุตรดิตถ์ สกลนคร และมหาสารคาม เครื่องมือเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า การวิเคราะห์ข้อมูลกระทำโดย หาค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาสถาบันราชภัฏทั้ง 4 แห่ง มีทักษะต่อพฤติกรรมการสอนที่เป็นจริงอยู่ในระดับปานกลาง
2. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีทักษะต่อพฤติกรรมการสอนที่เป็นจริง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีทักษะต่อพฤติกรรมการสอนที่เป็นจริง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจและสาขาการจัดการทั่วไป มีทักษะต่อพฤติกรรมการสอนที่เป็นจริง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
5. นักศึกษาที่อยู่ต่างสถาบัน มีทักษะต่อพฤติกรรมการสอนที่เป็นจริง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อุมาพร สกลรักษ์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี การตลาด การเลขานุการ และคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม โดยจำแนกตามสถานศึกษาและสาขาวิชา ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมและรายด้านอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยความคิดเห็นปานกลาง
2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่เรียนในสถานศึกษาที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาการตลาดที่เรียนในสถานศึกษาที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาการเลขานุการที่เรียนในสถานศึกษาที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจที่เรียนในสถานศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

กึ่งแก้ว เอี่ยมแฉล้ม (2542 :บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง สภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ตามทัศนะของนักศึกษาใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีต่างกัน มีทัศนะต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาคณะวิชาต่างกัน มีทัศนะต่อสภาพการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จิตตชา นิลดำ (2542 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาในการเรียนการสอนของนิสิตปริญญาตรี ภาคสมทบ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตชายและนิสิตหญิงมีปัญหาในการเรียนด้านหลักสูตร ด้านวิธีการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านวัดผลประเมินผล ด้านสื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวกและรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือ นิสิตชายและนิสิตหญิงมีปัญหาในการเรียนรายด้านและรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน
2. นิสิตวิชาเอกการบัญชีและวิชาเอกการตลาด มีปัญหาด้านผู้เรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีปัญหาการเรียนด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน และด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตวิชาเอกการบัญชีมีปัญหาการเรียนด้านหลักสูตร และด้านผู้สอน มากกว่านิสิตวิชาเอก

การตลาด ส่วนนิสิตวิชาเอกการตลาดมีปัญหาด้านผู้เรียน และด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกมากกว่านิสิตวิชาเอกการบัญชี ส่วนวิธีการเรียนการสอนและด้านวัดผลและประเมินผล นิสิตทั้ง 2 วิชาเอกมีปัญหาไม่แตกต่างกัน

3. นิสิตชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีปัญหาด้านหลักสูตร ด้านวิธีการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านวัดผลและประเมินผล และด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกมีปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนิสิตชั้นปีที่ 3 มีปัญหาในการเรียนด้านหลักสูตร ด้านวิธีการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอนมากกว่านิสิตชั้นปีที่ 4 ส่วนด้านวัดผลและประเมินผล และด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก นิสิตชั้นปีที่ 3 และนิสิตชั้นปีที่ 4 มีปัญหาในการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ศิริวรพงศ์ ปทุมมาศ (2543 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานสอนของอาจารย์สถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตามความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานสอนของอาจารย์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน นักศึกษามีความคิดเห็นว่าอาจารย์ปฏิบัติในระดับปานกลาง

2. นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการศึกษาที่มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานสอนของอาจารย์แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศาสตร์ในด้านวิชาการ ด้านทักษะและเทคนิคการสอนและด้านการวัดและประเมินผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักศึกษาที่ศึกษาในระดับชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานสอนของอาจารย์แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ในด้านวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานสอนของอาจารย์ แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ในด้านการวัดและประเมินผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานสอนของอาจารย์แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ในด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทัศนีย์ ตรีธาร (2544 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนคร ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. นักศึกษาที่เรียนรอบต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร อดุทธากรรมศาสตรบัณฑิต ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียน การสอน ด้านการประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติ

3. นักศึกษาที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียน การสอนหลักสูตรอดุทธากรรมศาสตรบัณฑิต ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีสอนและ กิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน โดยรวมแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

แฟลนเดอร์ (นันทิยา ผิวงาม. 2540 : 39 - 40 ; อ้างอิงจาก Flanders. 1970 : 13 - 14) ได้วิจัยเรื่อง พฤติกรรมการสอนในห้องเรียน โดยสร้างเครื่องมือสำหรับบันทึก พฤติกรรมการสอนทางวาจา ระหว่างครูและนักเรียน โดยแบ่งพฤติกรรมของครูออกเป็น 8 ประเภท พฤติกรรมนักเรียน 2 ประเภท การสังเกตตามระบบของแฟลนเดอร์นี้ สามารถ แบ่งพฤติกรรมของครูออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ

1. พฤติกรรมทางตรง หมายถึง พฤติกรรมที่ครูเป็นผู้แสดงฝ่ายเดียว นักเรียนต้อง ปฏิบัติตามครู ได้แก่ ครูบรรยาย ครูสั่งการ หรือแนะแนวทาง ครูวิจารณ์หรือใช้อำนาจตัดสิน

2. พฤติกรรมทางอ้อม หมายถึง พฤติกรรมที่ครูใช้อิทธิพลทางอ้อม คือครูตอบสนอง ความรู้สึกหรือการกระทำของนักเรียน ได้แก่ ครูยอมรับความรู้สึกของนักเรียน ครูยกย่องชมเชย หรือกระตุ้นให้นักเรียนมีกำลังใจ ครูยอมรับหรือใช้ความคิดเห็นของนักเรียน เช่น ครูถามเพื่อให้ นักเรียนตอบ ส่วนพฤติกรรมของนักเรียน ได้แก่ นักเรียนพูดหรือตอบสนองคำถามของครู โดย นักเรียนเป็นผู้เริ่มก่อน

อาร์มสตรอง (นงนุช สอนสุวิทย์. 2538 : 11 ; อ้างอิงจาก Armstrong. 1973 : 51 - 55) ได้เสนอบทความจากงานวิจัย เรื่อง การประเมินผลการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่มี ประสิทธิภาพไว้เป็นข้อๆ ดังนี้

1. เตรียมการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ประเมินผลการสอนของตนเองเสมอ
3. พัฒนาทักษะในการสอนของตนเอง
4. มีเทคนิคในการกระตุ้นนักเรียนให้สนใจเรียน
5. ประยุกต์ใช้หลักทางจิตวิทยาให้เป็นประโยชน์แก่การเรียนการสอน
6. กำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมในการเรียนการสอน
7. เข้าใจและนำหลักการเรียนรู้มาใช้ในการเรียนการสอน
8. สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นประชาธิปไตย
9. ปรับปรุงกิจกรรมในห้องเรียนให้สอดคล้องกับสภาพของสังคม
10. ปรับปรุงตนเองให้คุ้นเคยกับสภาพของกลุ่มผู้เรียน

11. ช่วยเหลือผู้เรียนที่มีปัญหา
12. จัดกิจกรรมและสภาพการเรียนรู้จะช่วยส่งเสริมลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียน
13. ช่วยเหลือผู้เรียนแต่ละคนให้ประสบความสำเร็จ
14. พัฒนาตนเองทางด้านความรู้และสติปัญญา
15. มีเทคนิควิธีการวัดผลที่ดีและใช้ผลจากการทดลองปรับปรุงสภาพการเรียนการสอน
16. มีเทคนิควิธีสอนพิเศษแก่ผู้เรียนที่เรียนได้เร็ว
17. ช่วยให้ผู้เรียนแต่ละคนปรับตัวได้
18. ช่วยลดความวิตกกังวลของผู้เรียน
19. ติดต่อปรึกษากับผู้ปกครองเมื่อผู้เรียนมีปัญหา
20. มีการศึกษาผู้เรียนเป็นรายบุคคล
21. ให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้เรียนที่ขาดทักษะในการทำงาน

กรีนวูด และคนอื่นๆ (นันทิยา ผิวงาม, 2540 : 40 ; อ้างอิงจาก Greenwood and others. 1974 : 141 – 143) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยฟลอริดา ประเทศสหรัฐอเมริกา จากการประเมินของอาจารย์ นิสิต และผู้บริหาร กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 7 ระดับ จำนวน 85 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ 8 ด้าน ประกอบด้วย ความสามารถในการสอน วิธีการสอนที่ทันสมัย ความรับผิดชอบ ความเป็นกันเอง ของนิสิต การยอมรับฟังความคิดเห็นของนิสิต เทคนิคการวัดผล ความรู้ทันต่อเหตุการณ์ และเข้าใจปัญหาของนิสิต

จากการศึกษาเอกสาร ตำรา บทความ การประชุมทางวิชาการ และผลการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ อาจกล่าวได้ว่า สิ่งที่สำคัญที่สุดในการผลิตบัณฑิตของคณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏ คือ คุณภาพของอาจารย์ผู้สอน ดังนั้น อาจารย์ผู้สอนจะต้องทำหน้าที่ในการสอนให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้การปฏิบัติงานสอนของอาจารย์ผู้สอนในด้านต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ควรให้ความสำคัญอย่างยิ่ง และความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการสอนของคณาจารย์ จะเป็นสิ่งสะท้อนให้เกิดการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะทำการวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิภาคใต้ ในด้านต่างๆ คือ ด้านวิชาการ ด้านทักษะ และเทคนิคการสอน ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผลของการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการจัดการสอน โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิภาคใต้ให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการศึกษาค้นนี้เป็นนักศึกษาภาคปกติ หลักสูตรสาขาวิชาศิลปศาสตร์ ระดับปริญญาตรี สายบริหารธุรกิจและการจัดการ โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ แขนงวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ แขนงวิชาการบัญชี และแขนงวิชาการตลาด คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ คือ สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช สถาบันราชภัฏสงขลา สถาบันราชภัฏภูเก็ต สถาบันราชภัฏยะลา ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 950 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) โดยดำเนินการดังนี้

1. เลือกแบบจำเพาะเจาะจงกับนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545
 2. ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากแขนงวิชาเอกที่ศึกษาได้ 3 แขนงวิชา คือ แขนงวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ แขนงวิชาการบัญชี และแขนงวิชาการตลาด
 3. นักศึกษาเพศชายและเพศหญิง เนื่องจากนักศึกษาเพศชายมีจำนวนน้อย จึงศึกษาจากประชากรทั้งหมด สำหรับนักศึกษาเพศหญิงใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นมีโควตา (Stratified Quota Random Sampling) โดยใช้แขนงวิชาเป็นระดับชั้น
- จากวิธีการสุ่ม 3 ขั้นตอนดังกล่าว ได้กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาทั้งหมด 550 คน แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 124 คน และเพศหญิงจำนวน 426 คน

ตาราง 1 จำนวนประชากรจำแนกตามเพศ ชั้นปี แขนงวิชาเอก และสถาบัน

		โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ						
สถาบันราชภัฏ กลุ่มภูมิศาสตร์ ภาคใต้	ชั้นปี	แขนงวิชาการบริหาร ทรัพยากรมนุษย์		แขนงวิชาการ บัญชี		แขนงวิชาการ ตลาด		รวม
		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
สุราษฎร์ธานี	ปีที่ 3	5	34	7	39	2	38	138
	ปีที่ 4	4	36	4	39	5	40	140
นครศรีธรรมราช	ปีที่ 3	--	--	2	--	9	29	38
	ปีที่ 4	--	--	5	29	2	---	34
สงขลา	ปีที่ 3	8	29	6	25	8	25	109
	ปีที่ 4	5	22	4	28	9	20	92
ภูเก็ต	ปีที่ 3	3	17	3	--	--	---	27
	ปีที่ 4	4	38	2	--	---	---	48
ยะลา	ปีที่ 3	--	--	5	30	9	29	73
	ปีที่ 4	--	--	8	21	5	17	51
รวมทั้งสิ้น		29	176	46	211	49	198	950

ตาราง 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ ชั้นปี แขนงวิชาเอก และสถาบัน

โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ								
สถาบันราชภัฏ กลุ่มภูมิศาสตร์ ภาคใต้	ชั้นปี	แขนงวิชาการบริหาร ทรัพยากรมนุษย์		แขนงวิชาการ บัญชี		แขนงวิชาการตลาด		รวม
		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
สุราษฎร์ธานี	ปีที่ 3	5	20	7	20	2	22	76
	ปีที่ 4	4	22	4	16	5	19	70
นครศรีธรรมราช	ปีที่ 3	---	---	2	10	9	18	39
	ปีที่ 4	---	---	5	12	2	8	27
สงขลา	ปีที่ 3	8	12	6	16	8	10	60
	ปีที่ 4	5	9	4	15	9	8	50
ภูเก็ต	ปีที่ 3	3	17	3	21	---	---	44
	ปีที่ 4	4	23	2	22	---	---	51
ยะลา	ปีที่ 3	---	26	5	20	9	12	72
	ปีที่ 4	---	8	8	28	5	12	61
รวมทั้งสิ้น		29	137	46	180	49	109	550

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างดังต่อไปนี้

1. ศึกษารายละเอียด จุดมุ่งหมาย ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า เพื่อทราบแนวทางและขอบเขตในการออกแบบสอบถาม
2. ศึกษาขอบข่ายการสร้างแบบสอบถามจากเอกสาร หนังสือ งานวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
3. สร้างแบบสอบถามตามกรอบและขอบเขตของการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ ในด้านต่างๆ คือ ด้านวิชาการ ด้านทักษะและเทคนิคการสอน ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

ลักษณะของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Checklist) ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี การเข้าชั้นเรียน แขนงวิชาเอก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสถาบันราชภัฏที่ศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านทักษะและเทคนิควิธีการสอน ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ลักษณะแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) แบ่งออกเป็น 5 ระดับสร้างตามแนวคิดของ Likert (Likert's Scale) โดยมีเกณฑ์ ดังนี้

น้อยที่สุด	หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ในระดับน้อยที่สุด
น้อย	หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ในระดับน้อย
ปานกลาง	หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ในระดับปานกลาง
มาก	หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ในระดับมาก
มากที่สุด	หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ในระดับมากที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended) เพื่อให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อการสอนของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ โดยวิเคราะห์คำตอบในรูปของความถี่และร้อยละ

ขั้นตอนในการพิจารณาหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม (Validity)

1. นำแบบสอบถามฉบับร่างให้ประธานและกรรมการ ที่ปรึกษาปริญญาโทพิจารณาตรวจสอบครอบคลุมในเนื้อหา สำนวนและภาษาที่ใช้ พร้อมขอคำแนะนำเพิ่มเติม เพื่อให้แบบสอบถามมีความชัดเจนและสมบูรณ์ แล้วนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 3 ท่าน จากข้อคำถาม 63 ข้อ ได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.70 – 1.00 จำนวน 60 ข้อ (ตัดข้อคำถามออก 3 ข้อ เพราะได้ค่า IOC = 0.30)

2. นำแบบสอบถามที่ผ่านการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงจากผู้เชี่ยวชาญ เสนอประธานและกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อตรวจสอบแก้ไขความสมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้

3. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาของสถาบันราชภัฏที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏเพชรบุรี จำนวน 60 คน แล้วนำคำตอบในแบบสอบถามมาหาคูณภาพดังนี้

3.1 วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบสอบถามเป็นรายข้อโดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) ได้ค่าตั้งแต่ 1.00 – 8.17 จำเป็นต้องปรับปรุงข้อคำถามจำนวน 3 ข้อที่มีค่าต่ำกว่า 1.75 โดยผู้เชี่ยวชาญ และประธานที่ปรึกษา ฯ เพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการวัด

3.2 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (α - Coefficient) ของ ครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .97

4. นำแบบสอบถามที่ได้ผลการทดลองใช้ มาปรับปรุงแล้วนำเสนอให้ประธานและกรรมการควบคุมปริญญาโทตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง แล้วจึงนำไปใช้เก็บข้อมูลจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ขออนุญาตรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงอธิการบดีสถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ ทั้ง 5 แห่ง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. นำแบบสอบถามพร้อมหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยไปยังอธิการบดีสถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ทั้ง 5 แห่ง เพื่อขอความอนุเคราะห์ และขอความร่วมมือให้นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม โดยรวบรวมกลับคืนด้วยตนเองและทางไปรษณีย์การเก็บข้อมูลเริ่มในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ระหว่างเดือน กรกฎาคม - ตุลาคม 2545

3. ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลกับผู้ช่วยวิจัย ซึ่งเป็นอาจารย์คณะวิทยาการจัดการในสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช, สถาบันราชภัฏภูเก็ต, สถาบันราชภัฏสงขลาและสถาบันราชภัฏยะลา เพื่อช่วยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามตารางแสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างแล้ว ส่งแบบสอบถามคืนให้กับผู้วิจัยทางไปรษณีย์ ส่วนสถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปแจกและรับคืนด้วยตนเอง แบบสอบถามที่ส่งไปและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง จำนวนทั้งสิ้น 550 ฉบับ ได้รับคืนและคัดเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ได้ 528 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 96 ของแบบสอบถามทั้งหมด

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกระทำการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ (Statistical Package For Social Science / Personal Computer) โดยดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้คืนมาทั้งหมด คัดเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ นำมาคิดเป็นร้อยละ 96 ของแบบสอบถามทั้งหมด แล้วมาจัดทำรหัสและกรอกตัวเลขในกระดาษลงรหัส แล้ววิเคราะห์สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามตอนที่ 1 โดยหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย

2. ในแบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏ กลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านทักษะ และเทคนิควิธีการสอน ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน ด้านการวัดและประเมินผล วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ของข้อคำถามที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายข้อ และรายด้าน นำค่าเฉลี่ยที่ได้มาตัดสินตามเกณฑ์การประเมินค่าออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ในระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ในระดับมากที่สุด

3. การทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการปฏิบัติงานสอนของอาจารย์ ตามตัวแปรอิสระ เพศ ชั้นปี วิเคราะห์โดยใช้สถิติ t – test และเปรียบเทียบตามตัวแปร แขนงวิชาเอก ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสถาบันการศึกษา ของนักศึกษา วิเคราะห์โดยใช้สถิติความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – way Analysis of Variance) ในกรณี ที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะใช้ การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี เชฟเฟ่ (Scheffe' Method)

4. ในแบบสอบถามตอนที่ 3 ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิด สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักศึกษาต่อการสอนของอาจารย์คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏ กลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ โดยวิเคราะห์คำตอบในรูปของความถี่ และร้อยละ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ

1.2 หาค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541 : 40)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนคนในกลุ่ม

1.3 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร
(ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541 : 65)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (รากที่สองของความแปรปรวน)
 N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 $\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 การหาค่าอำนาจจำแนก ใช้วิธีหาค่าอัตราส่วนวิกฤติ t เป็นรายข้อตามวิธีการ
ของ t-test ซึ่งมีสูตร ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2535 :139)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าที่ใช้พิจารณาของการแจกแจงแบบที่
 $\bar{X}_H$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
 $\bar{X}_L$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
 S_H^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มสูง
 S_L^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มต่ำ
 n_H แทน จำนวนข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
 n_L แทน จำนวนข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของ ครอนบาค (สำอังก์ งามวิชา. 2541 : 72 ; อ้างอิงจาก Cronbach. 1970 : 162)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ

S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

3. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

3.1 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มใช้

สูตร *Pooled t-test* ข้อตกลงเบื้องต้น (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541 : 173) ในกรณี

1. กลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระจากกัน
2. ประชากรมีการแจกแจงปกติ
3. $\sigma_1^2 = \sigma_2^2 = \sigma^2$ คำนวณค่า t จากสูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}} \quad df = n_1 + n_2 - 2$$

4. หาค่าวิกฤต t จากตาราง C
5. เปรียบเทียบค่า t คำนวณกับค่าวิกฤต t

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
	$\bar{X}_1$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	$\bar{X}_2$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	n_1	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	n_2	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	S_1^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	df	แทน	ระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระของความแปรปรวนร่วม

ถ้าพบว่า $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$ ใช้ **Nonpooled t-test** (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541 : 173) ในกรณี ข้อตกลงเบื้องต้น

1. กลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระจากกัน
2. ประชากรมีการแจกแจงปกติ

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

$$df = \frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{\frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} \right]^2}{n_1 - 1} + \frac{\left[\frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{n_2 - 1}}$$

เมื่อ	$\bar{X}_1, \bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
	S_1^2, S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
	n_1, n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

3.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way Analysis of Variance)

เปรียบเทียบการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้สถิติ F-test ใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์ . 2541 : 236)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F แทน ค่าการแจกแจงของ F - Distribution

MS_b แทน ความแปรปรวน (Mean Square) ระหว่างกลุ่ม (Between groups)

MS_w แทน ความแปรปรวน (Mean Square) ภายในกลุ่ม (Within groups)

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้ว ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีเชฟเฟ (Scheffe' Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลตามลำดับ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	=	จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	=	ค่าเฉลี่ย
S.D.	=	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	=	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t - distribution
F	=	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F - distribution
df	=	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
SS	=	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	=	ค่าเฉลี่ยผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Squares)
*	=	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	=	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
***	=	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

เกณฑ์การประเมินระดับความคิดเห็น

ในการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการสอนของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ ผู้วิจัยได้แปลความหมายของค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านโดยใช้เกณฑ์การประเมินผล แบ่งออกเป็น 5 ระดับดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ในระดับน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ในระดับมากที่สุด

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบาย ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ มี 4 ด้านคือ ด้านวิชาการ ด้านทักษะและเทคนิคการสอน ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และสุดท้ายเป็นการวิเคราะห์โดยรวมทุกด้าน

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ 4 ด้านคือ ด้านวิชาการ ด้านทักษะและเทคนิคการสอน ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และวิเคราะห์รวมทุกด้าน โดยจำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี การเข้าชั้นเรียน แขนงวิชาเอก ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์เนื้อหาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักศึกษา เกี่ยวกับการสอนของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ นำเสนอตามลำดับความสำคัญในรูปของค่าความถี่และร้อยละในการจัดลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาจำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี การเข้าชั้นเรียน แขนงวิชาเอก ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสถาบันราชภัฏที่ศึกษา ในรูปความถี่และร้อยละ ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 จำนวน และค่าร้อยละข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	102	19.3
1.2 หญิง	426	80.7
รวม	528	100
2. ระดับชั้นปี		
2.1 ปีที่ 3	291	55.1
2.2 ปีที่ 4	237	44.9
รวม	528	100
3. การเข้าชั้นเรียน		
3.1 เป็นประจำ	300	56.8
3.2 ขาดเป็นบางครั้ง	228	43.2
รวม	528	100
4. โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ แขนงวิชาเอก		
4.1 การบริหารทรัพยากรมนุษย์	150	28.4
4.2 การบัญชี	220	41.7
4.3 การตลาด	158	29.9
รวม	528	100

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5.ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
3.3 คะแนนเฉลี่ยสะสม 1.80 - 2.50	164	31.1
3.4 คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00	272	51.5
3.5 คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.01 ขึ้นไป	92	17.4
รวม	528	100
6.สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้		
6.1 สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี	146	27.7
6.2 สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช	44	8.3
6.3 สถาบันราชภัฏสงขลา	110	20.8
6.4 สถาบันราชภัฏภูเก็ต	95	18.0
6.5 สถาบันราชภัฏยะลา	133	25.2
รวม	528	100

จากตาราง 3 แสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษามีนักศึกษา จำนวน 528 คน เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย (ร้อยละ 80.7 และ 19.3 ตามลำดับ) เมื่อพิจารณาตามระดับชั้นปี พบว่า มีนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 (ร้อยละ 55.1 และ 44.9 ตามลำดับ) ในส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่แบ่งตามแขนงวิชาเอกที่ศึกษา เป็นนักศึกษาแขนงการบัญชีมากที่สุด รองลงมาคือ แขนงการตลาด และแขนงการบริหารทรัพยากรมนุษย์ (ร้อยละ 41.7, 29.9 และ 28.4 ตามลำดับ) เมื่อพิจารณาตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า มีนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.51 – 3.00 มากที่สุด รองลงมาคือคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 1.80 – 2.50 และน้อยที่สุดมีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.01 ขึ้นไป (คิดเป็นร้อยละ 51.5, 31.2 และ 17.4 ตามลำดับ) สุดท้ายเมื่อทำการพิจารณาตามสถาบันที่ศึกษา พบว่า มีนักศึกษาจากสถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานีมากที่สุด รองลงมาคือ สถาบันราชภัฏยะลา และน้อยที่สุด คือ สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช (ร้อยละ 27.7, 25.2 และ 8.3 ตามลำดับ)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์
เป็นรายด้าน 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านทักษะและเทคนิคการสอน ด้านการใช้เทคโนโลยีและ
สื่อการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ดังแสดงในตาราง 4 - 8

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาโดยรวม และรายด้าน

การสอนของคณาจารย์	$\bar{X}$	S.D	ระดับความคิดเห็น
ด้านวิชาการ	3.53	.45	มาก
ด้านทักษะและเทคนิคการสอน	3.44	.49	ปานกลาง
ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน	3.09	.61	ปานกลาง
ด้านการวัดและประเมินผล	3.68	.52	มาก
รวมทุกด้าน	3.44	.44	ปานกลาง

จากตาราง 4 แสดงว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์โดยรวมทุกด้านใน
ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.44$) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอน
ของคณาจารย์ในระดับมาก 2 ด้านคือ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านวิชาการ ส่วนด้านทักษะ
และเทคนิคการสอน และด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน นักศึกษามีความคิดเห็นในระดับปาน
กลาง

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการสอนของ
คณาจารย์ด้านวิชาการ โดยรวม และรายข้อ

ข้อ	การสอนของคณาจารย์	$\bar{X}$	S.D	ระดับ ความคิดเห็น
ด้านวิชาการ				
1.	กำหนดคำอธิบายรายวิชาและจุดประสงค์ของรายวิชาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสอน	4.09	.65	มาก
2.	ความชัดเจนในการชี้แจงคำอธิบายรายวิชา และจุดประสงค์ของรายวิชา เนื้อหา วิธีวัดและประเมินผลตั้งแต่เริ่มสอน	3.86	.69	มาก
3.	การสอนไปตามคำอธิบายรายวิชา จุดประสงค์ของรายวิชา และเนื้อหาที่สอนแยกเป็นรายสัปดาห์	3.55	.75	มาก
4.	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหา รายวิชา ด้านบริหารธุรกิจ	3.49	.76	ปานกลาง
5.	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนส่วนใหญ่ได้ตรงตามความสนใจของนักศึกษา	3.15	.73	ปานกลาง
6.	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักศึกษา	3.37	.73	ปานกลาง
7.	จัดกิจกรรมการสอนให้มีเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับเหตุการณ์ปัจจุบันด้านบริหารธุรกิจ	3.57	.79	มาก
8.	จัดกิจกรรมการสอนได้มีเนื้อหาและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม และมุ่งเน้นความเป็นเลิศทางวิชาการ	3.40	.81	ปานกลาง
9.	การสอนมีเนื้อหาวิชาสอดแทรกให้นักศึกษา มีจริยธรรมและมีจรรยาบรรณในการประกอบวิชาชีพ	3.50	.74	ปานกลาง
10.	การสอนมีความสัมพันธ์กันระหว่างเนื้อหาวิชา กับ การดำรงชีวิต สังคม วัฒนธรรมและตัวนักศึกษา	3.49	.73	ปานกลาง
11.	มีความตั้งใจในการสอนและตอบข้อสงสัยของนักศึกษาในการเรียนการสอนได้อย่างถูกต้องชัดเจน	3.60	.80	มาก
12.	คณาจารย์เป็นนักวิชาการ มีความรู้กว้างขวาง แม่นยำในวิชาการสอน	3.65	.76	มาก
13.	ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นที่ปรึกษาปัญหาทางด้านวิชาการ	3.42	.83	ปานกลาง

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อ	การสอนของคณาจารย์	$\bar{X}$	S.D	ระดับ ความคิดเห็น
14.	ให้นักศึกษาสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ไปสู่การปฏิบัติใน สถานการณ์จำลองและชีวิตจริง เช่น ธุรกิจจำลอง ธุรกิจ SME	3.31	.81	ปานกลาง
รวมทุกข้อ		3.53	.45	มาก

จากตาราง 5 พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์โดยรวม ด้านวิชาการ ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ข้อที่มีระดับมากจำนวน 6 ข้อจาก 14 ข้อ โดยมีความคิดเห็นในข้อ 1. กำหนดคำอธิบายรายวิชาและจุดประสงค์ของรายวิชาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสอน ข้อ 2. ความชัดเจนในการชี้แจงคำอธิบายรายวิชาและจุดประสงค์ของรายวิชาเนื้อหา วิธีวัดและประเมินผลตั้งแต่เริ่มสอน และ ข้อ 12. คณาจารย์เป็นนักวิชาการมีความรู้กว้างขวาง แม่นยำในวิชาการสอน ($\bar{X} = 4.09, 3.86$ และ 3.65 ตามลำดับ) นอกจากนั้นนักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีข้อที่ 5. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนส่วนใหญ่ได้ตรงตามความสนใจของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.15$)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของ
คณาจารย์ ด้านทักษะและเทคนิคการสอน โดยรวม และรายข้อ

ข้อ	การสอนของคณาจารย์	$\bar{X}$	S.D	ระดับ ความคิดเห็น
ด้านทักษะและเทคนิคการสอน				
1.	มอบหมายงานตามความสนใจของนักศึกษา	3.28	.76	ปานกลาง
2.	มอบหมายงานให้นักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเหมาะสมกับรายวิชา	3.77	.70	มาก
3.	ปริมาณของเนื้อหาวิชาพอเหมาะกับระยะเวลาที่ทำการสอน	3.60	.78	มาก
4.	ใช้เทคนิควิธีสอนหลายรูปแบบเพื่อกระตุ้นความสนใจอย่างต่อเนื่อง	3.09	.89	ปานกลาง
5.	กระตุ้นให้นักศึกษาตอบคำถามและกระตุ้นหรือรื้อฟื้นใฝ่หาความรู้เพิ่มเติม	3.34	.82	ปานกลาง
6.	อธิบายบทเรียน เนื้อหา พร้อมยกตัวอย่างประกอบที่ ทำให้เข้าใจง่ายขึ้น	3.53	.86	มาก
7.	เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามข้อสงสัย และตอบข้อสงสัยในเวลาเรียน	3.80	.76	มาก
8.	มีความกระตือรือร้นในขณะที่ทำการเรียนการสอน และเข้าสอนตรงเวลา	3.53	.94	มาก
9.	มีการใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม และเสียงดังชัดเจน	3.77	.70	มาก
10.	สรุปเนื้อหาสาระที่สำคัญหลังการสอนช่วยให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหาวิชาอย่างชัดเจน	3.34	.80	ปานกลาง
11.	ให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับวิธีการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ ในด้านบริหารธุรกิจ	3.41	.79	ปานกลาง
12.	ดำเนินการสอนได้น่าสนใจ สอดแทรกอารมณ์ขันขณะสอนทำให้นักศึกษาไม่รู้สึกเบื่อหน่าย	3.20	.94	ปานกลาง
13.	ฝึกให้นักศึกษารู้จักคิด วิเคราะห์ปัญหาทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์	3.48	.77	ปานกลาง
14.	เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น และมีส่วนร่วมในกิจกรรม การเรียนการสอน	3.63	.80	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อ	การสอนของคณาจารย์	$\bar{X}$	S.D	ระดับ ความคิดเห็น
15.	มีการสอดแทรกประสบการณ์ตรงและข้อมูลข่าวสารด้าน บริหารธุรกิจ เช่น ประสบการณ์ของผู้สอน	3.62	.87	มาก
16.	มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้ และทักษะนอกชั้นเรียน เช่น ศึกษาดูงานในสถานประกอบการ	2.56	1.11	ปานกลาง
17.	มีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างคณาจารย์กับตัวนักศึกษา รับฟังความคิดเห็นและตอบข้อซักถามของนักศึกษา	3.23	.98	ปานกลาง
18.	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักศึกษาได้มีโอกาสแลกเปลี่ยน เปลี่ยนความคิดเห็น เช่น การอภิปราย การสัมมนา การ ทำงานเป็นกลุ่ม	3.68	.82	มาก
รวมทุกข้อ		3.43	.49	ปานกลาง

จากตาราง 6 แสดงว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์โดยรวม ด้านทักษะและเทคนิคการสอน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ ข้อที่มีระดับความคิดเห็นมากจำนวน 9 ข้อจาก 18 ข้อ โดยมีความคิดเห็นในข้อที่ 7. เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามข้อสงสัยและตอบข้อสงสัยในเวลาเรียน ข้อ 2. มอบหมายงานให้นักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเหมาะสมกับรายวิชา และข้อ 9. มีการใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมและเสียงดังชัดเจน มากที่สุด ($\bar{X} = 3.80, 3.77$, และ 3.77 ตามลำดับ) นอกจากนั้นนักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีข้อที่ 4. ใช้เทคนิควิธีสอนหลายรูปแบบเพื่อกระตุ้นความสนใจ อย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.09$)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการสอนของ
คณาจารย์ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอนโดยรวม และ รายข้อ

ข้อ	การสอนของคณาจารย์	$\bar{X}$	S.D	ระดับ ความคิดเห็น
ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน				
1.	ใช้สื่อการสอนเหมาะสม สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและเวลาที่สอน	3.47	.84	ปานกลาง
2.	มีการจัดเตรียมห้องเรียนให้เหมาะสมกับการใช้สื่อการสอน	3.31	.85	ปานกลาง
3.	มีการจัดเตรียมสื่อการสอนให้เหมาะสมกับจำนวน นักศึกษา	3.38	.87	ปานกลาง
4.	สื่อการสอนเป็นที่น่าสนใจ และสามารถกระตุ้นความสนใจของนักศึกษา	3.10	.90	ปานกลาง
5.	อธิบายและใช้สื่อการสอนประกอบคำบรรยายได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.36	.74	ปานกลาง
6.	ใช้สื่อการสอนเป็นลำดับ มีขั้นตอนไม่สับสน และสามารถช่วยให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหาวิชาได้เร็วขึ้น	3.30	.76	ปานกลาง
7.	ใช้สื่อการสอนหลายประเภท เช่น คอมพิวเตอร์ วีดิโอ วีซีดี เครื่องฉายข้ามศีรษะ เครื่องฉายสไลด์ เครื่องขยายเสียง ฯลฯ	2.95	1.08	ปานกลาง
8.	มีสื่อการสอนประเภทวัสดุ อุปกรณ์ เช่น ม้วนเทป วีดิโอ แผ่นวีซีดี แผ่นใส फिल्मสไลด์ ฯลฯ อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับเนื้อหา	2.75	1.10	ปานกลาง
9.	ใช้วัสดุและอุปกรณ์เพื่อจัดป้ายนิเทศหรือนิทรรศการที่เสริมความรู้และความก้าวหน้าทางด้านการบริหารธุรกิจอย่างเพียงพอ	2.62	.98	ปานกลาง
10.	นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ประกอบการสอน เช่น Internet E – learning	2.62	1.08	ปานกลาง
12.	การใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน ช่วยให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้	3.02	.96	ปานกลาง
13.	จัดเตรียมตำราหรือเอกสารประกอบการสอน ใช้ในรายวิชาเพื่อให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น	3.50	.77	ปานกลาง

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อ	การสอนของคณาจารย์	$\bar{X}$	S.D	ระดับ ความคิดเห็น
14.	ใช้วารสารหรือตำราด้านบริหารธุรกิจทั้งในประเทศ และต่างประเทศประกอบการสอนและค้นคว้า	2.81	.98	ปานกลาง
	รวมทุกข้อ	3.09	.61	ปานกลาง

จากตาราง 7 แสดงว่านักศึกษามีความคิดเห็นโดยรวม ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.09$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อมีระดับความคิดเห็นปานกลาง เรียงตามลำดับ 3 ข้อแรก คือ จัดเตรียมตำราหรือเอกสารประกอบการสอน ใช้ในรายวิชาเพื่อนัก ศึกษาเข้าใจเนื้อหาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 3.50$) ใช้สื่อการสอนเหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา และเวลาที่สอน ($\bar{X} = 3.47$) และมีการจัดเตรียมสื่อการสอนให้เหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา ($\bar{X} = 3.68$) ส่วนข้ออื่นๆ มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการสอนของ
คณาจารย์ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวม และรายข้อ

ข้อ	การสอนของคณาจารย์	$\bar{X}$	S.D	ระดับ ความคิดเห็น
ด้านการวัดและประเมินผล				
1.	วิธีวัดและประเมินผลเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และ กิจกรรมการเรียนการสอนภาคทฤษฎี	3.43	.73	ปานกลาง
2.	วิธีการวัดและประเมินผลเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และ กิจกรรมการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ	3.43	.76	ปานกลาง
3.	การวัดผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาสาระ ที่สำคัญ	3.51	.78	มาก
4.	เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียน	2.97	.94	ปานกลาง
5.	ซักถามนักศึกษาเพื่อประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ในระหว่าง ดำเนินการเรียนการสอน	3.22	.79	ปานกลาง
6.	มีการทดสอบย่อย เพื่อให้นักศึกษาได้รู้ตัวว่าจะต้องปรับปรุง แก้ไขตนเองอย่างไร	3.60	.77	มาก
7.	วิธีการวัดผลมีความยุติธรรมโปร่งใส ทำการตรวจสอบและ เปิดเผยได้	3.51	.90	มาก
8.	จำนวนข้อคำถามในแบบทดสอบเหมาะสมกับ ระยะเวลาที่ ใช้ในการสอบ	3.41	.81	ปานกลาง
9.	จำนวนข้อคำถามในแบบทดสอบครอบคลุมเนื้อหา ต่าง ๆ ที่นักศึกษาเรียน	3.59	.75	มาก
10.	แจ้งให้นักศึกษาทราบล่วงหน้าก่อนการทดสอบเพื่อเตรียม ตัวสอบ	3.95	.80	มาก
11.	แบบฝึกหัด ที่มอบหมายให้นักศึกษาปฏิบัติแล้ว ตรวจสอบส่งคืน ให้นักศึกษาอย่างรวดเร็วและสม่ำเสมอ พร้อมทั้งแจ้งผลให้ ทราบและระบุข้อแก้ไขเสนอแนะ	3.29	.98	ปานกลาง
12.	ปริมาณงานที่มอบหมายมีความเหมาะสมกับระยะเวลา ที่กำหนดให้	3.42	.84	ปานกลาง

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อ	การสอนของคณาจารย์	$\bar{X}$	S.D	ระดับ ความคิดเห็น
13.	สนับสนุนให้นักศึกษานำผลการประเมินมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนของตัวนักศึกษาเอง	3.32	.82	ปานกลาง
14.	วัดความสามารถของนักศึกษาหลายด้าน เช่น ความรู้ ความจำ-ความเข้าใจ การวิเคราะห์ เป็นต้น	3.56	.79	มาก
15.	คณาจารย์ตรวจสอบเวลาการเข้าชั้นเรียนเพื่อวัดความสนใจในการเรียนทุกครั้ง	4.05	.70	มาก
รวมทุกข้อ		3.68	.52	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่า นักศึกษามีความคิดเห็นโดยรวม ด้านการวัดและประเมินผลในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นในระดับมากเรียงลำดับ 3 ข้อแรก คือ คณาจารย์ตรวจสอบเวลาการเข้าชั้นเรียนเพื่อวัดความสนใจในการเรียนทุกครั้ง ($\bar{X} = 4.05$) แจ้งให้นักศึกษาทราบล่วงหน้าก่อนการทดสอบเพื่อเตรียมตัวสอบ ($\bar{X} = 3.95$) และมีการทดสอบย่อย เพื่อให้ นักศึกษาได้รู้ตัวว่าจะต้องปรับปรุงแก้ไขตนเองอย่างไร ($\bar{X} = 3.60$) ส่วนข้ออื่น ๆ มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ ด้านวิชาการ ด้านทักษะและเทคนิคการสอน ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามตัวแปร เพศ ระดับชั้นปี การเข้าชั้นเรียน โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ แขนงวิชาเอก ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ สถาบันราชภัฏที่ศึกษา ดังแสดงในตาราง 9 - 26

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการสอนของคณาจารย์ จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน

ความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการสอนของคณาจารย์	ชาย (N = 102)		หญิง (N = 426)		t	p
	x	S.D	x	S.D		
ด้านวิชาการ	3.53	.47	3.53	.44	.028	.978
ด้านทักษะและเทคนิคการสอน	3.43	.52	3.44	.49	.063	.950
ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน	3.12	.61	3.09	.61	.477	.633
ด้านการวัดและประเมินผล	3.69	.53	3.68	.52	.023	.981
รวมทุกด้าน	3.44	.46	3.43	.43	.148	.883

จากตาราง 9 แสดงว่านักศึกษาเพศชาย และนักศึกษาเพศหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่นักศึกษาเพศชาย มีความคิดเห็นโดยรวมมากกว่านักศึกษาเพศหญิง และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษาเพศชายมีความคิดเห็น ด้านการวิชาการ เท่ากับนักศึกษาเพศหญิง ส่วนด้านทักษะและเทคนิคการสอน นักศึกษาเพศหญิงมีความคิดเห็นมากกว่านักศึกษาเพศชาย ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผล นักศึกษาเพศชายมีความคิดเห็นมากกว่านักศึกษาเพศหญิง ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ข้อที่ 1

ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการสอนของคณาจารย์จำแนกตามระดับชั้นปี โดยรวมและรายด้าน

ความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการสอนของคณาจารย์	ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		t	p
	(N=291)		(N=237)			
	x	S.D	x	S.D		
ด้านวิชาการ	3.47	.47	3.61	.40	3.782***	.000
ด้านทักษะและเทคนิคการสอน	3.38	.49	3.51	.49	3.176**	.002
ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน	3.06	.63	3.13	.59	1.314	.189
ด้านการวัดและประเมินผล	3.63	.52	3.75	.51	2.596**	.010
รวมทุกด้าน	3.38	.45	3.50	.42	3.075**	.002

***, ** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001 และ .01 ตามลำดับ

จากตาราง 10 แสดงว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของคณาจารย์ โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของคณาจารย์ ด้านวิชาการ ด้านทักษะและเทคนิคการสอน และด้านการวัดและประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีและสื่อการสอน แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อ ที่ 2

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ จำแนกตาม
การเข้าชั้นเรียน โดยรวมและรายด้าน

ความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการสอนของคณาจารย์	เป็นประจำ		ขาดเป็นบางครั้ง		t	p
	(N=300)		(N=228)			
	x	S.D	x	S.D		
ด้านวิชาการ	3.51	.47	3.56	.41	1.364	.173
ด้านทักษะและเทคนิคการสอน	3.42	.52	3.46	.45	.868	.386
ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน	3.08	.61	3.10	.60	.396	.692
ด้านการวัดและประเมินผล	3.64	.54	3.73	.48	1.967*	.050
รวมทุกด้าน	3.41	.46	3.46	.41	1.307	.192

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 11 แสดงว่า นักศึกษาที่เข้าเรียนเป็นประจำ และนักศึกษาที่ขาดเรียนเป็นบางครั้ง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษาที่เข้าเรียนเป็นประจำ มีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ในด้านการวัดและประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.05 ส่วนด้านอื่นๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 เพียงบางส่วน

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของ
คณาจารย์จำแนกตามแขนงวิชาเอก โดยรวมและรายด้าน

ความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการสอนของคณาจารย์	แขนงวิชาเอก							
	การบริหาร ทรัพยากร มนุษย์ (N = 150)		การบัญชี (N = 220)		การตลาด (N = 158)		รวม (N = 528)	
	x	S.D	x	S.D	x	S.D	x	S.D
ด้านวิชาการ	3.56	.42	3.60	.41	3.40	.48	3.53	.45
ด้านทักษะและเทคนิคการสอน	3.45	.51	3.48	.49	3.36	.49	3.44	.49
ด้านการใช้เทคโนโลยีและ สื่อการสอน	3.15	.52	3.17	.60	2.94	.67	3.09	.61
ด้านการวัดและประเมินผล	3.75	.50	3.73	.50	3.55	.53	3.68	.52
รวมทุกด้าน	3.48	.42	3.50	.43	3.31	.45	3.43	.44

จากตาราง 12 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์
คณะวิทยาการจัดการ จำแนกตามแขนงวิชาเอก โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$)
เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษายู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการวัดและ
ประเมินผล ($\bar{X} = 3.68$) และด้านวิชาการ ($\bar{X} = 3.53$) ส่วนระดับความคิดเห็นของนักศึกษายู่
ในระดับน้อยที่สุดคือ ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน ($\bar{X} = 3.09$) และเมื่อพิจารณาจำแนก
ตามแขนงวิชาเอก พบว่า นักศึกษาที่เรียนในแขนงวิชาการบัญชี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากกว่า
นักศึกษาที่เรียนในแขนงวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ และแขนงวิชาการตลาด

ตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์
จำแนกตามแขนงวิชาเอก โดยรวมและรายด้าน

ความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการสอนของคณาจารย์	แหล่ง ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	2	3.762	1.881	9.808***
	ภายในกลุ่ม	525	100.677	.192	
	รวม	527	104.439		
ด้านทักษะและเทคนิค การสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.550	.775	3.201*
	ภายในกลุ่ม	525	127.136	.242	
	รวม	527	128.687		
ด้านการใช้เทคโนโลยีและ สื่อการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	5.465	2.732	7.533***
	ภายในกลุ่ม	525	190.436	.362	
	รวม	527	195.901		
ด้านการวัดและประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	2	3.868	1.934	7.368***
	ภายในกลุ่ม	525	137.785	.262	
	รวม	527	141.653		
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	3.463	1.731	9.264***
	ภายในกลุ่ม	525	98.124	.187	
	รวม	527	101.587		

*** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 13 แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนแขนงวิชาเอกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์แตกต่างกันทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งมีความสอดคล้องกับทดสอบสมมติฐานการวิจัย ข้อที่ 4

เพื่อให้ทราบว่า นักศึกษาที่เรียนแขนงวิชาเอกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสอนของ คณาจารย์ในด้านวิชาการ ด้านทักษะและเทคนิคการสอน ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน ด้าน การวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างกลุ่มใดบ้าง จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเซฟเฟ่ ดังแสดงในตาราง 14 – 18

ตาราง 14 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของ คณาจารย์ ด้านวิชาการ จำแนกตามแขนงวิชาเอก

ความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการสอนของคณาจารย์		การบัญชี	การตลาด	การบริหาร ทรัพยากรมนุษย์
	$\bar{x}$	3.40	3.56	3.60
การบัญชี	3.40	-	.20*	.04
การตลาด	3.56	-	-	.16*
การบริหารทรัพยากรมนุษย์	3.60	-	-	-

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 14 แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนแขนงวิชาการตลาด กับนักศึกษาที่เรียนแขนง วิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ และนักศึกษาที่เรียนแขนงวิชาบัญชี มีความคิดเห็นต่อการสอนของ คณาจารย์ด้านวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 15 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของ
คณาจารย์ ด้านทักษะและเทคนิคการสอน จำแนกตามแขนงวิชาเอก

ความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการสอนของคณาจารย์	— x	การบัญชี	การตลาด	การบริหาร ทรัพยากรมนุษย์
		3.36	3.45	3.48
การบัญชี	3.36	-	.13*	.03
การตลาด	3.45	-	-	.10
การบริหารทรัพยากรมนุษย์	3.48	-	-	-

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 15 แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนแขนงวิชาการตลาด กับนักศึกษาที่เรียนแขนง
วิชาการบัญชี มีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ด้านทักษะและเทคนิคการสอน แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 16 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของ
คณาจารย์ ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน จำแนกตามแขนงวิชาเอก

ความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการสอนของคณาจารย์		การบัญชี	การตลาด	การบริหาร ทรัพยากรมนุษย์
	$\bar{x}$	2.94	3.15	3.17
การบัญชี	2.94	-	.23*	.02
การตลาด	3.15	-	-	.21*
การบริหารทรัพยากรมนุษย์	3.17	-	-	-

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 16 แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนแขนงวิชาการตลาด กับนักศึกษาที่เรียนแขนงวิชาการบัญชี และนักศึกษาที่เรียนแขนงวิชาการ บริหารทรัพยากรมนุษย์ มีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 17 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของ
คณาจารย์ ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามแขนงวิชาเอก

ความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการสอนของคณาจารย์		การบัญชี	การบริหาร ทรัพยากรมนุษย์	การตลาด
	$\bar{x}$	3.55	3.73	3.75
การบัญชี	3.55	-	.01	.18*
การบริหารทรัพยากรมนุษย์	3.73	-	-	.19*
การตลาด	3.75	-	-	-

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 17 แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนแขนงวิชาการตลาด กับนักศึกษาที่เรียนแขนงวิชาการบัญชี และนักศึกษาที่เรียนแขนงวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ มีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ด้านการวัดและประเมินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 18 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของ
คณาจารย์ รวมทุกด้าน จำแนกตามแขนงวิชาเอก

ความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการสอนของคณาจารย์		การบัญชี	การตลาด	การบริหาร ทรัพยากรมนุษย์
	$\bar{x}$	3.31	3.48	3.50
การบัญชี	3.31	-	.81*	.02
การตลาด	3.48	-	-	.17*
การบริหารทรัพยากรมนุษย์	3.50	-	-	-

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 18 แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนแขนงวิชาการตลาด กับนักศึกษาที่เรียนแขนงวิชาการบัญชี และนักศึกษาที่เรียนแขนงวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ มีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของ
คณาจารย์ จำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยรวมและรายด้าน

ความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการสอนของคณาจารย์	คะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง							
	1.80 – 2.50		2.51 – 3.00		3.01 ขึ้นไป		รวม	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
ด้านวิชาการ	3.49	.46	3.53	.44	3.61	.42	3.53	.45
ด้านทักษะและเทคนิคการสอน	3.42	.47	3.44	.51	3.46	.50	3.44	.49
ด้านการใช้เทคโนโลยีและ สื่อการสอน	3.06	.59	3.10	.62	3.12	.62	3.09	.61
ด้านการวัดและประเมินผล	3.66	.52	3.66	.53	3.79	.47	3.68	.52
รวมทุกด้าน	3.41	.43	3.43	.44	3.50	.43	3.44	.44

จากตาราง 19 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ
จำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.44$) เมื่อพิจารณารายด้าน
พบว่าความคิดเห็นของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 3.68$) และ
ด้านวิชาการ ($\bar{X} = 3.53$) ส่วนระดับความคิดเห็นของนักศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ด้านการใช้
เทคโนโลยีและสื่อการสอน ($\bar{X} = 3.09$) และเมื่อพิจารณาจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ พบว่า นักศึกษามีความ
คิดเห็นระดับปานกลางทุกกลุ่ม

ตาราง 20 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์
จำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยรวมและรายด้าน

ความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการสอนของคณาจารย์	แหล่ง ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	2	.917	.459	2.325
	ภายในกลุ่ม	525	103.522	.197	
	รวม	527	104.439		
ด้านทักษะและเทคนิค การสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	.128	0.064	.261
	ภายในกลุ่ม	525	128.559	.245	
	รวม	527	128.687		
ด้านการใช้เทคโนโลยีและ สื่อการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	.268	.134	.379
	ภายในกลุ่ม	525	195.633	.373	
	รวม	527	195.901		
ด้านการวัดและประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	2	1.409	.705	2.638
	ภายในกลุ่ม	525	140.244	.267	
	รวม	527	141.653		
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	.484	.242	1.257
	ภายในกลุ่ม	525	101.103	.193	
	รวม	527	101.587		

จากตาราง 20 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ต่างกัน 3 กลุ่ม มีความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ โดยรวม และรายด้าน
แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ข้อที่ 5

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของ
คณาจารย์ จำแนกตาม สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ โดยรวมและรายด้าน

ความคิดเห็น ของนักศึกษา ต่อการสอนของ คณาจารย์	สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้											
	สุราษฎร์ธานี		นครศรีธรรมราช		สงขลา		ภูเก็ต		ยะลา		รวม	
	(N = 146)		(N = 44)		(N = 110)		(N = 95)		(N = 133)		(N = 528)	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
ด้านวิชาการ	3.47	.44	3.44	.38	3.52	.49	3.59	.38	3.40	.47	3.53	.45
ด้านทักษะ และเทคโนโลยีการสอน	3.42	.48	3.33	.38	3.37	.55	3.42	.43	3.55	.52	3.44	.49
ด้านการใช้ เทคโนโลยีและ สื่อการสอน	3.06	.59	2.94	.53	3.00	.67	3.18	.50	3.18	.66	3.09	.61
ด้านการวัดและ ประเมินผล	3.63	.49	3.56	.46	3.73	.57	3.73	.43	3.71	.58	3.68	.52
รวมทุกด้าน	3.40	.40	3.32	.35	3.41	.49	3.48	.38	3.51	.49	3.44	.50

จากตาราง 21 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ จำแนกตาม
สถาบันราชภัฏที่ศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.44$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า
ความคิดเห็นของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 3.68$) และ
ด้านวิชาการ ($\bar{X} = 3.53$) ส่วนระดับความคิดเห็นของนักศึกษา อยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ
ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน ($\bar{X} = 3.09$) และเมื่อพิจารณาจำแนกตามสถาบันราชภัฏ
ที่ศึกษา พบว่า นักศึกษาที่เรียนในสถาบันราชภัฏยะลา มีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์
ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51$) ส่วนนักศึกษากลุ่มอื่น ๆ มีความคิดเห็นระดับปานกลางทุกกลุ่ม

ตาราง 22 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ จำแนกตามสถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิภาคใต้ โดยรวมและรายด้าน

ความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการสอนของคณาจารย์	แหล่ง ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	4	1.779	.445	2.266
	ภายในกลุ่ม	523	102.660	.196	
	รวม	527	104.439		
ด้านทักษะและเทคนิค การสอน	ระหว่างกลุ่ม	4	2.827	.707	3.937*
	ภายในกลุ่ม	523	125.859	.241	
	รวม	527	128.687		
ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อ การสอน	ระหว่างกลุ่ม	4	3.746	.937	2.549*
	ภายในกลุ่ม	523	192.155	.367	
	รวม	527	195.901		
ด้านการวัดและประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	4	1.718	.430	1.605
	ภายในกลุ่ม	523	139.935	.268	
	รวม	527	144.653		
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	4	1.878	.469	2.462*
	ภายในกลุ่ม	523	99.709	.191	
	รวม	527	101.587		

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 22 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ ที่เรียนสถาบันราชภัฏที่ศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านทักษะและเทคนิคการสอน ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านวิชาการและด้านการวัดและประเมินผล นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ข้อที่ 6

เพื่อให้ทราบว่า นักศึกษาที่เรียนสถาบันราชภัฏที่ศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็น ด้านทักษะและเทคนิคการสอน ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มใดบ้าง จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีการของ เชฟเฟ่ ดังในตาราง 23

ตาราง 23 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ ด้านทักษะและเทคนิคการสอน จำแนกตามสถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้

ความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการสอนของคณาจารย์		นครศรีธรรมราช	สงขลา	สุราษฎร์ธานี	ภูเก็ต	ยะลา
	$\bar{x}$	3.33	3.37	3.42	3.42	3.55
นครศรีธรรมราช	3.33	-	.04	.09	.09	.22
สงขลา	3.37	-	-	.05	.05	.18
สุราษฎร์ธานี	3.42	-	-	-	-	.13
ภูเก็ต	3.42	-	-	-	-	.13
ยะลา	3.55	-	-	-	-	-

จากตาราง 23 แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนสถาบันราชภัฏต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ ด้านทักษะและเทคนิคการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 24 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของ
คณาจารย์ ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน จำแนกตามสถาบันราชภัฏที่ศึกษา

ความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการสอนของคณาจารย์		นครศรีธรรมราช	สงขลา	สุราษฎร์ธานี	ภูเก็ต	ยะลา
	$\bar{x}$	2.94	3.00	3.06	3.18	3.18
นครศรีธรรมราช	2.94	-	.06	.12	.24	.24
สงขลา	3.00	-	-	.06	.18	.18
สุราษฎร์ธานี	3.06	-	-	-	.12	.12
ภูเก็ต	3.18	-	-	-	-	-
ยะลา	3.18	-	-	-	-	-

จากตาราง 24 แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนสถาบันราชภัฏต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสอนของ
คณาจารย์ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอนแตกต่างกันไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 25 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของ
คณาจารย์ รวมทุกด้าน จำแนกตามสถาบันราชภัฏที่ศึกษา

ความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการสอนของคณาจารย์		นครศรีธรรมราช	สุราษฎร์ธานี	สงขลา	ภูเก็ต	ยะลา
	$\bar{x}$	3.32	3.40	3.41	3.48	3.51
นครศรีธรรมราช	3.32	-	.08	.09	.17	.19
สุราษฎร์ธานี	3.40	-	-	.09	.09	.11
สงขลา	3.41	-	-	-	.08	.10
ภูเก็ต	3.48	-	-	-	-	.03
ยะลา	3.51	-	-	-	-	-

จากตาราง 25 แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนสถาบันราชภัฏต่างกันมีความคิดต่อการสอนของ
คณาจารย์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

**ตอนที่ 4 รวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักศึกษาต่อการสอน
ของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้**

ในตอนนี้เป็นการรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักศึกษาต่อการสอน
ของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ เป็นรายด้าน จากข้อคำถาม
ปลายเปิด มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 402 คน จากกลุ่มตัวอย่าง 528 คน คิดเป็นร้อยละ 76.14 ของ
แบบสอบถามทั้งหมด โดยนำเสนอในรูปความถี่และร้อยละจำนวนความคิดเห็น ดังแสดงในตาราง 26

ตาราง 26 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ นำเสนอในรูปความถี่
และร้อยละ

ลำดับที่	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์	ความถี่	ร้อยละ
ด้านวิชาการ			
1	การสอนเนื้อหารายวิชาให้สามารถนำไปประกอบอาชีพได้	95	23.63
2	สอดแทรกเนื้อหาความรู้ทางด้านบริหารธุรกิจที่ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน	80	19.90
3	จัดกิจกรรมด้านบริหารธุรกิจให้ตรงกับแขนงวิชาชีพและความต้องการ ของผู้ประกอบการ	72	17.91
4	การตอบข้อซักถาม เนื้อหาบางครั้งยังไม่ชัดเจน อยากให้อธิบายซ้ำอีก	61	15.17
5	แสวงหาความรู้เพิ่มเติมในรายวิชาที่สอน	50	12.44
6	ปรับปรุงความรู้ให้ทันสมัยต่อเหตุการณ์ ด้านการบริหารธุรกิจ	32	7.99
7	เพิ่มเนื้อหาวิชาด้านบริหารธุรกิจในการดำเนินชีวิตจริง	12	2.99
ด้านทักษะและเทคนิคการสอน			
1	ควรมีเทคนิคการสอนใหม่ๆ มากกว่าใช้วิธีการบรรยายทั่วไป	90	22.78
2	ควรเน้นให้นักศึกษา มีส่วนร่วมในกิจกรรม การเรียนการสอนมากขึ้น	85	21.52
3	บรรยากาศการเรียน มีกิจกรรมสอดแทรกอารมณ์ขัน ไม่ควรเข้มงวด	75	18.99
4	ศึกษาดูงานในสถานประกอบการในสายบริหารธุรกิจ เฉพาะแขนงวิชาชีพ ทั้งภายในและภายนอกจังหวัด	60	15.19
5	ควรปรับปรุงวิธีสอนให้นักศึกษาเข้าใจง่าย	45	11.39
6	ควรมีวิธีสอนที่เป็นกันเอง เข้าใจ และเห็นใจผู้เรียน	40	10.13

ตาราง 26 (ต่อ)

ลำดับที่	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์	ความถี่	ร้อยละ
ด้านเทคโนโลยีและสื่อการสอน			
1	มีเครื่องคอมพิวเตอร์ และระบบอินเทอร์เน็ต และให้บริการเพิ่มมากขึ้น	145	36.07
2	มีสื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัย ในห้องเรียน เช่น เครื่องฉาย วีซีดี	102	25.37
3	เครื่องฉายข้ามศีรษะ จอรับภาพ ควรมีพร้อมทุกห้อง	85	21.15
4	หนังสือที่ต้องการค้นคว้าไม่เพียงพอ	45	11.19
5	สื่อควรมีให้เพียงพอกับความต้องการใช้งาน	25	6.22
ด้านการวัดและประเมินผล			
1	มีมาตรฐานและมีความยุติธรรม	112	27.86
2	แบบอิงกลุ่มมากกว่าอิงเกณฑ์	78	19.40
3	แจ้งผลรวดเร็ว และไม่ผิดพลาด	65	16.17
4	นักศึกษามีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล	40	9.95
5	ข้อสอบควรครอบคลุมเนื้อหาที่สอน	38	9.45
6	แจ้งและนัดหมายผู้เรียนก่อนสอบ	37	9.21
7	ประเมินผลเป็นระยะๆ	32	7.96

จากตาราง 26 แสดงว่านักศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ ในด้านวิชาการ ด้านทักษะและเทคนิคการสอน ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ดังต่อไปนี้

ด้านวิชาการ นักศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเรียงตามลำดับ 3 ข้อแรก คือ การสอนเนื้อหารายวิชาให้สามารถนำไปประกอบอาชีพ รองลงมา สอดแทรกเนื้อหาความรู้ทางด้านบริหารธุรกิจที่ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน และจัดกิจกรรมด้านบริหารธุรกิจให้ตรงกับแขนงวิชาชีพและความต้องการของผู้ประกอบการ

ด้านทักษะและเทคนิคการสอน นักศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเรียงตามลำดับ 3 ข้อแรก คือ ควรมีเทคนิคการสอนใหม่ๆ มากกว่าใช้วิธีการบรรยายทั่วไป รองลงมา ควรเน้นให้นักศึกษา มีส่วนร่วมในกิจกรรม การเรียนการสอนมากขึ้นและบรรยายภาคการเรียน มีกิจกรรมสอดแทรกอารมณ์ขัน ไม่ควรเข้มงวด

ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน นักศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเรียงตามลำดับ 3 ข้อแรก คือ ควรมีเครื่องคอมพิวเตอร์ และระบบอินเทอร์เน็ต สำหรับฝึกปฏิบัติ และให้บริการเพิ่มมากขึ้น รองลงมา ควรมีสื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัย ในห้องเรียน เช่น เครื่องฉาย วีซีดี และเครื่องฉายข้ามศีรษะ จอรับภาพ ควรมีพร้อมทุกห้องเรียน

ด้านการวัดและประเมินผล นักศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเรียงตามลำดับ 3 ข้อแรก คือ มีมาตรฐานและมีความยุติธรรม รองลงมา แบบอิงกลุ่มมากกว่าอิงเกณฑ์ และแจ้งผลรวดเร็ว และไม่ผิดพลาด

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ ในบทนี้จะกล่าวถึงเนื้อหาสาระสำคัญทั้งหมด โดยแบ่งออกเป็นความมุ่งหมาย ความสำคัญ สมมติฐาน วิธีการดำเนินการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

ความมุ่งหมาย ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ ใน 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านทักษะและเทคนิคการสอน ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผล
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ จำแนกตาม เพศ ระดับชั้นปี การเข้าชั้นเรียน แขนงวิชาเอก ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสถาบันราชภัฏที่ศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลการวิจัยนี้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนาการสอนของโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
 2. เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับ ผู้บริหาร อาจารย์ เพื่อใช้ในการพัฒนาจัดการเรียนการสอนของโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ ตามนโยบายและแนวทางดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏ
- พ.ศ. 2539

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาที่เพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ แตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีการเข้าชั้นเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ แตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่มีแขนงวิชาเอกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์แตกต่างกัน
5. นักศึกษาที่ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์แตกต่างกัน
6. นักศึกษาที่ศึกษาสถาบันราชภัฏต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์แตกต่างกัน

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักศึกษาภาคปกติ หลักสูตรสาขาวิชาศิลปศาสตร์ ระดับปริญญาตรี สายบริหารธุรกิจและการจัดการ โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ แขนงวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ แขนงวิชาการบัญชี และแขนงวิชาการตลาด คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ คือ สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช สถาบันราชภัฏสงขลา สถาบันราชภัฏภูเก็ต สถาบันราชภัฏยะลา ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 950 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาภาคปกติ หลักสูตรสาขาวิชาศิลปศาสตร์ ระดับปริญญาตรี สายบริหารธุรกิจและการจัดการ โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ แขนงวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ แขนงวิชาการบัญชี และแขนงวิชาการตลาด คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 550 คน

ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) โดยดำเนินการดังนี้

1. เลือกแบบจำเพาะเจาะจงกับนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545
2. ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) จากแขนงวิชาเอกที่ศึกษาได้ 3 แขนงวิชา คือ แขนงวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ แขนงวิชาการบัญชี และแขนงวิชาการตลาด
3. นักศึกษาเพศชายและเพศหญิง เนื่องจากนักศึกษาเพศชายมีจำนวนน้อย จึงศึกษาจากประชากรทั้งหมด สำหรับนักศึกษาเพศหญิงใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นมีโควต้า (Stratified Quota Random Sampling) โดยใช้แขนงวิชาเป็นระดับชั้น

จากวิธีการสุ่ม 3 ขั้นตอนดังกล่าว ได้กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาทั้งหมด 550 คน แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 124 คน และเพศหญิงจำนวน 426 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการสอนของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ จำนวน 60 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9725

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ขอหนังสือรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงอธิการบดี สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ทั้ง 5 แห่ง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. นำแบบสอบถามพร้อมหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยส่งไปยังอธิการบดีสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคใต้ทั้ง 5 แห่ง เพื่อขอความอนุเคราะห์ และขอความร่วมมือให้นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม โดยรวบรวมกลับคืนด้วยตนเองและทางไปรษณีย์ การเก็บข้อมูลเริ่มใน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ระหว่างเดือน กรกฎาคม - ตุลาคม 2545
3. ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลกับผู้ช่วยวิจัย ซึ่งเป็นอาจารย์คณะวิทยาการจัดการ ในสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช, สถาบันราชภัฏภูเก็ต, สถาบันราชภัฏสงขลาและสถาบันราชภัฏยะลา เพื่อช่วยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามตารางแสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างแล้ว ส่งแบบสอบถามคืนให้กับผู้วิจัยทางไปรษณีย์ ส่วนสถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปแจกและรับคืนด้วยตนเอง แบบสอบถามที่ส่งไปและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง จำนวนทั้งสิ้น 550 ฉบับ ได้รับคืนและคัดเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ได้ 528 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 96 ของแบบสอบถามทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกระทำการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปSPSS/PC⁺ (Statistical Package For Social Science / Personal Computer) โดยดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้คืนมาทั้งหมด คัดเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ นำมาคิดเป็นร้อยละ 96 ของแบบสอบถามทั้งหมด แล้วมาจัดทำรหัสและกรอกตัวเลขในกระดาษลงรหัส แล้ววิเคราะห์สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามตอนที่ 1 โดยหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย

2. ในแบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของอาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านทักษะ และเทคนิควิธีการสอน ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน ด้านการวัดและประเมินผล วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ของข้อคำถามที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายข้อ และรายด้าน นำค่าเฉลี่ยที่ได้มาจัดอันดับตามเกณฑ์การประเมินค่าออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ในระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ในระดับมากที่สุด

3. การทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการปฏิบัติงานสอนของอาจารย์ ตามตัวแปรอิสระ เพศ ชั้นปี วิเคราะห์โดยใช้สถิติ t - test และเปรียบเทียบตามตัวแปร แขนงวิชาเอก ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสถาบันการศึกษา ของนักศึกษา วิเคราะห์โดยใช้สถิติความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – way Analysis of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะใช้ การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีเชฟเฟ (Scheffe' Method)

4. แบบสอบถามปลายเปิด รวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ เป็นรายด้าน นำเสนอตามลำดับความสำคัญในรูปของค่าความถี่และร้อยละ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิจัยครั้งนี้ สรุปการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานของการวิจัยได้ดังนี้

1. การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ ใน 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านทักษะและเทคนิคการสอน ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผล เมื่อพิจารณาในภาพรวมทุกด้าน นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านวิชาการ ด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านทักษะและเทคนิคการสอน ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอนนักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ อยู่ในระดับปานกลาง

2. การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ พบว่า มีนักศึกษาเพศหญิงมากกว่าเพศชาย และมีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ พบว่า มีนักศึกษาในระดับชั้นปีที่ 3 มากกว่าชั้นปีที่ 4 และมีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอนที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
4. การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ พบว่า มีนักศึกษาที่เข้าชั้นเรียนเป็นประจำ และและขาดเรียนเป็นบางครั้ง มีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ ด้านการวัดและประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนด้านอื่นๆ และโดยรวม นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
5. การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ พบว่า นักศึกษาที่เรียนโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจแขนงวิชาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่นักศึกษาที่เรียนแขนงวิชาการตลาดมีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์โดยรวมทุกด้านแตกต่างกับนักศึกษาที่เรียนแขนงการบัญชีและแขนงการบริหารทรัพยากรมนุษย์
6. การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ พบว่า นักศึกษาที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่างกันมีความคิดเห็นโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
7. การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ พบว่า นักศึกษาที่เรียนสถาบันราชภัฏต่างกันมีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟแล้ว ไม่มีคู่ใดที่แตกต่างในระดับยอมรับได้

อภิปรายผล

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับ ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ในด้านวิชาการ ด้านทักษะและเทคนิคการสอน ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านวิชาการ ด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านทักษะและเทคนิคการสอน ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอนอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านวิชาการ พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ โดยรวมและรายข้อในระดับมาก สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากเรียงตามลำดับคือ กำหนดคำอธิบายรายวิชาและจุดประสงค์ของรายวิชาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสอน ความชัดเจนในการชี้แจงคำอธิบายรายวิชาและจุดประสงค์ของรายวิชา เนื้อหา วิธีวัดและประเมินผลตั้งแต่เริ่มสอน คณาจารย์เป็นนักวิชาการมีความรู้กว้างขวาง แม่นยำในวิชาการสอน ซึ่งสอดคล้องกับบทความของ วิจิตร ศรีสอาน (2529 : - 10) กล่าวว่า “ อาจารย์ผู้สอนที่มีคุณภาพต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ในด้านวิชาการ มีการแสวงหาความรู้ ความก้าวหน้าและสร้างความตื่นตัวที่จะพัฒนาประสิทธิภาพทางด้านวิชาการอยู่เสมอ หากขาดความรู้ด้านวิชาการก็ถือว่าขาดคุณสมบัติของการเป็นครูอาจารย์”

ด้านทักษะและเทคนิคการสอน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ โดยรวมและรายข้อในระดับปานกลาง สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากเรียงตามลำดับคือ เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามข้อสงสัยและตอบข้อสงสัยในเวลาเรียน มอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเหมาะสมกับรายวิชา มีการใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมและเสียงดังฟังชัด สอดคล้องกับบทความของเสรี ชัดแฉ่ม (2540 : 20 – 23) ได้เสนอว่า “ อาจารย์ผู้สอนควรมีทักษะในการสื่อสารคือ การให้ความคิดเห็นและข้อมูลอย่างมีเหตุผลมีทักษะในการทำงานและเลือกใช้วิธีสอนให้เหมาะสมกับระดับความสามารถและอายุของผู้เรียนรวมถึงทักษะในการจัดการ คือ การจัดกระบวนการเรียนการสอน จัดการความก้าวหน้าในการเรียน การให้เวลากับการสอน การเลือกหัวข้อวิชา ช่วงเวลาและเลือกใช้อุปกรณ์อย่างเหมาะสม รวมทั้งจัดการแก้ปัญหา”

ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ โดยรวมและรายข้อในระดับปานกลาง สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากเรียงตามลำดับคือ จัดเตรียมตำราหรือเอกสารประกอบการสอนใช้ในรายวิชาเพื่อให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ใช้สื่อการสอนเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและเวลาที่สอน และมีการจัดเตรียมสื่อการสอนให้เหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของอำภา บุญช่วย (2537 : 98) กล่าวว่า “ ในการปฏิบัติงานสอนของอาจารย์ให้เกิดประสิทธิภาพดี

นั้น สื่อการสอนมีบทบาทในการเป็นตัวกลางที่ให้ข้อมูลความรู้จากผู้สอนหรือจากแหล่งความรู้ไปยังผู้เรียนได้เป็นอย่างดี แต่การใช้สื่อการสอนให้ประสบความสำเร็จนั้น จะต้องใช้อย่างประหยัดและคุ้มค่าที่สุดด้วย” และจากงานวิจัยของ กิดานันท์ มลิทอง (2531 : 75 – 76) กล่าวว่า “สื่อการสอนในกระบวนการเรียนการสอนทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายและประหยัดเวลา ช่วยถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดเห็นระหว่างอาจารย์และนักศึกษา ช่วยสร้างความเข้าใจในเรื่องราวที่อาจารย์สอนได้อย่างรวดเร็วและจำได้อย่างถาวร ลืมยาก สามารถเรียนรู้ได้มากขึ้น”

2. ผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานข้อที่ 1 พบว่า นักศึกษาเพศชายและนักศึกษาเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของคณาจารย์โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษาเพศชายและนักศึกษาเพศหญิง มีความคิดเห็นในด้านวิชาการ ด้านทักษะและเทคนิคการสอน ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เพศมิใช่ตัวแปรที่มีอิทธิพลที่ทำให้ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการสอนของคณาจารย์แตกต่างกัน นอกจากนี้องค์ประกอบการสอนของคณาจารย์ในด้านวิชาการ ด้านทักษะและเทคนิคการสอน ด้านเทคโนโลยีและสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผล เน้นการจัดการแบบเดียวกัน ทำให้นักศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทิยา ผิวงาม (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์คณะวิทยาการจัดการในสถาบันราชภัฏสกลนครวิทยาลัทยีสานเหนือที่เป็นจริงและที่คาดหวัง พบว่า นักศึกษาเพศชายและนักศึกษาเพศหญิง มีทักษะต่อพฤติกรรมการสอนที่เป็นจริงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานข้อที่ 2 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของคณาจารย์โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 เป็นนักศึกษาที่ใกล้สำเร็จการศึกษามีความรับผิดชอบต่อการเรียนมากขึ้น นอกจากนี้ องค์ประกอบด้านวิชาการ ด้านทักษะและเทคนิคการสอน ด้านเทคโนโลยีและสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผล เน้นการจัดการส่วนเดียวกัน จึงทำให้ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิ่งแก้ว เอี่ยมแฉล้ม (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุขมหาเมฆตามทัศนะของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีต่างกันมีทัศนะต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ด้านวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัย

สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทิยา ผิวงาม (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา เรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนของ คณาจารย์คณะวิทยาการจัดการในสถาบันราชภัฏสววิทยาลัยอีสานเหนือที่เป็นจริงและที่คาดหวัง พบว่า “นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนที่เป็นจริงแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตตชา นิลดำ (2542 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ปัญหาในการเรียนการสอนของนิสิตปริญญาตรีภาคสมทบหลักสูตร บริหารธุรกิจ (ต่อเนื่อง 2 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพบว่า “นิสิตชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีปัญหาด้านหลักสูตร ด้านวิธีการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานข้อที่ 3 พบว่า นักศึกษาที่เข้าเรียนเป็นประจำ / เข้าเรียนทุกครั้ง และนักศึกษาที่ขาดเรียนเป็นบางครั้ง / ขาดเรียนไม่เกิน 3 ครั้ง มีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของทัศนีย์ ตรีธาร (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พบว่า นักศึกษาที่เข้าชั้นเรียนรอบต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. ผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานข้อที่ 4 พบว่า นักศึกษาที่เรียนแขนงวิชาเอกแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะการจัดเนื้อหาวิชาให้นักศึกษาได้เรียนในแต่ละสาขาวิชาต่างกัน ในแต่ละวิชา จะต้องมียาวิชาที่มีการฝึกทักษะ อาจจัดเวลาและอุปกรณ์ในการปฏิบัติต่างกัน จึงทำให้นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกันมีความคิดเห็นต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของกิ่งแก้ว เอี่ยมแจ่ม (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตบพิตรพิมุขมหาเมฆตามทัศนคติของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่เรียนในสาขาคณะวิชาต่างกัน มีทัศนคติต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. ผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานข้อที่ 5 พบว่า นักศึกษาที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ทั้งนี้อาจเกิดจากนักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ต่างกันมาก ดังนั้น ระดับความคิดเห็นจึงแตกต่างกันไม่มาก นอกจากนี้องค์ประกอบการเรียนรู้ ด้านวิชาการ ด้านทักษะและเทคนิคการสอน ด้านเทคโนโลยีและสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผล เน้นองค์ประกอบจากการจัดการส่วนเดียวกัน จึงทำ

ให้ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิภาพรณ วิโรทัยสกุล (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูธุรกิจตามทัศนะของนักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจระดับ ปวส.ชั้นปีที่ 2 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขต กรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีทัศนะเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูธุรกิจโดยรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน

7. ผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานข้อที่ 6 พบว่า นักศึกษาที่เรียนสถาบันต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านทักษะและเทคนิคการสอน ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเกิดจากสถาบันการศึกษาแต่ละสถาบันมีการจัดสื่อเทคโนโลยีทางการสอนและมีการส่งเสริมอบรมพัฒนาครูอาจารย์ต่างกัน จึงทำให้อาจารย์แต่ละสถาบันมีทักษะและเทคนิคการสอนรวมถึงการใช้สื่อในการสอนต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของอุมาพร สกลรักษ์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิทยาลัยพณิชยการสังกัดกรมอาชีวศึกษา พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่เรียนในสถานศึกษาที่ต่างกันมีความเห็นว่า การเรียนการสอนโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านวิชาการและด้านการวัดและประเมินผล นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เกิดจากการจัดการเรียนทางด้านวิชาการ และการวัดประเมินผลมีการกำหนดหลักสูตรกลางไว้ จึงทำให้ลักษณะการจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผล ในแต่ละสถาบันไม่แตกต่างกัน

8. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ จากข้อคำถามปลายเปิด ซึ่งมีผู้ตอบทั้งสิ้น 402 คน จากกลุ่มตัวอย่าง 528 คน คิดเป็นร้อยละ 76.14 โดยได้เสนอแนะเพิ่มเติมความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ ด้านวิชาการ ด้านทักษะและเทคนิคการสอน ด้านเทคโนโลยีและสื่อการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ไว้ดังนี้

ด้านวิชาการ นักศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเรียงตามลำดับ 3 ข้อแรก คือการสอนเนื้อหารายวิชาให้สามารถนำไปประกอบอาชีพ รองลงมา สอดแทรกเนื้อหาความรู้ทางด้านบริหารธุรกิจที่ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน และจัดกิจกรรมด้านบริหารธุรกิจให้ตรงกับแขนงวิชาชีพและความต้องการของผู้ประกอบการ

ด้านทักษะและเทคนิคการสอน นักศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเรียงตามลำดับ 3 ข้อแรก คือ ควรมีเทคนิคการสอนใหม่ๆ มากกว่าใช้วิธีการบรรยายทั่วไป รองลงมา ควรเน้นให้นักศึกษา มีส่วนร่วมในกิจกรรม การเรียนการสอนมากขึ้นและบรรยากาศการเรียน มีกิจกรรมสอดแทรกอารมณ์ขัน ไม่ควรเข้มงวด

ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน นักศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเรียงตามลำดับ 3 ข้อแรก คือ ควรมีเครื่องคอมพิวเตอร์ และระบบอินเทอร์เน็ต สำหรับฝึกปฏิบัติ และให้บริการเพิ่มมากขึ้น รองลงมา ควรมีสื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัย ในห้องเรียน เช่น เครื่องฉาย วีซีดีและเครื่องฉายข้ามศีรษะ จอรับภาพ ควรมีพร้อมทุกห้องเรียน

ด้านการวัดและประเมินผล นักศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเรียงตามลำดับ 3 ข้อแรก คือ มีมาตรฐานและมีความยุติธรรม รองลงมา แบบอิงกลุ่มมากกว่าอิงเกณฑ์ และแจ้งผลรวดเร็ว และไม่ผิดพลาด

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการสอนของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. **ด้านวิชาการ** นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ คือ ควรสอนเนื้อหาในรายวิชาให้สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ สอดแทรกเนื้อหาความรู้ทางด้านบริหารธุรกิจที่ทันต่อเหตุการณ์ในโลกปัจจุบัน จัดกิจกรรมด้านบริหารธุรกิจให้ตรงกับแขนงวิชาชีพและมีหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการ ควรส่งเสริมและพัฒนาคณาจารย์ให้มีประสิทธิภาพในการสอนมากขึ้น และให้มีการศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานสอนของอาจารย์ทุก 1 ปี เพื่อเป็นการสะท้อนถึงการจัดการเรียนการสอน และเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการต่อไป

2. **ด้านทักษะและเทคนิคการสอน** นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ คือ ควรมีเทคนิคการสอนแบบใหม่ๆ มากกว่าใช้วิธีการบรรยาย เน้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรม บรรยายภาคการเรียนสอดแทรกอารมณ์ขันไม่เข้มงวด ควรจัดให้นักศึกษาได้มีโอกาสได้เพิ่มทักษะการใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และการใช้ภาษาต่างประเทศให้มากขึ้น รวมทั้งได้ศึกษาดูงานนอกสถานที่ ทั้งในท้องถิ่นและในเขตอุตสาหกรรม การจัดตั้งศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่รวบรวมข้อมูลทางการบริหารธุรกิจ เพื่อนักศึกษาจะได้มีประสบการณ์ตรงจากสถานประกอบการจริง เป็นการเตรียมความพร้อมก่อนการทำงานในอนาคต

3. **ด้านเทคโนโลยีและสื่อการสอน** นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ คือ ควรมีเครื่องคอมพิวเตอร์ และระบบอินเทอร์เน็ตสำหรับฝึกปฏิบัติ ให้เพียงพอตามความต้องการใช้ของนักศึกษา พร้อมทั้งให้บริการนอกเวลาเรียน จัดให้มีสื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัย และให้คณาจารย์ มีการฝึกอบรมในเรื่อง เทคนิคการสอนแบบต่างๆ การผลิตสื่อ E – Learning ให้กับคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการได้นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากคณาจารย์ส่วนใหญ่ไม่ได้จบทางสายวิชาชีพครู ซึ่งอาจจะเป็นผลทำให้คณาจารย์ ขาดความรู้เกี่ยวกับการผลิตสื่อ เทคนิควิธีสอนที่เหมาะสมได้

4. **ด้านการวัดผลและประเมินผล** นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของ คณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ คือ มีมาตรฐานและมีความยุติธรรม ประเมินผลแบบอิงกลุ่ม มากกว่าอิงเกณฑ์ แจ่มผลการประเมินรวดเร็วและไม่มีข้อผิดพลาด ควรจัดทำธนาคารข้อสอบขึ้น เพื่อให้คณาจารย์ผู้สอนได้สามารถนำไปใช้ในการวัดผลและประเมินผลการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งเป็นการประกันคุณภาพทางการศึกษา ด้วยวิธีหนึ่ง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ (กศ.บพ.) ต่อการสอนของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ ในแต่ละโปรแกรมวิชาและในแต่ละศูนย์ของสถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาภาคสมทบต่อการสอนของ คณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ ในแต่ละโปรแกรมวิชา ของสถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการจัดการเรียน การสอน
3. ควรศึกษาแบบเจาะลึกความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของคณาจารย์ใน สถาบันใดสถาบันหนึ่ง ของกลุ่มราชภัฏภาคใต้ ซึ่งจะได้ผลการวิจัยที่ชัดเจนและสามารถนำมา ปรับปรุงการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. ควรศึกษาความคิดเห็นของสถานประกอบการที่มีต่อความสามารถด้านวิชาชีพ ธุรกิจของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต โปรแกรมวิชาบริหารธุรกิจ เพื่อใช้ เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของสถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ เพื่อให้ให้นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาได้มีความรู้ความสามารถตรงกับความต้องการของตลาด แรงงานมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนก วงษ์ตระหง่าน. (2539, 5 ธันวาคม). "รองปลัดทบวงวอนทุกฝ่ายร่วมมือกันแก้วิกฤต
อุดมศึกษา," *รัฐจักรการศึกษาศึกษา*. 5(62) : 68.
- การฝึกหัดครู, กรม. (2535ก). *ประมวลงานวิจัยของบุคลากรกรมการฝึกหัดครู สาขาวิชาการศึกษา
เล่ม 1*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรไทย.
- (2535ข). *การดำเนินงานวิจัยในวิทยาลัยครูและสรุปผลงานวิจัยที่นำเสนอในการจัดประชุม
ระดับนานาชาติ ฉลองครบรอบ 100 ปี การฝึกหัดครูไทย*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- (2536). *หลักสูตรวิทยาลัยครู ฉบับปรับปรุง 2536*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- กาญจนา เกียรติประวัติ. (2524). *วิธีสอนทั่วไปและทักษะการสอน*. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- กาญจนา คุณารักษ์. (2529). *หลักสูตรและการพัฒนา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครปฐม : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัย ศิลปากร.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2531). *เทคโนโลยีการศึกษาร่วมสมัย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- (2536). *เทคโนโลยีการศึกษาร่วมสมัย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เอ็ดดิสัน เพรส โปดกส์.
- กิ่งแก้ว เอี่ยมแฉล้ม. (2542). *สภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจสถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ตามทัศนะของนักศึกษา*.
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ไกรยุทธ ชีรตยาสินันท์. (2527, มีนาคม). "ว่าด้วยความเป็นนักวิชาการ," *วารสารธรรมศาสตร์*.
66 (31) : 50 - 56.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2536). *หลักการและวิธีการ การปฏิรูปการฝึกหัดครู พัฒนาครู
และบุคลากรทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : กองนโยบายและแผนการศึกษา สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษา แห่งชาติ.
- (2539). *แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540 - 2544)*. กรุงเทพฯ :
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- คณะนักวิจัย. (2539?). *โครงการศึกษาวิจัยเรื่อง อุดมศึกษาไทย : วิกฤตและทางออก*. เอกสาร
ประกอบการสัมมนาวิชาการ ; คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- จุลดิษฐ์ อุบฮาด. (2542). *การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนศิลปศึกษาในสถาบันราชภัฏอีสานเหนือกับสถาบันราชภัฏรัตนโกสินทร์*. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (ศิลปศึกษา).
 กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จันทรา คลอดเพ็ง. (2532). *คุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา*. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จิตตชา นิลดำ. (2542). *ปัญหาในการเรียนของนิสิตปริญญาตรี ภาควิชาหลักสูตร บริหารธุรกิจ (ต่อเนื่อง 2 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จินตนา สุขมาก. (2530?). *เอกสารประกอบการเรียนการสอน วิชาการศึกษา 2143205 หลักการสอน*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครูสวนสุนันทา. อัดสำเนา.
- จิรเนาว์ ทศศรี. (2533). *การพัฒนาตนเองด้านวิชาการของอาจารย์ในคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ปัตตานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ถ่ายเอกสาร.
- เจียรนัย พงษ์ศิวิมัย. (2528, พฤษภาคม). "บทบาทของครู," มิตรครู. 27(9) : 18 – 21.
- เจลีเยว บุรีภักดี และคณะ. (2520?). *รายงานผลการวิจัยเรื่องลักษณะของครูที่ดี*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมตำรวจ. อัดสำเนา.
- ชม ภูมิภาค. (2516). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ชาญชัย ศรีไสยเพชร. (2525). *ทักษะและเทคนิคการสอน*. กรุงเทพฯ : พัทธกษอักษร.
- ชาญชัย อาจินสมาจาร. (2537). *นวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรินติ้ง เฮาส์.
- ชาญชัย อินทรประวัตติ. (2523). *วิธีสอนทั่วไปและการสอนแบบจุลภาค*. พิมพ์ครั้งที่ 3. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2541). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิต.
- ดาราวิดี สุขมลลัดดี และคณะ. (2538). *รายงานวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอน โครงการ กศ.บป.* กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ กรมการฝึกหัดครู.
- ทวีป อภิสิทธิ์. (2530, กันยายน). "นักวิชาการ นักฝึกอบรม และครูอาจารย์มืออาชีพ," *วิทยารจารย์*. 12 (85) : 38-41.

- ทินกร ปันธิโก. (2526). *การศึกษาพฤติกรรมการสอนของอาจารย์วิทยาลัยครู หมู่บ้านจอมบึงจากทัศนะของครูประจำการ*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นงนุช สอนสุวิทย์. (2538). *สมรรถนะของอาจารย์ผู้สอนทางธุรกิจในวิทยาลัยครู สหวิทยาลัยล้วนนา*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นงเยาว์ ชัยเสรี. (2537, ธันวาคม). "การศึกษาไทย...ในยุคโลกาภิวัตน์ จะก้าวเดินไปทางไหนดี," *วิทยาสาร*. 89 : 8 .
- นันทิยา ผิงงาม. (2540). *ทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์คณะวิทยาการจัดการในสถาบันราชภัฏสววิทยาลัยอีสานเหนือ*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิภาพรรณ วิโรทัยสกุล. (2539). *คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูธุรกิจ ตามลักษณะของนักศึกษาสายวิชาบริหารธุรกิจระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิพนธ์ วรรณเวช. (2538). *สภาพแวดล้อมสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิโรจน์ ไทยทอง. (2535). *แนวทางพัฒนาบุคลากรสาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษาในวิทยาลัยครู*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (อุตสาหกรรมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุหลัน ทองกลีบ. (2535). *ปัญหาและความต้องการในการพัฒนาสมรรถภาพทางวิชาการของอาจารย์วิทยาลัยพยาบาล สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2535). *คู่มืออาจารย์: การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บี แอนด์ บี พับลิเคชั่น.
- เบญจวรรณ รอดแก้ว. (2540). *ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลการเรียนในสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน*. รายงานการวิจัย. สกลนคร : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสกลนคร.

- บำรุง กลัดเจริญ และฉวีวรรณ กินาวงศ์. (2527). *วิธีสอนทั่วไป*. พิมพ์ครั้งที่ 2. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.
- ประนอม อุดกฤษฎ์. (2535?). *ปรัชญาและแนวการจัดการธุรกิจศึกษา*. เอกสารประกอบการสอน BE 511 หน้า 18 – 20. ถ่ายเอกสาร.
- ประจวบ ทิพย์ปรีชา. (2537). "พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษสายบริหารธุรกิจและการจัดการในทัศนะของนักศึกษาวิทยาลัยครู,". *การวิจัยเพื่อการพัฒนา*. 21 : 77 – 84.
- ประสงค์ แสงแก้ว. (2521). *พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ในวิทยาลัยครูลำปางตามทัศนะและความคาดหวังของนักศึกษา*. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประเสริฐ จิยานุกุล. (2541). *แนวทางการบริหารงานคณะและการพัฒนาโปรแกรมวิชาของสถาบันราชภัฏ*. เอกสารนำเสนอ "การสัมมนาการบริหารงานคณะ เน้นการพัฒนาโปรแกรมวิชา," 18 – 19 มิถุนายน, 2541.
- ปรีตนา สมพงษ์. (2532). *การศึกษาคุณสมบัติที่พึงประสงค์ด้านการสอนของอาจารย์สอนวิชาศิลปศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในทัศนะของนิสิต*. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (ศิลปศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เปื้อง กุมุท. (2519). "การพัฒนาอาจารย์,". *รายงานสรุปการสัมมนาเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน*. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.
- แผนงาน, กอง. (2544, 10 กรกฎาคม). *จำนวนนักศึกษา*. ฝ่ายข้อมูลและสถิติ สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ.
- "พระราชบัญญัติสภาสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538," (2538, 24 มกราคม). *ราชกิจจานุเบกษา* เล่มที่ 112. ตอนที่ 4ก. หน้า 2.
- พรรณราย เทียมทัน. (ม.ป.ป.) *สื่อการสอน*. เพชรบูรณ์ : ภาควิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษาคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2535). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ : ฟิงเกอร์ปรีน แอนด์มีเดีย.
- พัทยา สายหู. (2517, 14 – 17 ธันวาคม) "ภาระกิจของมหาวิทยาลัยด้านการเรียนการสอน," *การสัมมนาภารกิจของมหาวิทยาลัยที่สังคมไทยมุ่งหวัง*. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.

- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2526). "การดำเนินงานชุมชนวิชาการให้มีประสิทธิภาพ," พุดเรื่องอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : เจ้าพระยาการพิมพ์.
- , (2538). เพื่อความเป็นผู้นำครุศึกษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- , (2543). การพัฒนาคณาจารย์. กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัย.
- ภัทรา นิคมานนท์. (2538). การประเมินผลการเรียน. กรุงเทพฯ : อักษรพิพัฒน์.
- โรธรัตน์ อ.โจนส์ และจอห์น อาร์.ไรท์. (2539). เทคโนโลยีสู่การปฏิบัติ. แปลโดย เป็รื่อง กิจรัตน์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- วารี ธีระจิตร. (2530). การพัฒนาการสอนสังคมศึกษาในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจิตร จันทรากุล. (2540, มกราคม). "แนวทางการยกระดับคุณภาพการศึกษาไทย" จดหมายข่าว สมาคมครูแห่งประเทศไทย. 5(1) : 4 - 5.
- วิจิตร ศรีสอาน. (2519). "การพัฒนาการเรียนการสอน," รายงานสรุปการสัมมนาเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.
- , (2524). หลักการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วิจิต วิญญกุล. (2536). รายงานการวิจัยเรื่องทัศนคตินักศึกษา กศ.บป. ที่มีต่อการเรียนการสอน และ บริการวิชาการของคณะวิทยาการจัดการวิทยาครูเพชรบูรณ์. เพชรบูรณ์ : วิทยาลัยครูเพชรบูรณ์.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2529). "การสอนในระดับอุดมศึกษา," สารานุกรมศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ฉบับที่ 5.
- , (2537). กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วันชัย ศิริชนะ. (2539, 8 - 10 พฤษภาคม). "ระบบประกันคุณภาพการศึกษาในอุดมศึกษา," เอกสารประกอบการประชุมสัมมนา. : หน้า 6 - 8.
- ศิริวรารค์ ปทุมมาศ. (2543). การปฏิบัติงานสอนของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตามความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษา. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศึกษานิเทศก์, หน่วย. กรมการฝึกหัดครู. (2533). รายงานการประเมินผลการใช้หลักสูตรสาขาวิชา วิทยาศาสตร์และสาขาวิชาศิลปศาสตร์ในสหวิทยาลัยทักษิณ. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู.

- , หน่วย. กรมการฝึกหัดครู. (2536). *หลักสูตรวิทยาลัยครู ฉบับปรับปรุง 2536 สาขา ศิลปศาสตร์*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สถาบันราชภัฏเชียงใหม่. (2540). *รวมบทความของอาจารย์ ปี 2535-2539*. เชียงใหม่ : สำนักวิจัย สถาบันราชภัฏเชียงใหม่.
- สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี. (2542). *คู่มืออาจารย์*. สุราษฎร์ธานี : ฝ่ายวิชาการ สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- สภาสถาบันราชภัฏ, สำนักงาน. (2538). *นโยบายพัฒนาการศึกษาระยะที่ 8 พ.ศ. 2540-2544*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- , (2540). *คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏ*. กรุงเทพฯ : แอล.ที.เพรส.
- สมบุญธน์ สงวนญาติ. (2534). *เทคโนโลยีทางการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา
- สมศิริ แทนบัน. (2535). *พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ในคณะบริหารธุรกิจ ตามทัศนะของผู้บริหารฝ่ายวิชาการในสถานศึกษา กรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6-7*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- สมสุข ธีระพิจิตร. (2527, สิงหาคม). "องค์ประกอบที่มีผลต่อการสอนในระดับอุดมศึกษา," *วิทยาสาร*. 82 (8) : 1-2 .
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2537). *รายงานการวิจัยเรื่องลักษณะการสอนที่มีประสิทธิภาพของครู*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สายหยุด จำปาทอง. (2531, กรกฎาคม- สิงหาคม). "การจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา," *อุดมศึกษาปริทัศน์*. 3(4) : หน้า 1.
- สุทนต์ ศรีไสย์. (2539). *การสอนอุดมศึกษา*. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ : จิราภา การพิมพ์.
- สุพรรณิ เสาวดี. (2543). *มูลเหตุจูงใจในการเลือกเรียนกลุ่มวิชาการบัญชีของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุพิน บุญชูวงศ์. (2538). *หลักการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- สุภา อังกระวานนท์. (2539). *ทัศนคติและความต้องการในการใช้คอมพิวเตอร์ของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏเชียงใหม่*. เชียงใหม่ : ภาควิชาภาษาต่างประเทศ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่.

- สุรชาติ สังข์รุ่ง. (2539). *ระบบการสรรหาข้าราชการครู*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ด.(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุรพงษ์ หงษ์ศิลา. (2539). *สมรรถภาพที่พึงประสงค์ของอาจารย์ผู้สอนตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ในสถาบันราชภัฏกลุ่มอีสานใต้*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.(อุตสาหกรรมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุมานัน รุ่งเรืองธรรม. (2526). *กลวิธีสอน*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม.
- สมกุล ถาวรกิจ. (2543). *รูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ด. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุณิสา วิลัยรักษ์. (2540). *การใช้หลักสูตรศิลปศาสตร์ โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2542). *การวิจัยและประเมินผลการศึกษาผู้ใหญ่*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สำอองค์ งามวิชา. (2541). *การวิจัยธุรกิจศึกษา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เสรี ชัดแฉ่ม. (2540, มิถุนายน – ตุลาคม). "หน้าที่ครูในฐานะที่เป็นวิชาชีพ," *วารสารศึกษา ศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา*. 2 (1) : 20 - 23.
- อมรา รัตตากร. (2538). *หลักสูตรความรู้พื้นฐานในการเป็นครูสำหรับข้าราชการครูบรรจุใหม่ซึ่งไม่มีวุฒิคู*. เอกสารคู่มือการฝึกอบรม. หน้า 91 – 92. กรุงเทพฯ : กองการเจ้าหน้าที่ สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2540). *หลักการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- อารมณ ทินจำลอง. (2542). *ความต้องการพัฒนาวิชาการของครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อุมาพร สกลรักษ์. (2540). *ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพาณิชยการ สังกัดอาชีวศึกษา*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- อุทุมพร (ทองอุไทย) จามรมาน. (2541). *สอนไปทำไม? เทคนิคการสอนและวัดผลระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ : คุรุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อำนวย เลิศชัยนดี. (2538). *การทดสอบ-การวัดผลการศึกษา สำหรับครู-อาจารย์-นักศึกษาครูและผู้ที่เกี่ยวข้อง/ฉบับปรับปรุงแก้ไข*. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูจันทระเกษม.
- อัมภา บุญช่วย. (2537). *การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- Armstrong, Harold R.E. (1973, February). "Performance Evaluation," *The National Elementary Principle* : 51 – 55.
- Best, John W. (1981). *Research in Education*. 4rd ed. Englewood : Cliffs. New Jersey : Prentice – Hall Inc.
- Cronbach, Lee Joseph. (1971). *Essential of Psychological Testing*. 3rd ed. New York : Harper and Row.
- Flanders. Ned. A. (1970). *Analyzing Teaching Behavior*. Massachusett : Addison - Wesley Publishing Company.
- Greenwood, G.E. and other. (1974, Summer). "The student Evaluation of College Teacher Behavior," *The Journal of Education Measurement*. 2 : 141 – 143.
- Hoover, Kenneth H. (1980). *College Teaching Today : A Handbook for Post Secondary Instruction*. Boston : Allyn and Bacon, 1980.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือติดต่อขอความอนุเคราะห์

ที่ ทม 1012/ 0604



บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๑ มกราคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน คณะบดีคณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏเพชรบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวจิตติมา จ้อยเจือ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภาคใต้” โดยมี รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ และ อาจารย์สิทธิฐกร ชูทรัพย์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 – 4 สาขาวิชาโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ จำนวน 100 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภาคใต้

ในระหว่างเดือนมกราคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจิตติมา จ้อยเจือ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวัฒน์ ปัดไธสง)

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1012/ 3 313



บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

3 มิถุนายน 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน คณะบดีคณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวจิตติมา จ้อยเจือ นิติระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏ กลุ่มภาคใต้” โดยมี รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ และอาจารย์สิฏฐากร ชูทรัพย์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิติมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3-4 ภาคปกติ โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ จำนวน 25 คน ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏ กลุ่มภาคใต้ ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจิตติมา จ้อยเจือ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5726, 5646

โทรสาร. 02-258-4119

ที่ ทม 1012/ 3314



บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

3 มิถุนายน 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน คณะบดีคณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวจิตติมา จ้อยเจือ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏ กลุ่มภาคใต้” โดยมี รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ และอาจารย์สิฏฐากร ชูทรัพย์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3-4 ภาคปกติ โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ จำนวน 25 คน ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏ กลุ่มภาคใต้ ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจิตติมา จ้อยเจือ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5726, 5646

โทรสาร. 02-258-4119

ที่ ทม 1012/ 3315



บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

3 มิถุนายน 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน คณะบดีคณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏสงขลา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวจิตติมา จ้อยเจือ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏ กลุ่มภาคใต้” โดยมี รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ และอาจารย์สัญญากร ชูทรัพย์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ให้นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3-4 ภาคปกติ โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ จำนวน 25 คน ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏ กลุ่มภาคใต้ ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจิตติมา จ้อยเจือ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5726, 5646

โทรสาร. 02-258-4119

ที่ ทม 1012/ 3316



บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

3 มิถุนายน 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏภูเก็ต

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวจิตติมา จ้อยเจือ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏ กลุ่มภาคใต้” โดยมี รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ และอาจารย์สิฏฐากร ชูทรัพย์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 – 4 ภาคปกติ โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ จำนวน 25 คน ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏ กลุ่มภาคใต้ ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจิตติมา จ้อยเจือ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภกรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5726, 5646

โทรสาร. 02-258-4119

ที่ ทม 1012/ 3317



บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

3 มิถุนายน 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏยะลา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวจิตติมา จ้อยเจือ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏ กลุ่มภาคใต้” โดยมี รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ และอาจารย์สิฐฐากร ชูทรัพย์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3-4 ภาคปกติ โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ จำนวน 25 คน ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏ กลุ่มภาคใต้ ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจิตติมา จ้อยเจือ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5726, 5646

โทรสาร. 02-258-4119

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

ผู้เชี่ยวชาญที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ต่อผู้วิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาพรพรณ สิริแพทย์พิสุทธิ อาจารย์ภาควิชาบริหารธุรกิจ
คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ ขอบตรง ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนา
สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี
3. ดร. พวงเพ็ญ ชูรินทร์ หัวหน้าโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ
คณะวิทยาการจัดการ
สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5726, 5644

ที่ ทม 1012/ 3764

วันที่ 3 ตุลาคม 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวจิตติมา จ้อยเจือ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏ กลุ่มภาคใต้” โดยมี รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ และ อาจารย์สิฏฐากร ชูทรัพย์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาพรรณ สิริแพทย์พิสุทธิ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏ กลุ่มภาคใต้

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวจิตติมา จ้อยเจือ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1012/ 3765



3 ตุลาคม 2544

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อธิการบดีสถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวจิตติมา จ้อยเจือ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏ กลุ่มภาคใต้” โดยมี รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ และ อาจารย์สิทธูฐากร ชูทรัพย์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ ชอบตรง คณบดีคณะวิทยาการจัดการ และ อาจารย์พวงเพ็ญ ชูรินทร์ หัวหน้าโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏ กลุ่มภาคใต้

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวจิตติมา จ้อยเจือ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

เรียน อธิการบดี

เพื่อโปรดทราบและ

พิจารณา

- ดว/อ.ค.ค.

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 258-4119

นางสาวจิตติมา จ้อยเจือ

8 ต.ค. 44

11 ต.ค. 44
11 ต.ค. 44

ภาคผนวก ค
ตัวอย่างแบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์คณะ วิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้

แบบสอบถามนี้มีความประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ ในด้านวิชาการ ด้านทักษะและเทคนิคการสอน ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผล โดยไม่ส่งผลกระทบต่อผลการเรียนของท่านแต่อย่างใด แต่จะเป็นข้อมูลที่แสดงผลในภาพรวมของการสอนซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการจัดการสอน การพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนของคณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ ให้เกิดคุณภาพดียิ่งขึ้น

ขอความกรุณาตอบให้ตรงกับสภาพความเป็นจริง ตามความคิดเห็นของท่านให้มากที่สุด และกรุณาตอบทุกข้อ

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการสอนของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ ในด้านวิชาการ ด้านทักษะและเทคนิคการสอน ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. ระดับชั้นปี () ชั้นปีที่ 3 () ชั้นปีที่ 4
3. การเข้าชั้นเรียน
 () เป็นประจำ
 () ขาดเป็นบางครั้ง
4. โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ แขนงวิชาเอก
 () แขนงวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์
 () แขนงวิชาการบัญชี
 () แขนงวิชาการตลาด
5. ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 () คะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 1.80 – 2.50
 () คะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.51 - 3.00
 () คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.01 ขึ้นไป
6. สถาบันราชภัฏที่ท่านศึกษา
 () สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี
 () สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช
 () สถาบันราชภัฏสงขลา
 () สถาบันราชภัฏภูเก็ต
 () สถาบันราชภัฏยะลา

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการสอนของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ

สถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในแบบสอบถาม แล้วพิจารณาว่า โดยรวมแล้ว คณาจารย์ได้ทำการสอนตามข้อคำถามต่อไปนี้ในระดับใด โดยขอให้ท่านขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านตามความเป็นจริงเพียงระดับเดียว ดังนี้

มากที่สุด หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ในระดับมากที่สุด

มาก หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ในระดับมาก

ปานกลาง หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ในระดับปานกลาง

น้อย หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ในระดับน้อย

น้อยที่สุด หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของคณาจารย์ในระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	การสอนของคณาจารย์	ระดับความคิดเห็นของนักศึกษา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ด้านวิชาการ กำหนดคำอธิบายรายวิชาและจุดประสงค์ของรายวิชาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสอน					
2	ความชัดเจนในการชี้แจงคำอธิบายรายวิชาและจุดประสงค์รายวิชาเนื้อหา วิธีวัดและประเมินผลตั้งแต่เริ่มสอน					
3	การสอนเป็นไปตามคำอธิบายรายวิชา จุดประสงค์ของรายวิชา และเนื้อหาที่จะสอนแยกเป็นรายสัปดาห์					
4	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหา รายวิชาด้านบริหารธุรกิจ					
5	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนส่วนใหญ่ได้ตรงตามความสนใจของนักศึกษา					
6	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักศึกษา					
7	จัดกิจกรรมการสอนให้มีเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับเหตุการณ์ปัจจุบันด้านบริหารธุรกิจ					
8	จัดกิจกรรมการสอนได้มีเนื้อหาและความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม และมุ่งเน้นความเป็นเลิศทางวิชาการ					

ข้อที่	การสอนการสอนของคณาจารย์	ระดับความคิดเห็นของนักศึกษา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9	การสอนมีเนื้อหาวิชาสอดคล้องตรงให้นักศึกษา มีจริยธรรม และมีจรรยาบรรณในการประกอบวิชาชีพ					
10	การสอนมีความสัมพันธ์กันระหว่างเนื้อหาวิชากับการดำรงชีวิต สังคม วัฒนธรรมและตัวนักศึกษา					
11	มีความตั้งใจในการสอน และตอบข้อสงสัยของนักศึกษาในการเรียนการสอนได้อย่างถูกต้องและชัดเจน					
12	คณาจารย์เป็นนักวิชาการ มีความรู้กว้างขวางแม่นยำในวิชาที่สอน					
13	ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นที่ปรึกษาปัญหาทางด้านวิชาการ					
14	ให้นักศึกษาสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ไปสู่การปฏิบัติในสถานการณ์จำลองและสภาพชีวิตจริง เช่น ธุรกิจจำลอง ธุรกิจ SME					
15	ด้านทักษะและเทคนิคการสอน มอบหมายงานตามความสนใจของนักศึกษา					
16	มอบหมายงานให้นักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเหมาะสมกับรายวิชา					
17	ปริมาณของเนื้อหาวิชาพอเหมาะกับระยะเวลาที่ทำการสอน					
18	ใช้เทคนิควิธีสอนหลายรูปแบบ เพื่อกระตุ้นความสนใจอย่างต่อเนื่อง					
19	กระตุ้นให้นักศึกษาตอบคำถาม และกระตุ้นหรือรื้อฟื้นให้ความรู้เพิ่มเติม					
20	อธิบายบทเรียน เนื้อหา พร้อมยกตัวอย่างประกอบที่ทำให้เข้าใจง่ายขึ้น					
21	เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามข้อสงสัยและตอบข้อสงสัยในเวลาเรียน					
22	มีความกระตือรือร้นในขณะทำการสอน และเข้าสอนตรงเวลา					

ข้อที่	การสอนขอคณาจารย์	ระดับความคิดเห็นของนักศึกษา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
23	มีการใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม และเสียงดังชัดเจน					
24	สรุปเนื้อหาสาระที่สำคัญหลังการสอน ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหาวิชาอย่างชัดเจน					
25	ให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับวิธีการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ ในด้านบริหารธุรกิจ					
26	ดำเนินการสอนได้น่าสนใจ สอดแทรกอารมณ์ขันขณะสอน ทำให้นักศึกษาไม่รู้สึกเบื่อหน่าย					
27	ฝึกให้นักศึกษารู้จักคิด วิเคราะห์ปัญหาทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์					
28	เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น และมีส่วนร่วมในกิจกรรม การเรียนการสอน					
29	มีการสอดแทรกประสบการณ์ตรงและข้อมูลข่าวสารด้านบริหารธุรกิจ เช่น ประสบการณ์ของผู้สอน					
30	มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะนอกชั้นเรียน เช่น ศึกษาดูงานในสถานประกอบการ					
31	มีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างคณาจารย์กับตัวนักศึกษา รับฟังความคิดเห็นและตอบข้อซักถามของนักศึกษา					
32	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักศึกษาได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เช่น การอภิปราย การสัมมนา การทำงานเป็นกลุ่ม					
33	ด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน ใช้สื่อการสอนเหมาะสม สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและเวลาที่สอน					
34	มีการจัดเตรียมห้องเรียนให้เหมาะสมกับการใช้สื่อการสอน					
35	มีการจัดเตรียมสื่อการสอนให้เหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา					
36	สื่อการสอนเป็นที่น่าสนใจ และสามารถกระตุ้นความสนใจของนักศึกษา					

ข้อที่	การสอนของคณาจารย์	ระดับความคิดเห็นของนักศึกษา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
37	อธิบายและใช้สื่อการสอนประกอบคำบรรยายได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
38	ใช้สื่อการสอนเป็นลำดับ มีขั้นตอนไม่สับสน และสามารถช่วยให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหารายวิชาได้เร็วขึ้น					
39	ใช้สื่อการสอนหลายประเภท เช่น คอมพิวเตอร์ วีดีโอ แผ่นวีซีดี เครื่องฉายข้ามศีรษะ เครื่องฉายสไลด์ ฯลฯ อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหา					
40	มีการใช้สื่อการสอนประเภทวัสดุ อุปกรณ์ เช่น ม้วน เทป วีดีโอ แผ่นวีซีดี แผ่นใส फिल्मสไลด์ ฯลฯ อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา					
41	ใช้วัสดุและอุปกรณ์เพื่อจัดป้ายนิเทศหรือนิทรรศการที่เสริมความรู้และความก้าวหน้าทางด้านบริหารธุรกิจอย่างเพียงพอ					
42	นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ประกอบการสอน เช่น Internet, E-learning					
43	การใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน ช่วยให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้					
44	จัดเตรียมตำราหรือ เอกสารประกอบการสอน ใช้ในรายวิชาเพื่อช่วยให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น					
45	ใช้วารสารหรือตำราด้านบริหารธุรกิจทั้งในประเทศและต่างประเทศประกอบการสอนและค้นคว้า					
46	ด้านการวัดและประเมินผล วิธีวัดและประเมินผลเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและ กิจกรรมการเรียนการสอนภาคทฤษฎี					
47	วิธีการวัดและประเมินผลเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และกิจกรรมการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ					
48	การวัดผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาสาระที่สำคัญ					

ข้อที่	การสอนของคณาจารย์	ระดับความคิดเห็นของนักศึกษา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
49	เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประเมินผล การเรียน					
50	ซักถามนักศึกษาเพื่อประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ ในระหว่างดำเนินการเรียนการสอน					
51	มีการทดสอบย่อย เพื่อให้นักศึกษาได้รู้ตัวว่าจะ ต้องปรับปรุงแก้ไขตนเองอย่างไร					
52	วิธีการวัดผลมีความยุติธรรม โปร่งใส ทำการตรวจ สอบและเปิดเผยได้					
53	จำนวนข้อคำถามในแบบทดสอบเหมาะสมกับระยะ เวลาที่ใช้ในการสอบ					
54	จำนวนข้อคำถามในแบบทดสอบครอบคลุมเนื้อหา ต่างๆ ที่เรียน					
55	แจ้งให้นักศึกษาทราบล่วงหน้าก่อนการทดสอบเพื่อ เตรียมตัวสอบ					
56	แบบฝึกหัด ที่มอบหมายให้นักศึกษาปฏิบัติแล้ว ตรวจสอบคืนให้นักศึกษาอย่างรวดเร็วและสม่ำเสมอ พร้อมทั้งแจ้งผลให้ทราบและระบุข้อแก้ไขเสนอแนะ					
57	ปริมาณงานที่มอบหมายมีความเหมาะสมกับระยะ เวลาที่กำหนดให้					
58	สนับสนุนให้นักศึกษานำผลการประเมินมาใช้ในการ การปรับปรุง และพัฒนาการเรียนของตัวนักศึกษา เอง					
59	วัดความสามารถของนักศึกษาหลายด้าน เช่น ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การวิเคราะห์ เป็นต้น					
60	คณาจารย์ตรวจสอบเวลาการเข้าชั้นเรียนเพื่อวัด ความสนใจในการเรียนทุกครั้ง					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ในการสอนของคณาจารย์
ขอให้ท่านตอบตามความคิดเห็นของท่านให้มากที่สุด

1. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการสอนของคณาจารย์ ด้านวิชาการ

.....

.....

.....

2. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการสอนของคณาจารย์ ด้านทักษะและเทคนิคการสอน

.....

.....

.....

3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการสอนของคณาจารย์ ในด้านการใช้เทคโนโลยีและ
สื่อการสอน

.....

.....

.....

4. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการสอนของคณาจารย์ ในด้านการวัดและประเมินผล

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

จิตติมา จ้อยเจือ

ผู้ทำการวิจัย

ภาคผนวก ง
คำดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม

ภาคผนวก ง

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม

ข้อ	ค่า IOC	หมายเหตุ	ข้อ	ค่า IOC	หมายเหตุ
1.	1.0	คัดเลือกไว้	31.	0.7	คัดเลือกไว้
2.	0.7	คัดเลือกไว้	32.	1.0	คัดเลือกไว้
3.	1.0	คัดเลือกไว้	33.	1.0	คัดเลือกไว้
4.	0.7	คัดเลือกไว้	34.	1.0	คัดเลือกไว้
5.	1.0	คัดเลือกไว้	35.	0.7	คัดเลือกไว้
6.	1.0	คัดเลือกไว้	36.	1.0	คัดเลือกไว้
7.	1.0	คัดเลือกไว้	37.	0.3	ตัดออก
8.	0.7	คัดเลือกไว้	38.	1.0	คัดเลือกไว้
9.	1.0	คัดเลือกไว้	39.	1.0	คัดเลือกไว้
10.	1.0	คัดเลือกไว้	40.	0.7	คัดเลือกไว้
11.	0.3	ตัดออก	41.	1.0	คัดเลือกไว้
12.	1.0	คัดเลือกไว้	42.	1.0	คัดเลือกไว้
13.	1.0	คัดเลือกไว้	43.	1.0	คัดเลือกไว้
14.	0.7	คัดเลือกไว้	44.	1.0	คัดเลือกไว้
15.	1.0	คัดเลือกไว้	45.	0.7	คัดเลือกไว้
16.	1.0	คัดเลือกไว้	46.	1.0	คัดเลือกไว้
17.	1.0	คัดเลือกไว้	47.	1.0	คัดเลือกไว้
18.	0.7	คัดเลือกไว้	48.	1.0	คัดเลือกไว้
19.	1.0	คัดเลือกไว้	49.	1.0	คัดเลือกไว้
20.	1.0	คัดเลือกไว้	50.	0.7	คัดเลือกไว้
21.	1.0	คัดเลือกไว้	51.	1.0	คัดเลือกไว้
22.	0.7	คัดเลือกไว้	52.	1.0	คัดเลือกไว้
23.	1.0	คัดเลือกไว้	53.	1.0	คัดเลือกไว้
24.	1.0	คัดเลือกไว้	54.	1.0	คัดเลือกไว้
25.	1.0	คัดเลือกไว้	55.	0.7	คัดเลือกไว้
26.	1.0	คัดเลือกไว้	56.	1.0	คัดเลือกไว้
27.	1.0	คัดเลือกไว้	57.	1.0	คัดเลือกไว้
28.	0.7	คัดเลือกไว้	58.	1.0	คัดเลือกไว้
29.	1.0	คัดเลือกไว้	59.	1.0	คัดเลือกไว้
30.	1.0	คัดเลือกไว้	60.	1.0	คัดเลือกไว้
			61.	0.3	ตัดออก
			62.	1.0	คัดเลือกไว้
			63.	0.7	คัดเลือกไว้

(IOC) = Index of consistence

ภาคผนวก จ
คำอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

ภาคผนวก จ

ค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบสอบถาม

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)	หมายเหตุ	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)	หมายเหตุ
1.	2.5	คัดเลือกไว้	31.	5.03	คัดเลือกไว้
2.	4.35	คัดเลือกไว้	32.	1.18*	ปรับปรุง
3.	4.68	คัดเลือกไว้	33.	8.0	คัดเลือกไว้
4.	3.12	คัดเลือกไว้	34.	8.0	คัดเลือกไว้
5.	3.32	คัดเลือกไว้	35.	7.8	คัดเลือกไว้
6.	5.78	คัดเลือกไว้	36.	1.89	คัดเลือกไว้
7.	3.90	คัดเลือกไว้	37.	7.95	คัดเลือกไว้
8.	7.5	คัดเลือกไว้	38.	6.73	คัดเลือกไว้
9.	6.0	คัดเลือกไว้	39.	3.58	คัดเลือกไว้
10.	5.3	คัดเลือกไว้	40.	1.0*	ปรับปรุง
11.	6.33	คัดเลือกไว้	41.	3.02	คัดเลือกไว้
12.	4.15	คัดเลือกไว้	42.	2.43	คัดเลือกไว้
13.	4.38	คัดเลือกไว้	43.	5.04	คัดเลือกไว้
14.	3.82	คัดเลือกไว้	44.	1.5*	ปรับปรุง
15.	4.54	คัดเลือกไว้	45.	7.12	คัดเลือกไว้
16.	3.73	คัดเลือกไว้	46.	5.54	คัดเลือกไว้
17.	3.59	คัดเลือกไว้	47.	6.62	คัดเลือกไว้
18.	6.69	คัดเลือกไว้	48.	5.08	คัดเลือกไว้
19.	7.54	คัดเลือกไว้	49.	4.24	คัดเลือกไว้
20.	6.14	คัดเลือกไว้	50.	2.27	คัดเลือกไว้
21.	5.35	คัดเลือกไว้	51.	3.75	คัดเลือกไว้
22.	4.94	คัดเลือกไว้	52.	8.0	คัดเลือกไว้
23.	6.5	คัดเลือกไว้	53.	8.17	คัดเลือกไว้
24.	3.68	คัดเลือกไว้	54.	6.09	คัดเลือกไว้
25.	5.57	คัดเลือกไว้	55.	4.16	คัดเลือกไว้
26.	5.73	คัดเลือกไว้	56.	5.8	คัดเลือกไว้
27.	6.58	คัดเลือกไว้	57.	5.84	คัดเลือกไว้
28.	6.69	คัดเลือกไว้	58.	7.12	คัดเลือกไว้
29.	4.23	คัดเลือกไว้	59.	6.9	คัดเลือกไว้
30.	4.26	คัดเลือกไว้	60.	3.44	คัดเลือกไว้

หมายเหตุ ค่าอำนาจจำแนก (t) ที่คำนวณได้และมีค่ามากกว่า 1.75 (1.75 คือ ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม ถ้าค่า t มากกว่า 1.75 เข้าเกณฑ์ ได้คัดเลือกไว้ ถ้าน้อยกว่า จะต้องปรับปรุงหรือตัดทิ้ง)

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวจิตติมา จ้อยเจือ
วันเดือนปีเกิด	10 กรกฎาคม 2506
สถานที่เกิด	เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	272 / 94 หมู่ 9 ถนนสุราษฎร์ – นาสาร ตำบลขุนทะเล อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84100 โทร. 0 – 7735 -5580
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 5
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี ตำบลขุนทะเล อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84100 โทร 0 – 7735 - 5466 , 0 – 7735 - 5469
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2524	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนยานนาวาศิวิทยาคม
พ.ศ. 2526	ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) จากวิทยาลัยอาชีวศึกษานนบุรี
พ.ศ. 2530	กศ.บ.ธุรกิจศึกษา (การตลาด) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน
พ.ศ. 2547	กศ.ม. ธุรกิจศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ